

چونیتی

رؤژووی پیغّه مبه‌ر

له ره مه‌زان دا

نووسینی :

سلیم الهالی و علی حسن علی عبد الحمید

وه‌رگی‌رانی

ماموستا عدنان بارام

چاپی سی‌یه‌م

تسجیل

نشر

صورة

مناسبة

ترویج

پیشہ کی وہ رگیں :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ [آل عمران : ١٠٢].

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ مَقِيماً ﴾ [النساء : ١].

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهُ وَرَسُولَهُ

فَقَدْ فَانَرَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ [الأحزاب : ٧٠ - ٧١].

أَمَّا بَعْدُ : فَإِنَّ أصدقَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

تہم ووتاری سہرہ ناسراوہ بہ (خطبہ الحاجہ)^(۱) پیغہ مہری خوا ﷺ لہ سہرہ تہای ہموو ووتار و ناموزگاری و دہرسہ کانیدا دہیخویندہ وہ ، و ہاوہ لہ بہ پریزہ کانیشی فیردہ کرد ۔ ہرہک چوں سورہ تیک لہ سورہ تہکانی قورنانی فیردہ کردن ۔ کہ تہم ووتارہ لہ ہموو بواریکدا بخویننہ وہ ، تہم بایخ دانہش لہ پیغہ مہری خواوہ ﷺ ، بہ لگہیہ لہ سہر گرنگی ، و گہرہی تہم ووتارہ ۔

چونکہ تہگہر ورد بینہ وہ لہ ناوہ پوکی تہم ووتارہ ، دہبینین ہموو بنہ ماکانی بیروباروہری ئاینی ئیسلامی تییدا کوبوہ تہوہ ، بہ لام تہوہی کہ دہمہ ویت لیڑہدا تیشکی بخہمہ سہر ، برگی کوتای ووتہ کہیہ ، کہ پیغہ مہری خوا ﷺ تیایدا فہرموویہ تی : ((فَإِنَّ أصدقَ الحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ)) .

واتہ : چاکترین گوفتار و کہ لام ، گوفتار و کہ لامی خواہیہ ، وہ باشتین ریچکہ و ریبار و ٹاکاریش ، ریچکہ و ریبار و ٹاکارہ کانی محمد ﷺ وہ خراپترین داہینراویش تہو داہینراوانہن کہ خراونہ تہ سہر ئاین ، و ہموو داہینراویکیش لہ ئاینیدا بیدعہیہ ، و ہموو بیدعہیہ کیش گوہریہیہ ، وہ ہموو گوہریہیہ کیش لہ گہل خواہنہ کہیدا لہ ٹاگری دوزہ خدایہ خواہی پەرہردگار پہ نامان بدات لہ ٹاگری دوزہخ ۔

(۱) هذه الخطبة تسمى : خطبة الحاجة ، وهي التي كان رسول الله ﷺ يفتتح بها جميع خطبه ، ومحاضراته ، ودروسه ، ويعلمها أصحابه ﷺ ، وقد جمع جميع رواياتها ، وألفاظها العلامة الشيخ محمد ناصر الدين الألباني . رحمه الله . في رسالة صغيرة في حجمها ، كبيرة في فائدتها ، بعنوان : (خطبة الحاجة) ، فمن أراد الاستزادة فليرجع إليها .

له مه وه ئه وه تیده گهین که بانگه شه کردن بۆ قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغهمبهری نازدارمان ﷺ ، و ناگادار کردنه وه و وریا کردنه وه ی موسلمانان له بیدعه و داهینراوه کان له ئاییندا ، ئه رکی سهرشانی هه موو ئه وه که سانه یه که ده لئین : ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)) ، چونکه برگی یه که می ئه م ووتیه که : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) ه ئه وه له سهر موسلمان پیویست ده کات که ته نها ﷺ ی مه به ست بیّت له هه موو په رستش و گوفتارو کرداره کانیدا ، و هیچ هاوبه ش و هاوه لئیک بۆ ﷺ ئه نجام نه دات ، و ته نها چاوه پروانی پاداشتی ﷺ بیّت ، وه برگی ی دووهم که ((محمد رسول الله)) یه ئه وه یان له سهر پیویست ده کات که : شوینکه و ته و گوپرایه لی هیچ که سینک نه بن جگه له ره سول الله نه بیّت ، له گه ل به راست زانین ، و گوپرایه لی کردن له هه موو فه رمانه کانی ﷺ ، له گه ل دوور که و تنه وه له هه موو ئه و گوفتار و کردار و شتانه ی که قه ده غه و سهرزه نشت کراوون له ئاییندا ، و نه کردنی هیچ جوړه عیبادت ، و په رستنیکیش بۆ خوی په روه ردگار ته نها به شه ریه ت و سوننه ته کانی ئه وه پیغهمبهره خو شه ویسته نه بیّت ﷺ .

ئه مه ش پیویستی به ئه نجام دانی دوو ئه رکی زور گرنگ و گه و ره :

یه که م : پالاوتنی (التصفية) .

دووهم : په روه رده (التریة) .

واته : **پالاوتن و لابر دنی** هه موو پوخله وات خلته کانی شیرک و کوفر و بیدعه و تاوان و فه رمووده (ضعیف) بی بنه وا ، و پوچه له کان ، ئه و بۆچوونانه ی که به هویانه وه هاتوته کایه وه له ناو دل و می شک و گوفتار و کرداری خه لک و ئه و نووسراوانه ی که ده که ونه به ر ده ستی موسلمانان .

پاشان **په روه رده کردنی** موسلمانان له سهر ئه و ئایینه پالاوته کراوه ، به تایبه ت به پینمایه کانی قورئانی پیروزو سوننه ته صه حیه کانی پیغهمبهری خوا ﷺ ، بۆ ئه نجام دانی ئه م دوو ئه رکه زور گرنگ و گه و ره یه ، وه ک خوی پایه به رز ده فه رموویت : ﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴾ [الجمعة : ۲] .

واته : خوی په روه ردگار بۆ کومه لگای نه خوینده واران - واته : زورینه نه خوینده وار - پیغهمبهریکی ره وانه کردوه ، بۆ ئه وه ی قورئانیان به سه ردا بخوینی و پاکیان بکاته وه و قورئان و سوننه تیشیان فی ربکات ، هه رچه نده له پی شدا له گومرایه کی ئاشکرادا بوون .

خوی په روه ردگار سه باره ت به بانگه شه و بانگه واز کردن بۆ ئایین فه رموویه تی : ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾ [فصلت : ۳۳] ، واته : و ته و گوفتاری کی باشتر و پاوا

تره ، و درووستره له ووتهی که سیک که بانگه شه کار بیّت بۆ لای خوای پهروهردگار و کرداری چاکه یش ئە نجام بدات و بلّیت من له موسولمانانم .

جا ئە گهر بانگه شه بۆ ئایین پیروترین ووته و گوڤار بیّت و کرداری پیغه مبه رانی خواش بیّت ئە بیّ ئە وه مان له یاد نه چیّ ئە م بانگه شه یه ئە بیّت له سهر بنه وای زانست و چاورشۆشنی ئە نجام بدریّت ، بۆیه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ ابْتَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴾ [یوسف : ۱۰۸] ، واته : ئە ی پیغه مبه ر ﷺ به ئومه ته که ت رابگه یه نه و بلّی : ئە مه یه ریگه و ریپازی من (ریگای راست / الصراط المستقیم) ، وه بانگه شه ده که م بۆ لای خوای پهروهردگار له سهر چاورپۆشنی (واته : زانستی شه رعی) ، من وئوانه ش که شوینکه و ته ی منن ، وه پاکی و بیگه ردی بۆ خوا ، و منیش له موشریک و هاوبه ش بریارده ران نیم .

له م روانگه یه و بۆ زیاتر ئاشنا کردنی موسلمانان به (چۆنیه تی رۆژووی پیغه مبه ری خوا ﷺ له ره مه زان دا) و ناساندنی خه لکی به هه ندیک ووته و کرداری بیدعه و داهینراو له م په رسته شدا (رۆژوو گرتن) ، و زیاتر ده وله مه ند کردنی کتیبخانه ی کوردی به و کتیبانه که (ریگای راست) به خه لک ده ناسینن و زیاتر سود به موسلمانان ده گه یه نن ، هه ستاین به وه رگی رانی ئە م کتیبه به نرخه (صفة صوم النبي ﷺ فی رمضان) ، بۆ سه ر زمانی کوردی ره سه ن ، داواکارین له پهروهردگاری مهربانمان له ته رازووی چاکه کاری نووسه ران و وه رگی ر و پید اچووان و ئە وانه شدا بیّت که رۆلیان هه بووه له بلاو کردنه وه یدا ، خواش پاداشتی چاکه کاران ون ناکات .

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وصلی الله تعالی وسلم علی محمد وعلی اله و صحبه اجمعین .

وه رگی ر :

٢٥ / شه عبان / ١٤٢٤ هـ

که لار

پيشهكى نوسهران :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .
أَمَّا بَعْدُ :

برای خوینەر : خوای پهروهردگار له گهله یه کدا کۆمان کاته وه له سهه خۆشه ویستی خوئی و شوینکه وتنی پيغهمبهره کهى ﷺ له م پهرتوکه دا بۆمان دهرده که ویت پۆژوو چ پله و پایه یه که له ئیسلامدا ههیه و ، چ ئهجر و پاداشتیك بۆ ئه و که سانه ده بی که به پۆژوو ده بن ته نها له بهر په زامه ندى خوای پهروهردگار ، زیاد و که مى ئه و پاداشتهش به پيی دوور و نزیکى پۆژوه کهت ده بی له سونه ته کانی پيغهمبهره وه ﷺ ههروه کو سهروه ری کورانی ئاده م محمد ﷺ فه رمووتی : " رَبِّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ وَالْعَطَشُ " (٢) واته : پهنگه پۆژوانی واهه بی جگه له برسیتی و تینویتی هیچی تری بۆ نه مینیته وه له پۆژوه کهى .

بۆیه واپیویست دهکات چۆنیه تی پۆژووی پيغهمبهر ﷺ بزانی (٣) ، له گهله هه مو ئه و ئاداب و زیکرانه ی که تییدایه ... پاشان گۆرینی ئه و زانیه بۆ کرده وه له کاتی به پۆژوو بونماندا .

جا به باشمان زانی له بهر ئه وه ی زانیی ئه و شتانه به شیوه یه که ته واو کاریکی ئاسان نیه له سهه زۆربه ی خه لک ، پهرتوکیك دابنن ئه وه ی که له تواناماندا بییت و تایبهت بی به چۆنیه تی پۆژووی پيغهمبهر ﷺ له رهمه زاندا کۆ بکهینه وه . بۆ بههره مه ند بوونی هه مو ئه و موسولمان و بروادارانیه که ووته و کرده و هیان پیش ووته ی خوای پهروهردگار و پيغهمبهره کهى ﷺ ناخه ن .

ئه مه و پاش تیروانین بۆ ئه و ئایهت و فه رمووده (صحیح) انه ی که دهرباره ی پۆژوو هاتوون ، بۆمان دهرکهوت که پۆژوو دوو جوړه :

١ - پۆژووی فهرز .

٢ - پۆژووی سونهت .

(٢) رواه ابن ماجه : (١ / ٥٣٩) ، والدارمی : (٢ / ٢١١) ، وأحمد : (٢ / ٤٤١ ، ٣٧٣) ، والبيهقي : (٤ / ٢٧٠) من طريق سعد المقبري عن ابي هريرة ، وسنده صحيح .
(٣) له ناخ و پواله تیشدا ، چونکه ئه وه ی دهرده که ویت له سهه ئه ندنامه کان نیشانه و به لگه ن له سهه ئه وه ی که له دل دایه .

پاشان دواى پشت بهستن به خواى پهروهردگار و داواى يارمهتى لى كردنى پامان كهوته سهر ئه وهى نوسينه كه مان له سهر پۆژووی فهرز بیټ ، چونكه موسولمان له خواى پهروهردگار نزيك نابيټه وه به شتيك باشتريټ له و شتانهى كه له سهرى فهرز كراون ، ههروهكو له و فهرمووده دا هاتوه كه باسى ئه و ليا و دۆستانى خواى پهروهردگار دهكات و ئيمامى (البخاري) يش له (صحيح) ه كهيدا دهگيرټه وه (٤) .

خوينهري بهريز : ئه وهش بزانه هه لگوازينى بيروچكهى پيخستنى په رتوكه كه و به شه كانى به پيى ئه و قوناغانه يه كه پۆژووی پيدا تيپهري بووه ، پاشان له به دواى يه كدا هاتنى كرده وه و رووداوه كانى ئه م په رستشه يه .

خوينهري بهريز : ئه وهى بهرچاوانت ده كه ويټ ئه گهر چاكه كارى و راست بوو ، ئه وه له خواى پهروهردگار هوهيه ، به لام ئه گهر هه له شت بهر چاوان كهوت ئه وا له ئيمه و شه يتانه وهيه ، ئيمه ش له ثيان و پاش مردنيشمان لى ي بي بهرين ، و داواكاريشين له خواى پهروهردگار يارمهتى دهرو رييشانده ريشمان بيټ له ووته و كرداريشدا ، هه ر ئه ويشه بيسهري په ها ، و ته نها وه لامدهرى بهنده كانيه تى .

فيروخوازانى زانستى شه رعى

سليم هيلالى و على حسن على عبد الحميد

٢٥ ي پهمه زانى خير و چاكه ١٤٠٣ هـ

(٤) مه بهستى نوسهران له فهرموودهى ئيمامى (البخاري) ئه و فهرمووده يه كه (أبو هريرة) له پيغمبهرى خواوه ﷺ دهگيرته وه كه فهرموويه تى : " إن الله تعالى قال : من عادى لي وليا فقد آذنته بالحرب ، وما تقرب إلي عبدي بشيء أحب إلي مما افترضته عليه ، ... " الحد يث ، أخرجه البخاري رقم : (٦٥٠٢) - وه رگيټر - .

چاکه کانی پوژوو :

چه ندها نایه تی پون و ناشکرای قورئانی پیروژ هاتون ، هانی پوژوو گرتن ددهن وه کو هؤکاریک بو نزیك بوونه وه له خوای بالادهست و بهتوانا ، له گهل ناماژه کدن بو چاکه کانی نه م په رستنه ، وه کو : ﴿ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَاتِنِينَ وَالْقَاتِنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْحَاشِعِينَ وَالْحَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾ [الأحزاب : ٣٥].

واته : خوای په روه ردگار ... ، وه بو پوژووانی پیاوان و ئافره تان ... لیخوشبوون و پاداشتیکی گه وره ی بو ناماده کرون .

یان فه رموویه تی : ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٤] ، واته : بیگومان پوژوو گرتن چاکتره بوتان نه گهر به و کاره بزنان .

هه روه ها پیغمبهر ﷺ له فه رمووده کانیدا نه وه ی بو پون کردوینه ته وه که : پوژوو قه لایه به رامبهر ئاره زووه کانی ، وه پاریزه ریشه له ئاگری دوزخ ، و خوای گه وره ش دهر گایه کی له دهر گا کانی به هه شتی تایبته کردووه به پوژووانانه وه ، و پوژوو گرتن نه فس ده گریته وه له تاوان و نه وانه ی ئاره زووی ده کات ، تا نه بیته دهر وونیکی ئارام و خوگر ، هه روه ها نه و پاداشته زور چاکانه ی که سه باره ت به پوژووانان هاتووه ، له فه رمووده (صحیح) ه کاندایه ئاشکرترین شیوه ناماژه ی بو کراوه .

۱- پوژوو پاریزه ره :

پیغمبهری خوا ﷺ فه رمان ده کات به و که سانه ی که ئاره زووی ژن هینانیاں لا به هیزه و توانای ژن هینانیاں نیه ، فه رمانیاں پی ده کات به پوژوو گرتن و کردوویه تی به سه رکوت که ری نه و ئاره زووانه ، چونکه توانای نه ندانه کان کۆت ده کات له ناردنیاں و نه ندانه کان ئارام ده کات و هه موو هیزیك جلّه و ده کات له سه رکه شی . نه وه ش سه لمینراوه که پوژوو کاریگه ری که سی سه سوور هینه ری هه یه بو پاراستنی نه ندانه کانی له ش و هیزه دهر و نیه کان .

له بهر هه موو نه مانه پیغمبهر ﷺ فه رموویه تی : " یا مشعر الشباب من استطاع منكم الباءة ^(٥) فليتزوج ، فإنه أغض للبصر ، وأحصن للفرج ومن لم يستطع ، فعليه بالصوم ، فإنه له وجاء " ^(٦) .

^(٥) الباءة : بریتیه له هه موو جوهر توانایه ک بو ژن هینان .

^(٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٠٦) رقم : (١٩٠٥) ومسلم رقم : (١٤٠٠) عن ابن مسعود .

واته : ئەى کۆمه لى لاوان هەر يه کيک له ئیوه توانای ژن هیئانی هه بوو با ژن بهیئیت ، چونکه زیاتر چاو ده پاریزیت له بینینی نارپهوا ، و پاریزه ریشه له کهوتنه داوین پیسیه وه ، ئەوهش توانای ژن هیئانی نه بوو ، با په نا بهریته بهر پوژوو گرتن ، چونکه سه رکوت که ره وهی ئاره زووه کانه .

ئەى موسلمانى بهرپز :

پیغه مبهری خوا ﷺ ئەوهشی ئاشکرا کردوه که : " حَفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ ، وَحَفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ "

"

واته : به ههشت په رژین کراوه بهو کرده وانی که ئاره زووت لى نیه ، که چی دۆزه خ په رژین کراوه به ئاره زووه کان ، جا ئەگه ر بۆت ئاشکرا بوو که پوژوو ئاره زووه کان سه رکوت ده کات و توندیه کانی ده شکینى ، هەر ئاره زووه کانیشه نزیکت ده کاته وه له ئاگرى دۆزه خ ، پوژووش پریگره له وهی که پوژوان بپواته ئاگرى دۆزه خ ، بۆیه له فه رموده کان به پاشکاوى ده بینین ئاماژه به وه ده کریت که پوژوو قه لا و پاریزه ره له ئاگرى دۆزه خ موسولمان خو ی پى ئە پاریزیت له و ئاگره .

پیغه مبهر ﷺ ده فه رموویت : " مَا مِنْ عَبْدٍ يَصُومُ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ وَجْهَهُ عَنِ النَّارِ سَبْعِينَ خَرِيفًا " (٧).

واته : هەر بهنده يهك له بهنده کانی خوا پوژيک به پوژوو بیته له پیناوی خوی په روه ردگار ، ئیلا به هویه وه خوی په روه ردگار پومه تی له ئاگرى دۆزه خ (٧٠) هه فتا پایز (واته : سال) دوور ده خاته وه .

یان ده فه رموویت : " الصَّيَّامُ جَنَّةٌ يَسْتَجِنُ بِهَا الْعَبْدُ مِنَ النَّارِ " (٨) ، واته : پوژوو پاریزه ره بهنده ی موسولمان خو ی پى ده پاریزیت له ئاگرى دۆزه خ .

وه ده فه رموویت : " مَنْ صَامَ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، جَعَلَ اللَّهُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ خَنْدَقًا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ " (٩).

واته : هەر که سیك پوژيک به پوژوو بیته له پیناوی خوادا ، خوی په روه ردگار بهو کاره ی دۆلیک له نیوان ئەو و ئاگردا دروست ده کات ، دووری نیوانیان وه کو دووری نیوان ئاسمان و زهوی ده بیته .

(٧) أخرجه البخاري : (٦ / ٣٥) رقم : (٢٨٤٠) ومسلم رقم : (١١٥٣) عن أبي سعيد الخدري ، واللفظ لمسلم ، وقوله : "سبعين خريفاً" : ، أي : مسيرة سبعين عاما . قاله الحافظ في (الفتح) : (٦ / ٤٨) .

(٨) أخرجه أحمد : (٣ / ٢٩٦) عن جابر ، وأحمد : (٤ / ٢٢) عن عثمان بن أبي العاص ، وهو حديث صحيح .

(٩) أخرجه الترمذي : (١٦٢٤) من حديث أبي أمامة ، وفي سننه لين ، والواليد بن جميل : صدوق يخطيء لكنه توبع ، فأخرجه الطبراني في (الكبير) : (٨ / ٢٦٠ ، ٢٧٤ ، ٢٨٠) من طريقين عن القاسم عن أبي أمامة ، وفي الباب عن أبي الدرداء : أخرجه الطبراني في (الصغير) : (١ / ٢٧٣) وفيه ضعف . والحديث صحيح .

هه ندی له زانایان بۆچونیان وایه ئەم فەرموودانە که باس کران دەربارە ی چاکە ی رۆژوو ، تایبەتن بە کاتی جیهاد و تیکۆشان له پیناوی خوادا ، بەلام ئەوە ی ئاشکرایە رۆژوو ئەگەر تەنها له پیناوی خوادا بیّت و بەپی ئەو پونکردنەوانە بیّت که پیغمبهری خوا ﷺ فەرموویەتی ئەوا له پیناوی خوادایە با له و کاتەشدا نەبیّت .

۲- رۆژوو رۆژوووان دەخاتە بەهەشتەوه :

ئە ی بەندە ی گوی راپەل : خوی پەرەردگار کۆمە کیت کات بۆ گویرایە لی کردنی و پشتوانیشت بیّت بە پەحمەتی خوی : پاش ئەوە ی که زانیت رۆژوو رۆژوووان دوور دەخاتەوه له ئاگری دۆزەخ ، ئەوەش بزانه که هەر ئەویشە له خۆشیەکانی بەهەشت نزیکت دەکاتەوه ، له (أبوأمامة) وه دەگێرنەوه ﷺ که فەرموویەتی : ووتم ئە ی پیغمبهری خوا ﷺ کردەوه یەکم پیشانده بە هۆیه وه برۆمه بەهەشتەوه ، ئەویش فەرموی : " عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ ، لَا مِثْلَ لَهُ " (۱۰).

واتە : بەرۆژوو بە ، رۆژووش هاوشیۆه ی نیه .

۳- پاداشتی رۆژوووانان پاداشتیکی دیاری نەکراوه (۱۱) :

۴- رۆژوووان دوو خۆشی بۆههیه (۱۱) :

۵- بۆنی دەمی رۆژوووان لەلای خوا له بۆنی میسک خۆشتره (۱۱) :

له (أبوهريرة) وه ﷺ دەگێرنەوه که فەرموویەتی : پیغمبهری خوا ﷺ فەرموویەتی :

" قَالَ اللَّهُ : كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ (۱۲) ، فَإِنَّهُ لِي وَ أَنَا أَجْزِي بِهِ ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ ، وَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمِ أَحَدِكُمْ ، فَلَا يَرَفْتُ ، وَلَا يَصْحَبُ ، فَإِنْ سَابَّهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ : إِنِّي امْرُؤٌ صَائِمٌ (۱۳) ،

(۱۰) أخرجه النسائي : (٤ / ١٦٥) ، وابن حبان : (ص : ٢٣٢ - موارد) ، والحاكم : (١ / ٤٢١) ، وسنده صحيح .

(۱۱) بەلگە ی هەموو ئەو برێگانە ی که ئەستێرەیان له پاشدا دانراوه ئەم فەرموودە یە یه که دوا ی خالە کان دیت .

(۱۲) واتە پاداشتی دیاری کراوی ههیه جگه له رۆژوو نەبیّت پاداشتەکی دیاری نەکراوه .

(۱۳) ئەو کارەش بە ووتە یەکی بیستراو دەبیّت بۆ ئەوە ی جویندەر و شەرپگێر واز له کارەکیان بیهینن ، یان ووتراوه : ئەم ووتە یه له دەرونی خۆیدا ئەبیّت بۆ ئەوە ی رۆژوووان دوور بخاتەوه له جوین و شەرپ کردن . ووتە ی یەکم ووتە ی پەسەند و هەلبژاردە یه و له ووتە ی دووم رۆن تره ، چونکه وشە ی (ووتە) ئەگەر پەتی (مطلق) بێ : ووتە ی زمان نەبێ هیچی تر ناگێرێتە وه . بەلام ئەوە ی له دەروندایە تایبەت کراوه ، پیغمبهری خوا ﷺ له فەرموودە یە کدا که (أبوهريرة) لی وه دەگێرێتە وه دەفەرموویت : " إن الله تجاوز لامتي ما حدثت به أنفسها ما لم تتكلم به ، أو تعمل به " (متفق عليه) ، واتە : خوی پەرەردگار قە لەمی تاوانی لەسەر ئومەتەکم هەلگرتوو ه لەو شتانە ی که لە دەرونی خۆیاندا دەبێنە وه ، ئەگەر بە ووتە نەیلن (واتە : بە زمان دەری نەبرن) ، و کردەوه ی پێ نەکن . بەمەش ئەوه ئاشکرا دەبیّت که ووتە ی پەتی (الکلام المطلق) تەنها بە ووتە ی بیستراو دەوتریت که له شیۆه ی دەنگ و پیتدا بوتريت خوی پایه بەرزیش زاناتره .

چونیتی پوژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له ره مه زاندا.....
والذي نَفَسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ خُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ (١٤) ، لِلصَّائِمِ فَرَحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا : إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ " (١٥).

واته : خوای په روه ردگار فه رموویه تی : هه موو کرده وهی ئاده میزاد بو خوویه تی ته نها پوژوو نه بی بو منه (واته : هه مووی پاداشتیکی دیاری کراوی هه یه پوژوو نه بی پاداشتی دیاری نه کراوه) ، پوژووش پاریزه ره له ناگری دوزه خ ، هه ر یه کی له نیمه به پوژوو بوو باواز له ووته ی پرو پوچ بیئی و هاوار نه کات ، وه نه گه ر که سیک جوینی به یه کی که له نیوه دا یان شه ری پی گپرا با بلئی : من به پوژووم ، سویند بیت به و زاته ی که نه فسی (محمد) ی به دهسته : بونی ده می پوژووان لای خوا خوشتره له بونی میسک ، پوژووان دوو خوشی هه یه و دهستی ده که ویت : نه گه ر پوژوو بشکینی پی خوشحال ده بیئت ، وه نه گه ر چاوی به خوای خوئی که وت خوشحال به پوژوو گرتنه که ی .

له ریوایه تی نیمامی (البخاری) دا " يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِي ، الصِّيَامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ ، وَالْحَسَنَةُ بَعَشْرَ أَمْثَالِهَا " .

واته : پوژووان واز له خواردن و خواردنه وه و ئاره زووه کانی دینی ، پوژوو گرتن بو منه و ته نها منیش پاداشتی ده ده مه وه ، پوژوو پاداشتیکی دیاری نه کراوم بو دانراوه ، چاکه ش به ده نه وه نده ی خوئی پاداشت ده دریتته وه .

به لام له ریوایه تی نیمامی (مسلم) دا به م شیویه هاتووه : " كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ ، الْحَسَنَةُ بَعَشْرَ أَمْثَالِهَا ، إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى : إِلَّا الصَّوْمَ ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ ، يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ مِنْ أَجْلِي ، وَلِلصَّائِمِ فَرَحَتَانِ : فَرَحَةٌ عِنْدَ فِطْرِهِ ، وَفَرَحَةٌ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ ، وَلِخُلُوفِ فَمِ الصَّائِمِ عِنْدَ اللَّهِ أَطِيبٌ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ " .

واته : هه موو کرده وه یه کی نه وه و پوله کانی ئاده م پاداشته که ی چه نده جاری خوئی زیاد ده کریت ، چاکه یه ک به ده جار نه وه نده ی خوئی تاوه کو (۷۰۰) هه وسه د جاری خوئی ، خوای په روه ردگار فه رموویه تی : ... هتد

۶ - پوژوو و قورئان شه فاعهت ده که ن بو خاوه نه که یان :

(١٤) بیویسته بگه ریته وه بو نه وه ی که زانای پی شه وا (ابن القیم الجوزیه) نوسیه تی له م باره یه وه له کتبی (الوابل الصیب من الکلم الطیب) : (۳۲ -

پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " الصَّيَّامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، يَقُولُ الصَّيَّامُ : أَيُّ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهْوَةَ فَشَفَعْنِي فِيهِ ، وَيَقُولُ الْقُرْآنُ : مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ ، فَشَفَعْنِي فِيهِ ، قَالَ : فَيُشَفَّعَانِ " (۱۶) .

واته : رۆژوو و قورئانی پیروز شه فاعه ته ده که ن بۆ خاوه نه کانیان له رۆژی دوایدا ، رۆژوو ده لیت : په روه ردگارم خواردن و ئاره زوو ه کانم لی قه دهغه کردبوو له دنیا دا ، خوايه له بهر من لی خۆشبه ، قورئانیش ده لی : منیش شه وان خوم لی قه دهغه کرد بوو ، جا خوايه له بهر من لی خۆشبه ، پاشان فهرمووی : خوی په روه ردگار له بهر ئه وان لی خۆش ده بییت ، واته : هه ردوو ده بن به شه فاعه تکار بوی .

۷ . رۆژوو که فاره تی هه ندی تاوانه :

له و تایبه ت مه ندیانه ی که رۆژوو له په رسته نه کانی تر جیا ده کاته وه ، ئه وه یه که خوی په روه ردگار کردوویه تی به که فاره ت بۆ ئه و که سانه ی که سه ر ناتاشن له کاتی حه ج کردنیاندا به هوی نه خۆشیه ک ، یان یان ئازاریک که له سه ریاندا هه یه ، وه بۆ ئه و که سانه ی که توانای قوربانیا ن نیه ، وه بۆ ئه و که سانه ی که به هه له خاوه ن په یمانیک ده کوژن (المعاهد) ، وه بۆ به جیه یانی سویند ، وه بۆ کوشتنی نیچیر له کاتی ئیحرام کردندا هینانی سوینه خۆشیه ک ، یان ئازاریک له سه ریان دا هه یه ، و بۆ ئه و که سانه ی که توانای قوربانیا ن نیه یان بۆ ئه و که سه ی که ئیحرامی حه جی پۆشیوه و راو بکه ن ، وه ئه و که سانه ی که (ظهار) ده که ن . واته : به خیزانه که ی بلیت : تۆ وه کو دایکم وایت ، به لگه ش له سه ر هه موو ئه و کرده وانه ی ئه مانه ن :

﴿ به لگه له سه ر رۆژوو گرتنی که سیبک سه رتاشین و قوربانی له توانیدا نه بییت ﴾ :

خوی بلند و پایه به رز فهرموویه تی : ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلُقُوا مَرْؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفَدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ نُسْكَ

(۱۶) أخرجه أحمد : (۶۶۲۶) ، والحاكم : (۱ / ۵۵۴) ، وأبو نعیم : (۸ / ۱۶۱) من طرق عن حبي بن عبد الله ، عن عبد الرحمن الحُبَلِيِّ ، عن عبد الله بن عمرو ، وسنده حسن ، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) : (۳ / ۱۸۱) بعد أن زاد نسبه للطبراني في (الكبير) : (ورجال الصحيح) .

سودیک : له م فهرمووده یه و هاوشیوه کانی - که تیایدا باس له کرده وکان دهکات له سه ر شیوه ی بینراو و به رجه سته دا - وه رده گریت ئه وه یه : که پیویسته بپوایه کی ته و او مان هه بییت به م فهرموودانه ، به بی گۆرین (تعریف) و لیکنانه وه ی هه له (تاویل) بۆیان ، ئه م کاره یش ریگا و ریبازی پیاو چاکانی پیشینه (طریقه السلف الصالح) ، بیگومان ئه م ریگایه ش سه لامه ت ترین و زانستی ترین و پته وترین ریگه یه (**اسلم و اعلم و احکم**) ، جگه له وه یش که یه کیکه له مه رجه کانی ئیمان خوی پایه به رز ده فهرموویت : ﴿ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

مَرَرْتُمْ بِهِمْ لِيُؤْمِنُوا ﴿ [سورة البقرة : ۳] .

فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَعَّ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةَ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿البقرة : ۱۹۶﴾ .

﴿ به لگه له سهر رۆزوو گرتنی که سیك كه به هه له په یمان پیدراویك بکوژیت ﴾ :

خوای پایه بهرز فه رموویه تی : ﴿ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَخُرْبٌ مَرْقَبَةٌ مُؤْمِنَةٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴾ [النساء : ۹۲] .

﴿ به لگه له سهر رۆزوو گرتنی که سیك سوینده که ی به جی نه هیئیت ﴾ :

خوای بیسه و زانا ده فه رموویت : ﴿ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْفَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيبُ مَرْقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [المائدة : ۸۹] .

﴿ به لگه له سهر رۆزوو گرتنی که سیك له نیحرام دا راو بکات ﴾ :

خوای به توانا و دانا ده فه رموویت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَّدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمْ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴾ [المائدة : ۹۵] .

﴿ به لگه له سهر رۆزوو گرتنی که سیك کرداری (ظاهر) - نه نجام ده دات - واته به خیزانه که ی

بلیت تو وه کو دایکم وایت یان ههر ووته یه کی هاوشیوهی نه م ووته یه - ﴾ :

خوای جوانکار و به توانا ده فه رموویت : ﴿ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيبُ مَرْقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَ تَوَعُّظٌ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ [المجادلة : ۳ - ۴] .

ههروه ها هاوبه شیش ده بییت له گه ل نویت و زه کاتدا بو که فاره تی تاوانی نه و فیتنانه ی توشی

پیاوان ده بن له بواری دارای و کهس و کار و دراوسی کانیه وه .

له (حنیفة) کورپی (الیمان) هوه ﷺ ده گپرنه وه که فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " فِتْنَةُ الرَّجُلِ فِي أَهْلِهِ وَ مَالِهِ وَ جَارِهِ ، تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَ الصِّيَامُ وَ الصَّدَقَةُ " (۱۷).

۸ - دهگار (الریان) تهنها بۆ رۆژووانانه :

له (سهل) ی کورپی (سعد) هوه ﷺ ده گپرنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " إِنَّ فِي الْجَنَّةِ بَابًا يُقَالُ لَهُ الرِّيَانُ يَدْخُلُ مِنْهُ الصَّائِمُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، لَا يَدْخُلُ مِنْهُ أَحَدٌ غَيْرُهُمْ ، فَإِذَا دَخَلُوا أُغْلِقَ ، فَلَمْ يَدْخُلْ مِنْهُ أَحَدٌ ، فَإِذَا دَخَلَ آخِرُهُمْ أُغْلِقَ ، وَمَنْ دَخَلَ شَرِبَ وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا " (۱۸).

واته : بهیه کیک له ده رگاکانی به ههشت دهوتریت (الریان) ، تهنها رۆژووانی لیوه ده چیتته ژوره وه له رۆژی دوایدا ، هیچ کهسیک جگه له رۆژووانان له م ده رگایه وه ناچیتته ژوره وه ، ئەم ده رگایه دوا ی چونه ژوره وه ی رۆژووانان داده خریت ، ئیتتر کهسی لیوه ناچیتته ژوره وه ، یان : ئەگەر دوا کهسی رۆژووانان چوو به ههشته وه ئەوا ئەم ده رگایه داده خریت ، ئەو کهسه ییش له م ده رگایه برواته ژوره وه ئاویک ده خواته وه ، ئەوهش ئەو ئاوه بخواته وه هه رگیز تیونوی نابیت .

چاکه کانی مانگی رهمه زان :

رهمه زان مانگی خیر و به ره که ته ، خوای په روه ر دگار چه ندین چاکه و فه زلی ئاشکرای پی به خشيوه ، ئەوهش ئەم شیوانه ی خواره وه یه :

۱ - مانگی قورئانی پیروژه :

خوای به توانا و پایه به رز قورئانه پیروژه که ی ناردۆته خواره وه بۆ رینیشاندانی خه لکی ، وه بۆ ئەوه ی شیفاش بیت بۆ برواداران و رینیشاندەریش بیت بۆ راسترین کار و پونکردنه وهش بیت بۆ راسترین کار و رینگای سه رفرازی ، ئەم ناردنهش له شهوی قه در (لیللة القدر) دا بوو ، له مانگی رهمه زانی خیر و به ره که ت ، خوای خاوه ن عه رشی گه وره و پیروژه ده فه رمووی : ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ [البقرة : ۱۸۵].

(۱۷) أخرجه البخاري : (۲ / ۷) رقم : (۱۸۹۵) ومسلم رقم : (۱۴۴) .

(۱۸) أخرجه البخاري : (۴ / ۹۵) رقم : (۱۸۹۶) ومسلم رقم : (۱۱۵۲) ، والزيادة الاخرة لابن حزيمة في (صحیحة) رقم : (۱۹۰۳) .

واته : مانگی رهمه زان ئه و مانگه یه که قورئانی پیروژ تیدا هیئراوته خواره وه ، بۆ ئه وهی ببیته ریئیشاندهری خه لگی ، و چهنده ها رونکردنه وهی تیدایه بۆ ریئیشاندان ، و جیاکردنه وهی ره وایی و نارپه وایی له یه کتر ، جا ئه گهر هه ریه کیك له ئیوه ، ئه م مانگی به سه ردا هات ، با به پۆژوو بیت .

ئه وهش بزانه برای خۆم خوای په روه ردا گه ر به ره که تی خۆیت به سه ردا برپێژیت ، وه سف کردنی مانگی رهمه زانی پیروژ (به وهی که قورئانی تیدا هیئراوته خواره وه) له رسته ی یه که مدا و ده ست پی کردنی رسته ی دوا ی ئه و به پیتی (ف) واتای هۆکار و سه به ب ده گه یه نیت : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ ئه م ئایه ته ئه وه ده گه یه نیت به ریگه ی ئاماژه کردن بۆ هۆکاره که که هۆی هه لبژاردنی مانگی رهمه زانی پیروژ بۆ ئه وهی که موسولمانان تیایدا به پۆژوو بن ئه وه یه که قورئانی پیروزی تیدا هیئراوته خواره وه .

٢ . کۆت کردنی شهیتانه کان و داخستنی ده رگاکانی دۆزه خ و کردنه وهی ده رگاکانی به هه شت له م مانگه دا :

له م مانگه موباره که دا خراپه که م ده بیته وه له سه ر زه ویدا : شهیتانه کان و (هارد) ه یاخی بووه کانی جنۆکه زنجیر و توند ده کرین به زنجیر و کۆت و پاوه ند ، به وهش توانای زیانیان نیه به بنده کانی خوا به و شیوه یه ی چۆن له پیشدا زیانیان پی ده گه یاندن ، ئه وهش به هۆی خه ریک بوونی موسولمانان به پۆژوو وه ، ئه و پۆژوو وهی که هۆی سه رکوت کردنی ئاره زوو ه کانه ، وه به هۆی خویندنه وهی قورئانی پیروژ و هه موو چه شنه په رسته کانی تر که هۆی په روه رده و پاک بوونه وهی ده رون ، خوای پایه به رز ده فه رموویت : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٣].

واته : پۆژووتان له سه ر فه رز کراوه هه روه کو چۆن له سه ر ئوممه تانی پیش ئیوه فه رز کراوه بۆ ئه وهی له خوا بترسن و خۆتان بپاریزن له سزای خوا .

بۆیه ده رگاکانی دۆزه خ داده خرین و ده رگاکانی به هه شتیش ده کرینه وه ، چونکه له م مانگه دا کاری چاکه و ووشه ی شیرین زۆر ده بیت .

پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فه رموویت : " إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَتُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ (١٩) ، وَغُلِقَتْ أَبْوَابُ النَّارِ ، وَصُفِدَتِ الشَّيْطَانُ " (٢٠).

(١٩) في رواية لمسلم : " فتحت أبواب الرحمة " .

(٢٠) أخرجه البخاري : (٤/٩٧) رقم : (١٨٩٨) و (١٨٩٩) و (٣٢٧٧) ، ومسلم رقم : (١٠٧٩) .

واته : که مانگی پرمه زان به سهردا دیت دهرگاگانی به هشت ده کرینه وه ، و دهرگاگانی دوزه خیش داده خرین ، و شهیتانه کان زنجیر ده کرین .

هموو نه وانهش له شهوی یه که می ئەم مانگه پیروزه ده بیت ، چونکه پیغمبر ﷺ ده فهرموویت : " إِذَا كَانَ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ ، صُفِّدَتِ الشَّيْطَانُ وَمَرَدَّةُ الْجَنِّ ، وَعُلِقَتِ أَبْوَابُ النَّارِ فَلَمْ يُفْتَحْ مِنْهَا بَابٌ ، وَفُتِحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ فَلَمْ يُغْلَقْ مِنْهَا بَابٌ ، وَيُنَادِي مُنَادٍ يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ ، وَاللَّهُ عَتَقَاءُ مِنَ النَّارِ وَ ذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ " (۲۱) .

واته : که پوژی یه که م به سهردا دیت له مانگی پرمه زانی پیروز ، شهیتانه کان و یاخی بوو (مردة) ه کانی جنوکه زنجیر ده کرین و دهرگاگانی دوزه خ داده خرین و هیچ دهرگایه کی ناکرینه وه ، وه دهرگاگانی به هشتیش ده کرینه وه و هیچ دهرگایه کیان داناخریت ، وه بانگه وازکاریک بانگ ده کات : ئەی ئەو که سهی چاکهت ده ویت چاکه بکه ، وه ئەی ئەو که سهی خراپهت ده ویت واز بینه ، خوی پهره دگاریش هموو شهویک له شه وه کانی ئەم مانگه پیروزه چهنده ها که س پرگار ده کات له ناگری دوزه خ .

۳ - بوونی شهوی قه در (لیلۃ القدر) تیایدا :

ئەی بهنده ی بروادار ئەوت زانی که پهره دگار مانگی پرمه زانی هه لبراردوه ، له بهر ئەوه له م مانگه دا قورئانی پیروزی ناردوه ته خواره وه ، ده توانریت ئەوه به کار بهینیت له " قیاس " دا به چهنه ریگه یه کی جوړاو جوړ ، له وانه :

أ / پیروترین پوژ لای خوی پهره دگار له م مانگه دایه که قورئانی تیدا نیراوه ته خواره وه ، بویه پیویسته تاییه تمه ندیش بدریت به زیادکردنی کرده وه ی چاک .

باشترین به لگهش به دوا گه پانی شهوی قه در (لیلۃ القدر) ه و تاییه تمه ندیتی پیدان به کرده وه ی زیاتر له لایه ن پیغمبر ﷺ و هاوه له کانی - خوی پهره دگار له هه موویان پازی بیت - باسی ئەمهش له به شه کانی تری ئەم کتیبه دا له باسی (لیلۃ القدر) دا باس ده کریت .

ب / موسولمانان هر نیعمه تیکیان ده ست که وتبیت ، و پیویست ده کات کرده وه ی زور بکن بو شوکرانه بیژی ئەو نیعمه ته ی که پییان به خشاوه ، به لگهش ئەم ووتیه ئەوه یه که خوی پهره دگار دوی به سه بردنی مانگی پرمه زان فهرموویه تی : ﴿ وَتُكْمَلُوا الْعِدَّةَ وَتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ كَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة : ۱۸۵] .

(۲۱) أخرجه الترمذي رقم : (۶۸۲) ، و ابن خزيمة : (۱۸۸ / ۳) من طريق أبي بكر بن عياش عن الاعمش عن أبي هريرة ، و هذا إسناد حسن .

واته : بۆ ئه وهی پۆژه کانی رهمه زان ته واو بکهن و خوای خۆتان به گه وره بزنان له بهر ئه و رینیشاندانه ی که کردوونی وه بۆ ئه وهی شوکرانه بژییری نیعمه ته کانی خوا بکهن .

وه خوای پایه بهرز دوی کوتای هاتنی نیعمه تی حج ده فه رموویت : ﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ الَّذِي كَذَّبَكُمْ عَنْ آبَاءِكُمْ وَأَوْشَدَّ ذِكْرًا﴾ [البقرة : ۲۰۰] .

واته : ئه گه ر هه موو کرده وه کانی حه جتان ته واو کرد زیکی خوا بکهن و خواتان له یاد بیته چون باو کانتان له یاده یان له وهش زیاتر .

واجب بوونی پۆژووی رهمه زان

۱ / قوناغی یه که می پۆژووگرتنی : ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ﴾ :

له بهر ئه و هه موو چاکانه ی پۆژووی مانگی رهمه زان که له پيشدا باسکران خوای په روه ردگار پۆژووی مانگی رهمه زانی له سه ر مه سه لمانان پیویست کرده ، به لام له بهر ئه وهی برینه وهی مروق له ئاره زووه کانی و ئه و شتانه ی که خوی پیوه گرتوون شتیکی زور قورس و گران بوو ، فه رز بوونه که ی بۆ سالی دووه می کۆچی دواخرا ، پاشان که دلّه کان له سه ر یه کخوا په رستی و به گه وره زانینی دروشمه کانی خوا جیگیر بوون ، گوپزرانه وه بۆ سه ر ئه و کاره و ده ست پیکردنه که شی به هه لبژاردن و ویستی موسلمانان بوو ، له گه ل هاندانی موسلمانان بۆ پۆژووگرتنی - واته : موسولمانان سه ربه ست (مخیر) بوون له گرتن و نه گرتنی پۆژوو - چونکه له سه ره تادا کاریکی قورس بوو له سه ر هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ بۆیه هه ر که سیك بیویستایه به پۆژوو نه بیته قه ره بووی ده کرده وه - واته : فدییه ی ده دا - خوای مه ره بان ده فه رموویتی : ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامِ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [البقرة : ۱۸۴] .

واته : ئه و که سانه ی که توانای دانی فیدییه یان هه یه با فیدییه بدهن ، فیدییه شی ژهمیک خواردن پی دانی هه ژاریکه ، ئه وهی زیاتری پی بکریت ئه و خیرتر و چاکتره بوی ، به لام گه ر به پۆژوو بن چاکتره بۆتان ئه گه ر بزنان .

۲ / قوناغی دووه می پۆژووگرتنی : ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ :

پاش ئایه تی قوناغی یه که م ئایه تی پاش خوی هاته خواره وه و حوکمی ئایه تی یه کمی (نه سخ) کرده وه ، دوو له هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ که (عبد الله) کوری (عمر) و (سلمة) کوری (الاکوع) ن

، ئەم هه والمان پیده گه یه نن و ده فه رموون : (۲۲) " نه سخ کراوه ته وه به ئایه تی : ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة : ۱۸۵] ، ئەم ئایه ته پیروزه له پیشدا ته فسیر کراوه ئەوهی نه بی که خوی پهره دگار ده فه رموویت : ﴿ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ... وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾ و اتا که شی ئەوهی به : ئەو که سانهی که نه خووشن یان له سه سه فه ره و گوزه ردان ، ده توانن به پوژوو نه بن و پاشان به ژماره ی ئەو پوژوانه که زای پوژوو که یان ده که نه وه ، به م کاره ش خوی پهره دگار کاره که تان له سه سه سوک ده کاته وه و نایه وی کارتان له سه سه قورس بکات .

وه له " ابن ابی لیلی " وه ده گپرنه وه که فه رموویه تی : " حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ نَزَلَ رَمَضَانَ فَشَقَّ عَلَيْهِمْ ، فَكَانَ مَنْ أَطْعَمَ كُلَّ يَوْمٍ مَسْكِينًا تَرَكَ الصَّوْمَ مِمَّنْ يُطِيقُهُ ، وَرُخِصَ لَهُمْ فِي ذَلِكَ ، فَتَسَخَّطَهَا : ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ ، فَأَمَرُوا بِالصَّوْمِ " (۲۳) .

واته : هاوه لانی محمد ﷺ ده یان فه رموو : که ئایه تی پوژوو گرتنی په مه زان هاته خواره وه ئەو کاره یان له سه سه قورس بوو ، ئەوه یان نانی یه ک ژهمی هه ژاریکی بدابایه به رامبه ره نه گرتنی پوژوو که ی به پوژوو نه ده بوو ، له وانیه که توانایان هه بوو ، واته به پامبه ره بوون و به پوژوو نه بوون یان خرابوه دهستی خویمان ، به لام ئایه تی : ﴿ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ ﴾ ئەم حوکمه ی (نه سخ) کرده وه و فرمانی پیکردن به پوژوو گرتن .

پاشان پوژووی په مه زان بوو به پایه یه ک له پایه کانی ئیسلامی پیروژ و بنه وایه ک له بنه واکانی ئاین ، به به لگه ی فه رمووده ی پیغه مبهری نیردراو به په حمه ت و مه ره بانیتی ﷺ که ده فه رمووی : " بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَىٰ خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَحَجِّ الْبَيْتِ ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ " (۲۴) .

واته : ئیسلام بنیات نراوه له سه سه پینچ پایه : شایه تی دان به وهی که هیچ خویه ک نییه له بووندا شایسته ی په رستن بی جگه له الله ، وه محمد یش ﷺ نیردراوی خویه ، و ته نها هه ره ئەوه

(۲۲) أخرجه حديث ابن عمر : البخاري : (٤ / ١٨٨) ، وحديث سلمة : البخاري : (٨ / ١٨١) ، ومسلم رقم : (١١٤٥) .

(۲۳) علقه البخاري : (٨ / ١٨١ - فتح الباري) ، ووصله البيهقي في (سننه) : (٤ / ٢٠٠) ، وسنده صحيح ، وأخرجه بنحوه - مطولا - أبو داود رقم : (٥٠٧) من طريق آخر ، وسنده حسن في الشواهد ، وأخرجه أبو نعيم في (المستخرج) - كما في (تعليق التعيق) : (٣ / ١٨٥) - من طريق ثالث بسند صحيح أيضا .

(۲۴) أخرجه البخاري : (١ / ٤٧) رقم : (٨) ، ومسلم رقم : (١٦) عن ابن عمر .

چونیتی پۆژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا..... شایسته ی شوینکه وتنه ، له گه ل کردن نویژ ، و زه کات دان ، و حج کردن ، و پۆژوگرتنی مانگی رهمه زانی پیروژ .

هاندان بۆ گرتنی پۆژووی رهمه زان

۱ - پۆژووی مانگی رهمه زان هۆی لیخو شبوونی گونا هه کانه :

خوای په روه ردگار به دیاری کردنی چاکه و به رزی پله ی پۆژوو : هانی موسولمانانی داوه بۆ گرتنی پۆژووی مانگی رهمه زان ، له و باره یه وه هاتوو که ئەگەر پۆژووان تاوانه کانی وه کو که فی سهر ده ریا وابی ئەوا خوای په روه ردگار و پایه به رز به هۆی ئەم په رستننه موباره که وه لیی خوش ده بییت .

(أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گێر نه وه ئەویش له پیغه مبه ر وه رضي الله عنه که فرموویه تی : " مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا ، وَاحْتِسَابًا ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ " (٢٥).

واته : هه رکه سیك پۆژووی مانگی رهمه زان بگرییت ، به مهرجی بروای به فه رزییتی ئەم کاره هه بی و چاوه روانی پاداشتی پۆژی دوا یی بییت ، ئەوا خوای میهره بان له هه موو ئەو گونا هانه ی که کردوویه تی خوش ده بییت .

وه هه ر له وه وه رضي الله عنه ده گێر نه وه که پیغه مبه ر رضي الله عنه فرموویه تی : " الصَّلَاةُ الْخَمْسُ ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ ، وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ ، مُكْفَرَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ إِذَا اجْتَنَبْتَ الْكَبَائِرَ " (٢٦).

واته : پینج فه رزه ی نویژ و نویژی (جومه هه) بۆ نویژه که ی تر ، وه پۆژووی رهمه زان بۆ رهمه زانه که ی تر ، گونا هه کان ده سپر نه وه که له نیوانیاندا ئەنجام ده درییت ، به مهرجی موسولمانان خۆی له گونا هه گه وره کان (الکبائر) بپاریزییت .

وه هه ر له (أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گێر نه وه که پیغه مبه ر رضي الله عنه پۆیشته سه ر مینه ر و فه رمووی : " آمین ، آمین ، آمین " ئەنجا پرسیا ریان کرد ئەه ی پیغه مبه ر ی خوا رضي الله عنه : تو کاتی پۆیشتیته سه ر مینه ر

(٢٥) أخرجه البخاري : (٤ / ٩٩) رقم : (١٩٠١) ، ومسلم رقم : (٧٥٩) .

واتای : " إيمانًا واحتسابًا " : واته : بپروا بوون به فه رزییتی پۆژووه که ، وه هه ز بوون له پاداشته که ی و له ده رونی شدا پازی بییت به و کاره و پۆژوو گرتنی پۆ ناخو ش نه بییت و به قورسیشی نه زانییت ، له م باره ی شه وه (أحمد شوقي) که نازناوی : (أمير الشعراء) یه ده لییت :

رمضان ولی هاتما یا ساقی
مشتاقة تسعی إلى مشتاق
ما كان أكثره علي الامها
وأقله في طاعة الخلاق

(٢٦) أخرجه مسلم رقم : (٢٣٣) .

فەرمووت : " آمین ، آمین ، آمین " ؟ فەرمووی : " إِنَّ جِبْرِيلَ . عَلَيْهِ السَّلَامُ . أَتَانِي فَقَالَ : مَنْ أَدْرَكَ شَهْرَ رَمَضَانَ فَلَمْ يُغْفَرَ لَهُ فَدَخَلَ النَّارَ ، فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ ، قُلْ : آمِينَ ، فَقُلْتُ آمِينَ ... " (٢٧) .

واتە : لە و کاتەدا (جبریل) سەلامی خوای لی بێت ، هاتە لام و فەرمووی : هەر کە سێک لە ئومەتە کەت مانگی ڕەمەزانی بە سەر داها و خوا لێی خۆش نەبوو ، با بپواتە دۆزەخە وە و خوا دووری کاتە وە لە ڕەحمەتی خۆی ، بلی : (آمین) ، دە فەرموویت منیش و وتم : (آمین) ... هتد فەرموودە کە .

٢ . وەلامدانە وە پیارنە وەکان و ڕزگار بوون لە ئاگری دۆزەخ لە ڕەمەزاندادا

پیغەمبەر ﷺ دە فەرموویت " إِنَّ لِلَّهِ فِي كُلِّ يَوْمٍ عَتَقَاءٌ مِنَ النَّارِ ، فِي شَهْرِ رَمَضَانَ ، وَإِنَّ لِكُلِّ مُسْلِمٍ دَعْوَةً يَدْعُو بِهَا فَيُسْتَجَابُ لَهُ " (٢٨) .

واتە : خوای پەروردگار لە هەموو ڕۆژ و شەویکی مانگی ڕەمەزاندادا چەندەها کەس ڕزگار دەکات لە ئاگر ، هەر وەها بۆ هەموو موسولمانیکیش پارنە وە هێک هەیه تێیدا بپاریتە وە وەلامیش دەدریتە وە .

٣ . گرتنی رۆزۋوی مانگی ڕەمەزان یەکیکە لە سێفەتی راستگۆیان و

شەهیدان :

لە (عمر) ی کوری (مرة الجهنی) وە ﷺ دە گێرنە وە فەرموویەتی : " پیاویک هاتە خزمەتی پیغەمبەر ﷺ و فەرمووی : ئە ی پیغەمبەری خوا ﷺ ئە گەر شایەتی ئە وە بدەم کە هیچ خوایەک نیە لە بووندا جگە لە اللہ ، و شایەتی ئە وەش بدەم کە تۆ پیغەمبەری خوایت ، و پینج فەرزیش نوێژ ئە نجام بدەم ، و زە کاتیش بدەم ، لە گەل بە ڕۆژو بوون لە مانگی ڕەمەزاندادا و کردنی نوێژی (تەراویح) ، لە چ کۆمەلێک دەبم ؟ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی : " مِنَ الصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ " (٢٩) واتە : لە کۆمەلی راستگۆیان و شەهیدان دەبیت .

ترساندن لە بەرۆژوو نەبوونی هەندیک لە ڕەمەزان بە ئەنقەست :

(٢٧) أخرجه ابن خزيمة : (٣ / ١٩٢) ، و أحمد : (٢ / ٢٤٦ و ٢٥٤) ، و البيهقي : (٤ / ٢٠٤) من طُرُق عن أبي هريرة ، وهو حديث صحيح ، وأصله في (صحيح مسلم) رقم : (١٩٧٨) . وفي الباب : عن غير واحد من الصحابة ، انظرها في (فضائل شهر رمضان) ص : (٢٥ - ٣٤) لابن شاهين .
(٢٨) أخرجه الزوارق رقم : (٣١٤٢) ، و أحمد : (٢ / ٢٥٤) من طريق الأعمش ، عن أبي صالح عن جابر ، وأخرجه ابن ماجه رقم : (١٦٤٢) عنه مختصرا من طريق آخر ، وهو صحيح .
و (الدعوة المستجابة) واتە : ئەو دوعا و پارنە وەش کە وەلام دەدریتە وە ، ئەو دوعایە بە کە لە کاتی ڕۆژوو شکاندن و بەر بانگدا دەکریت . وانظر (مصباح الزجاجة) رقم : (٦٠٤) للبوصري .
(٢٩) أخرجه ابن حبان رقم : (١٩ - زوائد) ، وسنده صحيح .

له (أبو أمية الباهلي) هوه رضي الله عنه ده گيرنه وه فه رمويه تي : بيستم پیغه مبه ري خوا رضي الله عنه ده يفه رموو : " بَيْنَمَا أَنَا نَائِمٌ أَتَانِي رَجُلَانِ فَأَخَذَا بَضْبِي ^(۳۰) فَأَتَيَا بِي جَبَلًا وَعَرًّا فَقَالَا : إِصْعَدْ ، فَقُلْتُ إِنِّي لَا أُطِيقُهُ ، فَقَالَا : سُنْسَهْلُهُ لَكَ ، فَصَعَدْتُ ، حَتَّى إِذَا كُنْتُ فِي سَوَادِ الْجَبَلِ إِذَا بِأَصْوَاتٍ شَدِيدَةٍ . قُلْتُ : مَا هَذِهِ الْأَصْوَاتُ ؟ قَالُوا : هَذَا عَوَاءُ أَهْلِ النَّارِ ، ثُمَّ انْطَلَقَا بِي ، فَإِذَا أَنَا بِقَوْمٍ مُعَلَّقِينَ بِعَرَاقِيهِمْ ، مُشَقَّقَةً أَشَدَّ أَقْهَمَ ، تَسِيلُ أَشَدَّ أَقْهَمَ دَمًا ، قَالَ : قُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ ؟ قَالَ : الَّذِينَ يُفْطِرُونَ قَبْلَ تَحَلُّةِ صَوْمِهِمْ ^(۳۱) .... " (۳۲)

واته : پیغه مبه ري خوا رضي الله عنه فه رموي : کاتيکیان خه وم لی که وتبوو ، دوو پیاو هاتنه لام و کردیان به قولمدا ، تا بردمیان بو لای شاخیکی سهخت ، پاشان پی یان ووتم : سهرکه وه ، ووتم : من توانای ئه وه م نیه ، ووتیان : بوت ئاسان ده که مین ، منیش سهرکه ووتم تا هه ندیک رۆیشتینه سه ره وه له و کاته دا گویم له دهنگیکی توند بوو ، ووتم : ئه وه دهنگه چیه ؟ ووتیان : هاوار و ناله ی دۆزه خی یه کانه ، به ره وه سه ره وه برام ، له ریگادا چاوم که وته سه ر کۆمه له که سانیک به پشته پییانه وه هه لواسرابوون و لیوه کانیان شه قار شه قار کرابوو و خوینی لی ده هات ، ده فه رموي : پیم ووتن : ئه وه که سانه کیین ؟ ووتیان ئه وانهن که به ربانگ ده که ن پیش ئه وه ی کاتی رۆژوویان ته واو بیّت . واته : پیش رۆژ ئاوابوون ، رۆژوه که یان ده شکینن ... .

تیبینی : به لام ئه وه فه رموده یه ی که ده گيرنه وه . گوايه . پیغه مبه ر رضي الله عنه فه رمويه تي : " مَنْ أَفْطَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ مُتَعَمِّدًا ، لَا يُجْزِئُهُ صِيَامُ الدَّهْرِ وَإِنْ صَامَهُ " .

ئه م فه رموده یه فه رموده یه کی (**ضعيف**) -ه و (**صحيح**) نیه ، پاشان به دريژی قسه ی له سه ر ده که مین - إن شاء الله . . واتا که شی ئه وه یه ئه گه ر که سيک رۆژیک له رهمه زان به رۆژوو نه بیّت ئه وا ئه گه ر به دريژی سال به رۆژوو بیّت بوی حیساب ناگری .

حوکه مه کانی رۆژوو گرتن :

ئه ی موسولمان به نده ی خوا : بزانه . خوی په روه ردگار هه موومان فیری زانست کات - ئه م پاداشته زۆر گه وره یه و چا که فراوانه ی که جگه له خوا په روه ردگار و میهره بان نه بی که س توانای

^(۳۰) مه به ست له (**ضبع**) قول یان شان یان باله .

^(۳۱) واته : پیش کاتی رۆژوو شکانندن .

^(۳۲) أخرجه النسائي في : (الكبرى) - كما في (تحفة الأشراف) : (۴ / ۱۶۶) ، وابن حبان رقم (۱۸۰۰) - زوائد ، والحاكم : (۱ / ۴۳۰) من طرق

عن عبد الرحمن بن زيد بن جابر ، عن سليم بن عامر ، عنه ، وسنده صحيح .

ژماردنی نیه ، و هیچ که سیش دهستی ناکه ویت جگه له و که سه نه بیت که پوژووی رهمه زانکه ی به پیی سوننه ته کان و رینمایه کانی دوا پیغه مبهری پیغه مبهران بی . علیه الصلاة و سلام . له و حوکمانه ی که په یوه ستن به م فه رزه گوره یه و به م مانگه موباره که وه .

نیمه ش لیړه دا دست ده که یه پوون کردنه وه ی ، به بی ئه وه ی لاسای (واته : ته قلید) ی هیچ که س بکه ین له م کاره ماندا ، سه رچاوه شمان بو ئه م کاره بریتیه له قورئانی پیروژ و سوننه ته (صحیح) و (حسن) ه کانی پیغه مبهری خواجه عليه السلام به تیگه یشتنی سه له فی سالی ئه م ئومه ته ، له چوار پیشه وایانمان و ئه وانه ش پیش ئه وان بوون له صه حابه و شوینکه وتوانیان ، ته نها ئه مه ش به سه و پیویستت به به لگه ی تر نابیت . هه روه ها باشتین مه زه بی فیهی و راست ترین ئیجتها مان هه لېژاردوو .

ئه و کارانه ی که پیش رهمه زان ئه نجام ده درین :

۱ . ژماردنی پوژه کانی مانگی شهعبان :

پیویسته له سه ر ئومه تی ئیسلامی پوژه کانی مانگی شهعبان بژمیرن ، به مه بستی خو ئاماده کردن بو مانگی رهمه زان ، چونکه مانگ بیست و نو پوژ ده بیت و سی پوژیش ده بیت ، به بینینی مانگ ئومه تی ئیسلامی هه موو به پوژوو ده بن ، به لام ئه گه ر هه ور بوو به ریگر له پیش بینینی مانگ ، ئه و ئه و کاته سی پوژه ی مانگی شهعبان ته و او ده که ین ، چونکه خوی په روه ردگار و به دیهینه ری ئاسمانه کان و زه ویش مانگی کردووه ته هوکاریک بو زانینی ژماره ی پوژه کانی سال ، مانگیش له سی پوژ زیاتر نابیت ^(۳۳) .

له (أبوهریره) وه رضی الله عنه ده گپنه وه فه رموویه تی : پیغه مبهری خوا عليه السلام فه رموویه تی : " صُومُوا لِرُؤْيَتِهِ ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَتِهِ ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ ، فَأَكْمِلُوا شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ " ^(۳۴) .

واته : به پوژوو بن به بینینی مانگی رهمه زان ، وه وازیبنن له پوژوو گرتن به بینینی مانگی شه ووال ، به لام ئه گه ر هه ور بهر مانگی لی گرتن له و کاته دا سی پوژه ی مانگی شهعبان بژمیرن و پاشان به پوژوو بن .

^(۳۳) مه بهستی نووسه ران مانگه کانی سالی کۆچی به .

^(۳۴) أخرجه البخاري (۴ / ۱۰۶) رقم (۱۹۰۹) ، و مسلم رقم : (۱۰۸۱) .

چونیتی رۆژووی پیغهمبەر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
 وه له (عبد الله) ی کورپی (عمر) هوه ﷺ ده گێرپنه وه فهرموویه تی : پیغهمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی :
 " لا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدِرُوا لَهُ " (۳۵).

واته : به رۆژوو نه بن تامانگی رهمه زان ده بینن وازیش مه هینن تا مانگی شه وال نه بینن ، به لام
 ئەگەر هه ور بهر مانگی لی گرتن له و کاته دا (ته قادیری) بۆ بکه ن .

وه له (عدي) ی کورپی (حاتم) هوه ﷺ ده گێرپنه وه فهرموویه تی پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی
 : " إِذَا جَاءَ رَمَضَانَ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ إِلَّا أَنْ تَرَوْا الْهَلَالَ قَبْلَ ذَلِكَ " (۳۶).

واته : ئەگەر مانگی رهمه زان به سه ردا هات ئەوا سی رۆژ به رۆژوو بن ، جگه له و مانگهی که ته وا و
 بوونی سی رۆژ مانگی شه وال ده بینن .

۲ - هه ر که سیك رۆژی گومان (يوم الشك) به رۆژوو بی ئەوا سه ر پیچی له فه رمانی پیغهمبهر کردوه ﷺ :

نابی هیچ موسولمانیک رۆژیک یان دوو رۆژ پیش مانگی رهمه زان به رۆژوو بییت ، به بیانوی
 ئەوه ی نه وه کو رۆژیک یان زیاتر له مانگی رهمه زانی له ده ست بچیت ، جگه له و که سانه ی که رۆژوو
 گرتنی سوننه تیان له گه ل ئەو رۆژه جووت ده بییت .

له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گێرپنه وه فهرموویه تی : پیغهمبهری خوا ﷺ : " لا تُقَدِّمُوا رَمَضَانَ
 بِصَوْمٍ يَوْمٍ وَلَا يَوْمَيْنِ ، إِلَّا رَجُلًا يَصُومُ صَوْمًا فَلْيَصُمَّهُ " (۳۷).

واته : پیش رهمه زان مه که ون به رۆژیک رۆژوو گرتن ، هه روه ها به دوو رۆژیش جگه له و که سه
 نه بی که رۆژووی سونه تی ده که ویتته ئەو رۆژانه ئەوا با رۆژوو هه که ی بگرییت .

برای موسولمان ئەوه ش بزانه ئەو که سه ی رۆژی گومان (يوم الشك) به رۆژوو بی ئەوا
 سه رپیچی له فرمانی پیغهمبهری خوا ﷺ کردوه .

له (صلة) ی کورپی (زفر) هوه ، ئەویش له (عمار) هوه ﷺ ده گێرپنه وه فهرموویه تی :
 " مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يَشْكُ فِيهِ ، فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ " (۳۸).

(۳۵) أخرجه البخاري (٤ / ١٠٢) رقم (١٩٠٦) ، و مسلم رقم : (١٠٨٠) .

(۳۶) أخرجه الطحاوي في (مشكل الآثار) رقم : (٥٠١) ، وأحمد : (٤ / ٣٧٧) ، والطبراني في (الكبير) : (١٧ / ١٧١) ، وفي سنده : مجالد بن سعيد ، وهو ضعيف كما قال الهيثمي في (مجمع الزوائد) : (٣ / ١٤٦) ، ولكن للحديث شواهد عدة انظرها في (الإرواء) رقم : (٩٠١) لشيخنا الألباني — رحمه الله — .

(۳۷) أخرجه البخاري رقم : (١٩١٤) و مسلم رقم : (٥٧٣ — مختصرة) .

(۳۸) علقه البخاري : (٤ / ١١٩) ، و وصله أبو داود رقم : (٣٣٣٤) ، و الترمذي رقم : (٦٨٦) ، و ابن ماجه رقم : (٣٣٣٤) ، والنسائي رقم : (٢١٨٨) من عمر بن قيس الملائي ، عن أبي إسحاق عن صلة بن زفر ، عن عمار . و في سنده أبو إسحاق — وهو السبيعي — وهو مدلس وقد عنعنه ، وكان قد احتلط . ولكن له طرقا و شواهد أوردتها الحافظ ابن حجر في (تغليق التعليق) : (٣ / ١٤١ — ١٤٣) بحسن الحديث بها .

واته : هەر که سیک به پۆژوو بیت به مه بهستی رهمه زان له و پۆژهی که گومانی لی ده کریت ، ئەوا سه ریچی له فه رمانی پیغه مبهری ﷺ کردوه .

۳- ئەگەر یهك كهس مانگی بینی ئەوا با به پۆژوو بن بۆ رهمه زان ههروهها وازیش له پۆژوو بینن بۆ تهواو بوونی :

مانگ بینین به مانه جیگیر ده بیت : به شایه تی دانی دوو موسولمانی خاوهن عه داله ت ، له بهر ئەم فه رموده یه ی پیغه مبهری خوا ﷺ : " صَوْمُوا لِرُؤْيَتِهِ ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَتِهِ ، وَأَنْسِكُوا لَهَا ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا ثَلَاثِينَ ، فَإِنْ شَهِدَ شَاهِدَانِ فَصُومُوا وَأَفْطِرُوا " (۳۹) ، برگی کۆتایی فه رموده که ئەوه ده گه یه نیت : که ئەگەر دوو موسولمان شایه تی بینینی مانگیان دا ئەوا به پۆژوو بن له یه که م پۆژی رهمه زان و وازیش بینن له پۆژوو له کۆتایی مانگی رهمه زان به بینینی دوو موسولمان .

به لام شاراهه نی یه ته نها بپروا پیکردنی شایه تی دوو موسولمان له پروداویکدا ئەو ناگه یه نیت که شایه تی موسولمانیک له سه ر بینینی مانگی رهمه زان وه رناگیریت ، به لکو ئەوه مان پی گه یشتوو له (ابن عمر) وه ﷺ که فه رمویه تی : " تَرَأَى النَّاسُ الْهَلَالَ ، فَأَخْبَرْتُ النَّبِيَّ ﷺ أَنِّي رَأَيْتُهُ ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ " (۴۰) .

واته : خه لکی هه ولی بینینی مانگی رهمه زانیان ده دا ، منیش به پیغه مبهرم ﷺ راگه یاند که من مانگم بینوه ، پیغه مبه ریش ﷺ به بیستنی هه واله که پۆژووی گرت و فه رمانی به خه لکی کرد به پۆژوو بن .

نیه تی پۆژوو :

۱ - نیه تی پۆژووی فه رز ده بی له شه ودا به ی نیت پیش ده رکه وتنی فه جر :

گه ر سه لمینرا که مانگی رهمه زان ده ستی پی کردوه ، به بینینی مانگ به چاو ، یان به شایه تی دان ، یان به ته واو کردنی سی پۆژی مانگی شه عبان ، ئەو کاته پیویسته له سه ره موو موسولمانیک

(۳۹) أخرجه النسائي : (۱۳۲ / ۴) ، وأحمد : (۳۲۱ / ۴) ، والدارقطني : (۱۶۷ / ۲) من طريق حسين بن الحارث الجدي عن عبد الرحمن بن زيد بن الخطاب عن أصحاب رسول الله ﷺ ، وسنده حسن ، ولفظ للنسائي ، وزاد أحمد : " مسلمان " ، والدارقطني : " ذوا عدل " .

(۴۰) أخرجه أبو داود رقم : (۲۳۴۲) ، والدارمي : (۴ / ۲) ، وابن حبان رقم : (۸۷۱) ، والحاكم : (۴۲۳ / ۱) ، والبيهقي : (۲۱۲ / ۴) من طريقين عن ابن وهب ، عن يحيى بن عبد الله بن سالم ، عن أبي بكر بن نافع ، عن أبيه ، عن ابن عمر . وسنده صحيح كما قال الحافظ ابن حجر في (التلخيص الحبير) : (۱۸۷۲) .

هر له شه ووه (واته : پیش دهرکه وتنی فہجر) نیه تی پوژووی هہ بی ، له بهر ئم فہرموودہ یہ ی پیغه مبه ر ﷺ کہ دہ فہرمووی : " مَنْ لَمْ يُجْمِعِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ " (٤١) .

واته : ئو کہ سہ ی نیه تی پوژووی نہ بیٹ پیش دهرکه وتنی فہجر ئو پوژوہ کہ ی بہ تالہ .

وہ دہ فہرمووی : " مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصِّيَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَلَا صِيَامَ لَهُ " (٤٢) ، بہ ہمان واتا .

تیبینی : نیه تیش جیگای دلہ و ووتنی بہ زمان بیدعہ یہ و گومراییہ ہرچہ ندہ ہندیک له خہ لکی بہ چاکیشی بزائن .

بوونی نیہ ت پیش دهرکه وتنی فہجر تاییہ تہ بہ پوژووی فہرزہ وہ ، چونکہ پیغه مبه ر ﷺ دہ ہاتہ لای دایکہ (عائیشہ) - رہزای خوی لیبت - له پوژانیک جگہ له پوژانی رهمه زان و دہیفہرمووی : " هَلْ عِنْدَكُمْ غَدَاءٌ ؟ وَاِلَّا فَاِنِّي صَائِمٌ " (٤٣) .

واته : له کاتی خواردنی بہ یانیاندا پیغه مبه ر ﷺ بہ دایکہ (عائیشہ) ی دہ فہرمووی : خواردنتان لا ہہ یہ ؟ ئہ گہر نا ئو من بہ پوژووم .

ہرہ ہا سہ لمینراوہ له کردہ وہ ی ہا وہ لانی پیغه مبه ر ﷺ له وانہش : (ابي الدرداء) و (ابي طلحة) و (ابي هريرة) و (ابن عباس) و (حذيفة بن اليمان) ، رہزای خوا له ہموویان بی ، و خوی پہرہردگار له گہل یاندا له ژیر ئالی سہرہری کورانی ئادہم کومانکاتہ وہ (٤٤) .

ئہ مہ له پوژووی سوننہ تداہیہ و بہ لگہشہ له سہر ئوہ ی کہ بوونی نیہ ت پیش دهرکه وتنی فہجر تہنہا له پوژووی فہرزایہ نہک له پوژووی سوننہ تدا خوی پایہ بہریش زانترہ .

٢ . داواکاریہ کان بہ ستراون بہ بوونی توانوہ :

ئہ گہر کہ سیئک رهمه زانی بہ سہردا ہات و بی ئاگا بوو لہ وہ ی کہ رهمه زانہ و خواردن و خواردنہ وہ ی خوارد ، پاشان بووی دهرکہوت کہ رهمه زانہ با واز له خواردن و خواردنہ وہ بیبت و پوژوہ کہ ی تہ واو بکات ، وہ ئہ گہر کہ سیئک خواردن و خواردنہ وہ ی نہ خواردیبت بہ لام نہ یزانی بوو کہ وا رهمه زانہ کہ ہہ والی پیگہ یشت رهمه زانہ ئیتر خواردن و خواردنہ وہ نا خوات و پوژوہ کہ ی بہ سہر

(٤١) أخرجه أبو داود رقم : (٢٤٥٤) ، وابن خزيمة رقم : (١٩٣٣) ، والبيهقي : (٤ / ٢٠٢) من طريق ابن وهب ، عن ابن لبيعة ويحيى بن أيوب عن عبد الله بن أبي بكر بن حزم ، عن ابن شهاب ، عن سالم بن عبد الله عن أبيه ، عن حفصة . وفي لفظ عند الطحاوي في (شرح معاني الآثار) : (١ / ٥٤) : " بييت " من الطريق نفسه . وأخرجه النسائي : (٤ / ١٩٦) ، والترمذي رقم : (٧٣٠) من طريق آخر عن يحيى به ، وسنده صحيح .

(٤٢) أخرجه النسائي : (٤ / ١٩٦) ، والبيهقي : (٤ / ٢٠٢) ، وابن حزم : (٦ / ١٦٢) من طريق عبد الرزاق عن ابن جريح عن ابن شهاب به ، وسنده صحيح ، لولا عنعنة ابن جريح ، ولكنه صحيح بما قبله .

(٤٣) أخرجه المسلم رقم : (١١٥٤) .

(٤٤) انظرها وتخرجها في (تغليق التعليق) : (٣ / ١٤٤ - ١٤٧) .

دهبات له م جوړه کهسانه دا بوونی نیهت پیش دهرکهوتنی فهرمه رج نییه ، چونکه نه یان توانیوه بزانه پۆژووه یان نه ، وه یه کیك له بنچینه کانی ئاینی ئیسلامیش ئه وه یه که داواکاریه کان به ستراون به بوونی تواناوه .

له (عایشه) وه - رهای خوی لیبت - ده گیرنه وه فهرموویه تی : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِصِيَامِ يَوْمِ عَاشُورَاءَ ، فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانَ ، كَانَ مِنْ شَاءِ صَامَ وَمِنْ شَاءِ أَفْطَرَ " (٤٥) .

واته : پیغمبهر ﷺ فهرمانی گرتنی پۆژووی (عاشورا) ی پی کردبووین ، به لام که پۆژووی رهمه زان فهرز کرا : ئه و کاته هر که سی بیویستایه (عاشورا) به پۆژوو ده بوو یان به پۆژوو نه ده بوو .

وه له (سلمة) کوری (الاکوع) وه ﷺ ده گیرنه وه فهرموویه تی : " أَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا مِنْ أَسْلَمَ أَنْ أَذِّنَ فِي النَّاسِ : أَنْ مَنْ أَكَلَ فَلْيَصُمْ بَقِيَّةَ يَوْمِهِ ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ أَكَلَ فَلْيَصُمْ ، فَإِنَّ الْيَوْمَ عَاشُورَاءَ " (٤٦)

واته : پیغمبهر ﷺ فهرمانی کرد به پیاویك له هوزی (أسلم) که بانگه واز بکات له ناو خه لکدا : هر که سیك خواردنی نه خواردوو به با ئه و به شهی له پۆژ که ماوه به پۆژوو بی ، وه ئه وه ش که خواردنی نه خواردوو به به پۆژوو بیت ، چونکه ئه و پۆژووی (عاشورا) یه .

پۆژوو گرتنی پۆژووی (عاشورا) فهرز بوو ، پاشان (نه سخ) کرایه وه ، موسولمانانیش فهرمانیان پی کرابوو له و پۆژده واز له خواردن بینن ، کاره که شیان به و شیوه یه ته و او و بی که م و کوری بوو ، رهمه زانیش فهرزه ، حوکمی فهرزیش ناگوریت .

۳ - هه ندیک له زانایان بوچوونی پیچه وانیه یان له گه ل ئه م بوچوونه دا هه یه و ده لین : (به لکو ئه بی قه زای پۆژوو هه کی بکاته وه) :

وه ده لین : (عاشورا فهرز نه بووه) ، به لام ئه وه بزانه " برای باوه پردار " که هه موو به لگه کان ئه وه دهرده خه ن که پۆژووی (عاشورا) فهرز بووه ، چونکه فهرمانی پیکراوه ، هه ر وه کو له فهرمووده که ی (عایشه) دا هاتوو ، پاشان فهرمانه که زیاتر جیگیر ده بیت چونکه بانگه وازی گشتی بوکراوه ، وه له وه ش زیاتر ئه وه یه فهرمان به و کهسانه کراوه که خواردنیان خواردوو ، واز له خواردن بهینن ، هه ر وه کو له فهرمووده که ی (سلمة) کوری (الاکوع) دا هاتوو ، که له پیش تر باسمان لیوه کرد .

(٤٥) أخرجه البخاري : (٤ / ٢١٢) ، ومسلم رقم : (١١٢٥) .

(٤٦) أخرجه البخاري : (٤ / ٢١٦) ، ومسلم رقم : (١١٣٥) .

وه له (محمد) کورې (صيفي الانصاري) هوه رضي الله عنه ده گيرنه وه فهرموويه تي " خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ ، فَقَالَ : أَصُمْتُمْ يَوْمَكُمْ هَذَا ؟ قَالَ بَعْضُهُمْ : نَعَمْ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَا . قَالَ : فَاتِمُّوا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمْ هَذَا ، وَأَمْرَهُمْ أَنْ يُؤْذِنُوا أَهْلَ الْعَرُوضِ - قُرَى الْمَدِينَةِ - أَنْ يُتِمُّوا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمْ هَذَا " (٤٧) .

واته : له پوژي (عاشورا) دا پیغه مبه ر رضي الله عنه هات بو لمان و پي پی فهرمووين : ئهم پو پوژووتان گرتووه ؟ هه نديکيان فهرموويان : به لي ، وه هه نديکي تريان فهرموويان : نه خير ، پاشان فهرمووي : که واته ئه وهنده ي که ماوه له پوژ به پوژو بن ، وه فهرمانيشي پيکردين که خه لکی (العروض) - واته : ديکاني شاري مه دینه - ئاگادار بکه ينه وه : ئه وهنده ي له پوژ ماوه به پوژو بن ، ئهم ليکدانه وه ش (التقارب) ده پرينه وه به ووته يه ي (ابن مسعود) رضي الله عنه که ده فهرموويت : " لَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ تُرِكَ عَاشُورَاءُ " (٤٨) ، واته : که پهمه زان فهرز بوو (عاشورا) ته رک کرا . وه به ووته ي (عائشة) - په زای خوی ليبيت - که ده فهرموويت : " فَلَمَّا فُرِضَ رَمَضَانُ ، فَكَانَ رَمَضَانُ هُوَ الْفَرِيضَةُ ، وَتُرِكَ عَاشُورَاءُ " (٤٩) ، واته : که نايه تي فهرز بووني پوژووی پهمه زان هاته خواره وه ، پهمه زان بوو به پوژووی فهرز و (عاشورا) ته رک کرا .

له گه ل ئه وه شدا پوژوو گرتن له پوژي (عاشورا) دا به يه ک جاري ته رک نه کراوه ، به لکو يه ک دهنگ بووني زانايان - واته : الاحماع - له سهر ئه وه يه که سوننه ته ، ههر وه کو : ئيمامي (الحافظ ابن حجر) له کتبي (فتح الباري شرح صحيح البخاري) دا : (٤ / ٢٤٦) له ئيمامي (ابن عبد البر) هوه ده گيرپيته وه . ئه مه ش ئه وه ده گه يه نييت که پوژوو گرتنه که ي ههر ماوه به لام ئه وه ي که وازی ليهينرا (واجب - فهرز) بوونه که يه تي ، خواش زانا تره .

کومه ليکي تر ده لين : ئه گه ر فهرزيش بوو بييت (نه سخ) بووه ته وه و حوکمه کاني له گه لدا (نه سخ) بووه ته وه .

له راستيدا فهرمووده کاني (عاشورا) به لگن له سهر هه ندي شت :

١ - واجب بووني پوژووی (عاشورا) .

(٤٧) أخرجه ابن خزيمة : (٣ / ٣٨٩) ، وأحمد : (٤ / ٣٨٨) ، والنسائي : (٤ / ١٩٢) ، وابن ماجه : (١ / ٥٥٢) ، والطبراني في (الكبير) : (١٨ /

٢٣٨) من طريق الشعبي عنه ، وسنده صحيح .

(٤٨) أخرجه مسلم رقم : (١١٢٧) .

(٤٩) أخرجه مسلم رقم : (١١٢٥) .

٢ - ئەو کەسە ی پێش دەرکەوتنی فەجر نیەتی پوژووی فەرز نەبی بە نەزانینەوه پوژووە کە ی تەواو و بەتال نایتەوه .

٣ - ئەو کەسە ی خواردن دەخوا و شت دەخواتەوه پاشان دەزانیت ، ئەو بەشە ی تری پوژووە کە بە پوژوو دەبیت و قەزای لەسەر نییە .

خالی یە کە م لەم خالانە (نەسخ) بوو تەوه و بوو تە سوننەت ، هەر وەکو لە پێشدا باسمان لێوه کرد ، ئەمەش ئەوه پێویست ناکات بەهۆی (نەسخ) بوونی (واجب) یتى حوکمەکانی تری (نەسخ) بکریتەوه ، خواش زانا تره .

بەلگە ی ئەم کۆمەلەش ئەو فەرموودە یە مە ئیمامی (أبو داود) : (٢٤٤٧) و ئیمامی (أحمد) : (٤٠٩/٥) لە ریگە ی (قتادة) لە (عبد الرحمن) ی کورپی (سلمة) لە مامە یەوه دەگێرنەوه : " أَنْ أَسْلَمَ أُنْتِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : صُمْتُمْ يَوْمَكُمْ هَذَا ؟ قَالُوا : لَا ، قَالَ : فَأَتَمُّوا بَقِيَّةَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَاقْضُوا " ، واتە : ئەو بەشە ی ماوه لە پوژووە کە تان بە پوژوو بین و پاشان قەزای بکەنەوه .

بەلام ئەم فەرموودە یە (ضعيف) ه لە دوو هۆکار :

یە کە م : بەهۆی (جهالة) ی (عبد الرحمن) ی کورپی (سلمة) هوه ، ئیمامی (الذهبي) لە کتیبی (الميزان) دا : (٢ / ٥٦٧) دەفرمووی : (لا يُعرف) . واتە : نە ناسراوه ، وه ئیمامی (الحافظ) لە کتیبی (التهديب) دا : (٦ / ٢٢٩) فرموویەتی : (حاله مجهول) ، وه ئیمامی (ابن ابي حاتم) لە کتیبی (الجرح والتعديل) دا : (٥ / ٢٨٨) ناوی هیناوه وه هیچ (جرح) و (تعديل) یکی لەسەر باس نەکردوه .

دووهم : (عنعن) ه کردنی لە لایەن (قتادة) ی (مدلس) هوه .

کاتی رۆژوو :

له پێشدا هاوه لانی پیغه مبهەرمان محمد ﷺ ئە گەر یه کیکیان به رۆژوو ببوایه ن و کاتی رۆژوو شکانندیان بهاتبایه خواردن و خواردنه وه یان ده خوارد و له گه ل خیزانه کانیاندا جووت ده بوون پێش ئه وه ی بخه ون ، به لام ئە گەر هه ر یه کیکیان خه وی لی بکه وتبایه پێش نان خواردنی ئیواران هێچ له وانه ی بو حه لال نه بوو ئە نجامی بدات له خواردن و خواردنه وه جووت بوون له گه ل خیزانه کانیا ن تا رۆژه که ی تر ، پاشان خوی به توانا و به خشنده ره حمه تی خوی به سه ردا رشتن .

به وه ی که مۆله تی ئه وه ی دان ئه و کارانه ئە نجام به دن تا پێش ده رکه وتنی فه جر ، ئە وانیش ئه و شته یان پی خۆش بوو ، پوون که ره وه ی ئە م پوودا وه ئە م فه رمووده یه یه : له (البراء) ی کوپی (عازب) وه ﷺ ده گێر نه وه فه رموویه تی : " کَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا ، فَحَضَرَ الْإِفْطَارَ ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يُفْطَرَ ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمْسِي ، وَإِنَّ قَيْسَ بْنَ صَيْرَمَةَ الْأَنْصَارِيَّ كَانَ صَائِمًا ، فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارَ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا : أَعِنْدَكَ طَعَامٌ ؟ قَالَتْ : لَا ، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ ، وَكَانَ يَوْمَهُ يَعْمَلُ ، فَعَلَبْتُهُ عَيْنَاهُ ، فَجَاءَتْ امْرَأَتُهُ ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ : خَبَيْتَ لَكَ (٥٠) ، فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارُ غَشِيَ عَلَيْهِ ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : ﴿ أَحْلَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نِسَائِكُمْ ﴾ ، فَفَرِحُوا بِذَلِكَ فَرَحًا شَدِيدًا ، وَنَزَلَتْ : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ (٥١) .

واته : هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ ئە گەر یه کیکیان به رۆژوو ببوایه ن و کاتی شکانندی بهاتبایه ن و ئە کاته برۆشتبایه بی ئه وه ی نان بخوات ئە وا ئه و شه وه و رۆژیش تا ئیواره به سه ر ده هات هێچی نه ده خوارد . جاریکیان که (قیس) ی کوپی (صیرمه) ه ی ئە نصاری به رۆژوو ده بی و که کاتی رۆژوو شکانن دیت ، دیته لای خیزانه که ی و پی ده فه رمووی : هێچ خواردنیکت لا هه یه ؟ ئە ویش فه رمووی : نه خیر ، به لام ئە پۆم بۆت داوا ده که م ، که چی (قه یس) له بهر هیلاک بوونی له کاری رۆژانه ی خه وی لی که وت ، که خیزانه که ی گه راپیه وه و بینى خه وی لی که وتووه فه رمووی : به ئاواتی خۆت نه گه یشتی ، به و هۆیه وه له کاتی نیوه رۆدا بوراپیه وه ، ئە وه له لای پیغه مبهەر ﷺ باس کرا له ئە نجامدا ئە م ئایه ته دابه زی : ﴿ أَحْلَلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نِسَائِكُمْ ﴾ ، واته : بۆتان هه یه و په وایه له مه و دوا له شه وانى رۆژوو گرتندا (تا کاتی ده رکه وتنی فه جر) له گه ل خیزانه کانتان جووت ببن . هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ به م شته زۆر خۆشحال بوون ، پاشان ئە م ئایه ته دابه زی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ

(٥٠) ئە م ووشه یه کاتیک ئه وتریت : که سیک به ده واکاری یان به مه رامی خوی نه گات .

(٥١) أخرجه البخاري : (٤ / ٩١١) رقم : (١٩١٥) .

لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴿۱﴾ ، واته : بخون و بخونه وه تا سپیایی پوژتان بو له تاریکی شه و پوون ده بیته وه . ئەم سوژه خواوه ندیهی که خوی به سوژ و خاوهن میهره بانی پشتوویه تی به سهر به نده بی فیز و گوپرایه له کانیدا ، ئەو به ندانهی که فهرموویان : ﴿ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ کاتی پوژووی پوژووان دیاری ده کات : ده ست پی کردن و کو تای هاتنی ، ئەوهش له ده رکه وتنی فه جره وه تا پشت هه لکردنی پوژ و سهر هه لدان و ده ست پی کردنی شه و ، وه به نه مانی بازنه ی خور له ئاسودا .

۱. واتای (الخیط الابيض) و (الخیط الاسود) :

کاتی ئەو ئایه ته دابه زی که له پی شدا باسما ن لی وه کرد ، هه ندیک له هاوه لانی پیغمبر ﷺ دوو په تی ﴿ رهش و سپی یان ده هینا و ده یانخسته ژیر سهرینه کانیا نه وه و سه یریان ده کرد بو ئەوه ی بزانه له یه کتر یان جیا ده که نه وه ؟ یان ده یانخسته قاچیان و ده ستیان ده کرده خواردن و خواردنه وه تا ئەو کاته ی بینینان ئاشکرا ده بوو ، وه له یه کتر جیا ده کرانه وه .

له (عدي) کوری (حاتم) هوه ﷺ ده گپنه وه فهرموویه تی : " لَمَّا نَزَلْتُ : ﴿ حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ عَمَدْتُ إِلَى عِقَالِ أَسْوَدٍ وَإِلَى عِقَالِ أَبِيضٍ فَجَعَلْتُهُمَا تَحْتَ وَسَادَتِي ، فَجَعَلْتُ أَنْظُرُ فِي اللَّيْلِ فَلَا يَتَبَيَّنُ لِي ، فَغَدَوْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرْتُ لَهُ ذَلِكَ ، فَقَالَ : إِنَّمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ " (۵۲) .

واته : که ئایه تی : ﴿ حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ دابه زینرا دوو په تی رهش و سپیم هینا وه ژیر سهرینه که مدا دامنان ، پاشان سه یری ئەو دوو په ته م ده کرد و بو م پوون ده بوو به شیوه یه که له یه کیان جیا بکه مه وه ، پاشان پویشتمه لای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم و ئەو باسه م بو ی کرد ، ئەویش فهرمووی : " مه به ستی ئایه ته که بریتی یه له تاریکی شه و و پوناکی پوژ " .

وه له (سهل) ی کوری (سعد) هوه ﷺ ده گپنه وه فهرموویه تی : " لَمَّا نَزَلْتُ هَذِهِ الْآيَةَ : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ ﴾ قَالَ : فَكَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَرَادَ الصَّوْمَ رَبَّطَ أَحَدَهُمْ فِي رِجْلِهِ الْحَيْطَ الْأَبْيَضَ ، وَالْحَيْطَ الْأَسْوَدَ ، فَلَا يَزَالُ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ حَتَّى يَبَيِّنَ لَهُ رُؤْيُهُمَا ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ : ﴿ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ فَعَلِمُوا إِنَّمَا يَعْنِي بِذَلِكَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ " (۵۳) .

﴿ ووشه ی (په ت) له هه ندی ناچه ی کوردستان دا پیی ده وترتیت : (به ن) . وه رگپیر .

(۵۲) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۱۳) رقم : (۱۹۱۶) و مسلم رقم : (۱۰۹۰) .

(۵۳) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۱۴) رقم : (۱۹۱۷) ، و مسلم : (۱۰۹۱) .

واته : کاتی ئەم ئایه ته دابهزی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ هه نديك له پياوانی دهور و بهری پیغه مبهەر ﷺ ئەگەر بیویستایه به رۆژوو بییت دوو پهتی سپی و رهشی ده بهسته ههردوو قاجیه وه و بهردهوام ده بوو له خواردن و خواردنه وه تا ئاشکرا ده بوون ، پاشان خوای پهروهردگار ئایه تی : ﴿ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ ی دابه زانده خواره وه ، پاش ئەوه زانیان مه بهستی له وشه ی (الخیط الابيض) ، و (الخیط الأسود) سپیایی رۆژو و تاریکی شه وه .

پاش ئەم رپوون کردنه وه قورئانیه ، و به ره که ته بی پایانه ی خوای پهروهردگار ، ده بینین پیغه مبهری خوا ﷺ به شیوه یه ک ، که هیچ جیگای گومان نه بی ، ئەو کاره ی بو هاوه لانی رپوون کردووه ته وه و باسی بو کردوون ، وه په حمه تی خوا له شاعیر بی که فه رموو یه تی :

وَلَيْسَ يَصْحُحُ فِي الْأَذْهَانِ شَيْءٌ إِذَا احتَاجَ النَّهَارُ إِلَى دَلِيلٍ

٢ - فه جر دوو جوړه :

یه کیك له و حوکمانه ی که پیغه مبهری خوا ﷺ به باشترین شیوه بو هاوه لانی رپوونی کردووته وه ئەوه یه : فه جر دوو جوړه .

یه که م : فه جری درۆزن یان درۆزنه فه جر (الفجر الکاذب) :

دهرکه وتنی ئەم جوړه یان کردنی نوێژی به یانی حه لال ناکات (واته : دروست نیه نوێژی فه رزی به یانیان له کاتی دهرکه وتنی دا بکری ، به لکو ده بی دوا بخریت تا دهرکه وتنی جوړی دووه می فه جر) ، وه خواردنیش له سه ر پۆژوان حه رام و قه دهغه ناکات (واته : ئەو که سه ی که نیه تی پۆژووی هه یه بو ی ره وایه خواردن و خواردنه وه بخوات و بخواته وه با ئەم فه جره ش دهرکه وتبی تاوه کو جوړی دووه می فه جر دهرده که وی ئەو کاته خوی ده گریته وه له خواردن و خواردنه وه) .

دووه م : فه جری راست گو یان فه جری راسته قینه (الفجر الصادق) :

ئەم فه رمووده یه ئەوه ده گه یه نیت که (عدي) خوی ناماده بووه له کاتی دابه زینی ئەم ئایه ته دا ، ئەمه ش ئەوه ده گه یه نی له و کاته دا (عدي) موسولمان بووه ، به لام ئەو شته وانیه ، چونکه فه رز بوونی رۆژوو له سالی دووه می کۆچیدا بو ، که چی موسولمان بوونی (عدي) له سالی نویه می کۆچیدا بو هه ر وه کو له کتیبی : (الإصابه) دا : (٢ / ٤٦٨) هاتوه ، یان ئەبی بووتریت : دابه زینی ئایه ته که ده واکه وتووه ، به لام ئەم وته یه زۆر دووره ، یان ئەبی وته که ی (عدي) که ده فه رموویت : (لما نزلت) به م شیوه یه ته فسیر بکریت که : کاتیک موسولمان بووم و ئەم ئەم ئایه ته م به سه ردا خویندرايه وه ، ئەمه یش باشترین بۆچوونه له بهر ئەوه ی که له رپوایه تی ئیمامی (احمد) دا : (٤ / ٣٧٧) هاتوه : " علمني رسول الله ﷺ الصلاة والصيام ، قال : صل كذا و كذا ، و صم فإذا غربت الشمس فكل واشرب حتى يبين لك الخيط الأبيض من الخيط الأسود ، و صم ثلاثين يوماً إلا أن ترى الهلال قبل ذلك ، فأخذت خيطين من شعر أسود وأبيض ... الحديث " ١ . هـ . به ه ندی گۆرپانکاریه وه له کتیبی (فتح الباري) ه وه : (٤ / ١٣٢ - ١٣٣) وه رگێراوه .

ئه م جوړه ی فہجر خواردن له پوژوان قہدہغہ دہکات و نوپژئی بهیانی حہلال دہکات (واتہ : بہدہرکہوتنی کاتی نوپژ دیت) .

له (ابن عباس) هوه ﷺ دهگپرنه وه فہرموویہ تی : " الفجرُ فجران : فَأَمَّا الْأَوَّلُ فَإِنَّهُ لَا يُحَرِّمُ الطَّعَامَ ، وَلَا يُحِلُّ الصَّلَاةَ ، وَأَمَّا الثَّانِي : فَإِنَّهُ يُحَرِّمُ الطَّعَامَ ، وَيُحِلُّ الصَّلَاةَ " (۵۴).

واتہ : فہجر دوو فہجرہ ، جوړی یہ کہم : خواردن حہرام و قہدہغہ ناکات له پوژووان ، وه کردنی نوپژیش حہلال ناکات ، بہلام جوړی دووہم : خواردن حہرام و قہدہغہ دہکات له پوژووان و نوپژیش حہلال دہکات .

باش بزانه برای موسولمان کہ :

۱ - فہجری دروژن : بریتی یہ له سپیایی یہ کی لاکیشہیی له بہرہی پوژہ لاتہ وه بہرز دہبیتہ وه بو ماوہ یہ کی کہم پاشان نامینی .

۲ - فہجری راستگو : بریتی یہ له سوپایہ کی تیشک دہر له بہرہی پوژہ لاتہ وه بہسہر دؤل و شاخہکاندا دہردہ کہویت ، پاشان زیاد دہکات و دہگاتہ سہر پیگہ و ناومالان ، ئہم جوړہی فہجر حوکمہکانی پوژووی پیوہ بہندہ .

له (سمرہ) وه ﷺ دهگپرنه وه فہرموویہ تی : پیغمبر ی خوا ﷺ فہرموویہ تی : " لَا يَغُرَّنْكُمْ أَذَانُ بِلَالٍ ، وَلَا هَذَا الْبَيَاضُ لِعَمُودِ الصُّبْحِ حَتَّى يَسْتَطِيرُ " (۵۵) .

واتہ : بہئاگا بن نہ کہ ونہ هہلہ وه بہ بانگی بیلال (واتہ : بانگی یہ کہمی بہیانان) و سپیایی سبہینان - واتہ : فہجری دروژن - کہ بہدریژای ئاسمان بہرز دہبیتہ وه ، تا وای لیدیت تیشک دہردہ چی - واتہ : تا کاتی دہرکہوتنی فہجری راست گو - .

وه له (طلق) ی کوری (علی) هوه ﷺ دهگپرنه وه فہرموویہ تی : پیغمبر ی خوا ﷺ فہرموویہ تی : " كُلُّوا وَاشْرَبُوا وَلَا يَغُرَّنْكُمْ السَّاطِعُ الْمُصْعَدُ ، وَكُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَعْترِضَ لَكُمْ الْأَحْمَرُ " (۵۶) .

(۵۴) أخرجه ابن خزيمة : (۲۱۰ / ۳) ، والحاکم : (۱۹۱ / ۱ و ۴۹۵) ، و الدارقطني : (۱۶۵ / ۲) ، و البيهقي : (۲۶۱ / ۴) من طريق سفيان ، عن جرير عن عطاء عن ابن عباس ، وسنده صحيح . وله شاهد عن جابر : أخرجه الحاکم : (۱۹۱ / ۱) ، و البيهقي : (۲۱۵ / ۴) و الدارقطني : (۱۶۵ / ۲) و اختلف في وصله و إرساله ، و شاهد آخر عن ثوبان : أخرجه ابن أبي شيبة : (۲۷ / ۳) .

(۵۵) أخرجه مسلم : (۱۰۹۴) .

واته : بخۆن و بخۆنه وه ، به ئاگا بن له وهی بکه ونه هه لهی فه جری درۆزنه وه که به رز ده بیته وه و پاش که میك نامینی ، به لکو به رده وام بن له خواردن و خواردنه وه تا تیشکی فه جری راستگو ریگرتان ده بیته .

ئه وهش بزانه - برای سهرکه وتوو بو گوپرایه لی خوی په روه ردگار - که سیفه ته کانی فه جری راستگو له گه ل ئه م ئایه ته پیروزه دا یه ک ده گرنه وهه : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمُ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ چونکه پووناکی فه جر که ده رکه وت له به ره ی رۆژه لاته وه له دۆل و سه ر شاخه کان له سه ر شیوه ی په تیکی سپی ده بیته له سه ریشه وه په تیکی ره ش ده رده که ویت بریتی یه له پاشماوه ی تاریکی شه و که پشتی هه لکردوه و ده روات ، بویه ئه گه ر ئه وه ت بو پوون بووه خو بگره وه له خواردن و خواردنه وه و جووت بوون له گه ل خیزانه که ت ، وه ئه گه ر په رداخیکی ئاوت به ده سه ته وه بوو یان هه ر خواردن و خواردنه وه یه کی تر ، ئه وا دایمه نی و بیخوره وه نۆشی گیانت بی ، چونکه ریپیدانی (میهره بانترینی میهره بانه کان) به رامبه ر به نده ی رۆژووانانی با له و کاته یشدا گوئیستی دهنگی بانگده ر بیت .

پیغه مبه ری خوا ﷺ له و باره یه وه ده فه رموویته : " إِذَا سَمِعَ أَحَدَكُمْ النَّدَاءَ وَالْإِنَاءَ فِي يَدِهِ فَلَا يَضَعُهُ حَتَّىٰ يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ " (۵۷) .

واته : ئه گه ر یه کیك له ئیوه گوئی له بانگ بوو و په رداخیکی به ده سه ته وه بوو با دای نه نیته تاوه کو پیویستی خویی پی ته واو ده کات .

مه به ست به بانگ بانگی فه جری دووه مه که فه جری راست گو یه ، به و به لگه یه ی که ئیمامی (أحمد) : (۲ / ۵۱۰) ، وه (ابن جریر الطبری) : (۲ / ۱۰۲) ، وه جگه له مانیش ده یگیرنه وه له دوا ی فه رمووده که ی سه ره وهه : " وَكَانَ الْمُؤَذِّنُ يُؤَذِّنُ إِذَا بَرَّغَ الْفَجْرُ " (۵۸) واته : بانگده ر بانگی ده دا له کاتی ئاشکرا بوونی فه جر .

(۵۶) أخرجه الترمذي : (۳ / ۷۶) ، أبو داود : (۲ / ۳۰۴) ، وأحمد : (۴ / ۲۳) ، وابن خزيمة : (۳ / ۲۱۱) من طريق عبد الله بن النعمان . وثقه ابن معين وابن حبان والعجلي ، ولم يعرف عدالته ابن خزيمة ، وقال ابن حجر : مقبول .

(۵۷) أخرجه أبو داود : (۲۳۵) ، وابن جرير : (۳۱۱۵) ، والحاكم : (۱ / ۴۲۶) ، والبيهقي (۲ / ۲۱۸) ، وأحمد : (۲ / ۴۲۳) من طريق حماد عن عمرو عن أبي هريرة ، وسنده حسن ، وله طريق آخر أخرجه أحمد : (۲ / ۵۱۰) ، والحاكم : (۱ / ۲۰۳ ، ۲۰۵) من طريق حماد ، عن عمار بن أبي عمار ، عن أبي هريرة وسنده صحيح .

(۵۸) هذه الزيادة تبطل ما علقه الشيخ حبيب الرحمن الاعظمي الحنفي علي (مصنف عبدالرزاق) : (۴ / ۱۷۳) حيث قال : (وهو محمول علي النبي ﷺ كان ينادي قبل طلوع الفجر) !! والحمد لله وحده .

وه ئه و فه رموده یه ی که (**أبو أمية**) رضی اللہ عنہ ده گپریته وه شایه تی بو ئه م مانایه دادات که ده فه رموویت : " **أُقيمت الصلاة ، والإناء في يد عمر ، قال : أشربها يا رسول الله ؟ قال : نعم ، فشربها** " (۵۹)

واته : قامه ت کرا بو نویترو په رداخیک به دهستی (**عمر**) ه وه بوو رضی اللہ عنہ ، فه رموی : ئه ی پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ بیخومه وه ؟ فه رموی : به لی ، ئه ویش خواردی ه وه .

که وا بوو سه لمینرا خوگرته وه له خواردن پیش فه جری راسته قینه به ناوی (**ئیمساک**) و به ناوی (**خوپاراستنه وه - الاحطیاط**) بیدعه یه .

ئیمامی (**الحافظ بن حجر**) - په حمه تی خوی لی بیت - له کتیبی : (**فتح الباری**) دا (۴ / ۱۹۹) ده فه رموویت : ((یه کیك له و بیدعه خراپانه ی که له م کاته دا داهینراوه :

ئه نجام دانی بانگی دووه می به یانیانه پیش فه جر به سی یه کی کاترمیریک له په مه زاندا وه کوژاندنه وه ی چراکان که کراوته به لگه له سه ر قه دهغه کردنی خواردن و خواردنه وه و له و که سه ی که ده یه ویته به پۆژوو بیت ، به گومانی ئه وه ی ئه م کاره یان بو به ئاگا بوونه له په رسته که یدا . که سیش به و کاره یان نازانیت جگه له هه ندی که س نه بیت ، ئه م کاره یان به ره و ئه وه ی راکیشان : که بانگ نه دن تا دوی خوړ ئاوا بوون (به ئه ندازه یه ک) بو د دنیا بوون له هاتنی کات به ته واوی . به گومانی خو یان . به وه ییش به ربانگیان دوا خست و په له یشیان کرد له پاشیو کردندا و پیچه وانه ی سوننه ت بوونه وه ❀ . بویه ده بینین چاکه یان که م بووه و خراپه یان تیدا زور بوو ، ته نها خواش یارمه تی دهره . ((

(۵۹) أخرجه ابن جریر : (۲ / ۱۰۲) من طریقین عنه .

❀ **تیبینی** : به داخه وه ئیستا له کوردستانی خو شماندا (**بانگی یه که م**) ی به یانی هه ر نه ماوه و ئه و بانگه ییش که ئیستا ده دریت بو نویتزی به یانی به ئه ندازه ی (**نیو سه عات که متر یان زیاتر**) پیش دهرکه وتنی فه جری راستگۆ پیش خراوه و هه موو خه لکی موسولمان نویتزی به یانیان له کاتیکدا ده که ن که له راستیدا ئه و کاته کاتی شه و نویتزه و کاتی ئیستغفار و پاشیو کردنه نه ک کاتی نویتزی به یانیان !!! ئه مه جگه له مانگی په مه زان ، به لام له مانگی په مه زاندا زیاد له مه بیدعه به ناو (**ئیمساک**) ییش زیاد ی کردوه و هه ندیک له موسولمانان بی به ش و مه حروم ده که ن له پاشیو کردن و به م کرداره دوور له قورئان و حه دیسه ئه وانه ییش که پاشیو ده که ن پیچه وانه ی سوننه تی پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ ده که ن چونکه سوننه ت وایه پاشیو دوا بخریت ، هه روه کو له م په رتوکه دا ئاماژه ی بو ده کریت ، و له وه ش خراپتر نویتزی به یانیان له کاتی خویدا نا که ن !!!

سوودیک : له په رتوکی (**نظم الافراد مما في سلسلتي الابناني من فوائد** ، جمع وترتیب : **عبد اللطيف بن محمد بن أبي ربيع** (۱ / ۵۰۷ - ۵۰۹) طبعه مکتبه المعارف بالریاض (دا ، و (**باب / صفة الفجر الذي يوجب الإمساك**) هاتوه :

((عن طلق بن علي رضی اللہ عنہ : أن النبي ﷺ قال : " **كلوا واشربوا ، ولا يهدئكم الساطع المصعد ، فكلوا واشربوا حتى يعترض لكم الأحمر** " (حدیث حسن ، الصحیحه ، برقم : (۲۰۳۱) .

غریب الحدیث :

قوله : (ولا یهدنکم) : أي لا تنزعجوا للفجر المستطیل فتمنعوا به عن السحور : فإنه الصبح الکاذب ، وأصل (الیهید) : الحركة . " نهاية "

فائدة (القول للألبانی — رحمه الله —) : واعلم أنه لا منافاة بین وصفه ﷺ لضوء الفجر الصادق (الأحمر) ، ووصفه — تعالى — إياه بقوله : (الخط الأبيض ..) : لأن المراد — والله اعلم — بیاض مشوب بالحمر ، أو تارة یكون أبيض ، وتارة یكون أحمر ، یختلف ذلك باختلاف الفصول والمطالع . وقد رأیت ذلك بنفسی مرارا من دارى فی (جبل هملان) جنوب شرق (عمان) ، ومکنی ذلك من التاكد من صحة ما ذكره بعض الغیورین علی تصحیح عبادة المسلمین ، أن أذان الفجر فی بعض البلاد العربیة یرفع قبل الفجر الصادق بزمن یتراوح بین العشرین و الثلاثین دقیقة ، أي قبل الفجر الکاذب أيضا ! وكثیرا ما سمعت إقامة صلاة الفجر من بعض المساجد مع طلوع الفجر من بعض المساجد مع طلوع الفجر الصادق ، وهم یؤذنون قبلها بنحو نصف ساعة ، وعلی ذلك فقد صلوا سنة الفجر قبل وقتها ، وقد يستعجلون بأداء الفریضة أيضا قبل وقتها فی شهر رمضان ، كما سمعت من إذاعة دمشق وأنا أتسحر رمضان الماضي (١٤٠٦ هـ) ، وفی ذلك تضییق علی الناس بالتعجل بالإمساک عن الطعام ، وتعرض لصلاة الفجر للبطلان ، وما ذلك إلا بسبب اعتمادهم علی التوقیت الفلکی ، وإعراضهم عن طریق الشرعی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى یَبَیِّنَ لَکُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ ، " فکلوا واشربوا حتی یعترض لکم الأحمر " ، وهذه ذکری ، والذکری تنفع المؤمنین)) . ١ هـ .

وه بروانه : (سلسلة الاحادیث الصحیحة) للإمام الألبانی — رحمه الله — (٥ / ٥٠ - ٥١) حدیث رقم : (٢٠٣١) .

وه هه به مه يشه وه نه وه ستاون : به لكو هه نديك كوت و زنجير و بيدعى په شيان داهيتاوه و به ستويانه به بانگي به يانايانه وه وهك :

١ - ووتنى (الإمساك ، الإمساك ، يا أمة محمد) ، به ماوه يهك پيش ئه و بانگه ي كه له كاتى خویدا نايدهن به مه به ست خوگرتنه وه له خواردن ، وه ئه م بيدعه ي تايبه ته به مانگي رهمه زانه وه .

٢ - ووتنى : (أستغفر الله ، سبحان الله ، والحمد لله ، ولا إله إلا الله ، والله أكبر ، ولا حول ولا قوة إلا بالله) چه ند جارئك پيش ئه و بانگه ي كه له كاتى خویدا نادریت .

٣ - ووتنى (الصلاة والسلام عليك يا رسول الله ...) وه چه ند سه له واتيكى ترى بيدعه ئاميز له و چه شنه دا (به ده نگی به رز) دواى ئه و بانگه ي كه له كاتى خویدا نادریت ، چونكه ووتنى سه لاوات له سه ر پیغه مبه ر ﷺ به و شيوازه بيدعه يه ، له به ر ئه وه ي پیغه مبه رى خوا ﷺ به و شيوازه سه حابه ي فير نه كر دووه ، و نه يشى فه رموه دواى بانگ به ده نگی به رز سه لاوات له سه رم بده ن ، به لكو فه رمويه تى : " إذا سمعتم المؤذن ، فقولوا مثل ما يقول ، ثم صلوا علي ، فإنه من صلى علي صلاة ، صلى الله عليه عشراً ، ثم سلوا لي الوسيلة ... " هتد فه رموده كه ، كه له (صحیح مسلم ، برقم : ١٩٨) دا هاتوهه .

واتاكه شى ئه وه يه : ئه گه ر گویتان له بانگده ر بوو بانگي دا ئه و ئه و ئه و ش وه كو ئه و بانگه كه بلينه وه ، ئه نجا سه لاوات له سه ر من بده ن ، چونكه هه ر كه سه ي سلوات له سه ر من بدات ئه و خواى گه وره ده جار سلواتى له سه رى ده دات ، ئه نجا داواى پله ي وه سيله م بؤ بكن ... ، له م فه رموده يه ئه وه مان بؤ ده رده كه ویت كه : تنه ا ئه وانى كه بانگ ده بيسن داوايان لى كراوه سه لاوات بده ن نه ك بانگ ده ر ، وه شيوه ي سه لاوات دان له سه ر سوننه ت له م فه رموده يه دا پوون كراوه ته وه كه له (كه بى كورپى (عجزة) هوه ﷺ ده گيرنه وه كه فه رمويه تى :

" قلنا يا رسول الله قد علمنا أو عرفنا كيف السلام عليك ، فكيف الصلاة ؟ قال : قولوا : اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم إنك حميد مجيد " (صحیح البخاري رقم : ٦٣٥٧ ، و صحیح مسلم رقم : ٤٠٦) .

وه هه ر به م سه ر پيچيانه وه كه له بانگي به ياناياندا ده كريت نه وه ستاون ! به لكو بانگي مه غريبيش دوا ده خه ن به ئه نده زه ي (١٠) ده قيقه كه م تر يان زياتر به ناوى (دنيا بوون و احتياط) هوه ، به مه ش ده كه ونه ناو سه ر پيچيه كى تره وه ده ر حه ق به سوننه ته كانى پیغه مبه ر وه ﷺ ، چونكه پیغه مبه رى خوا ﷺ له گه ل ديار نه مانى بازنه ي خوړدا (قرص الشمس) پوژوه كه ي ده شكاند ، وه چاوه روانى ديار نه مانى سوورابى يان ده ركه ووتنى ئه ستيره ي نه ده كرد ، و پاشان يه كسه ر ده ستى به نويز ده كرد و هيچ دواى نه ده خست . عن (سلمة) كورپى (الاكوع) هوه ﷺ قال : " أن رسول الله ﷺ كان يصلي المغرب إذا غربت الشمس و توارت بالحجاب " (صحیح البخاري رقم : ٥٦١ ، و صحیح مسلم رقم : ٦٣٦) .

ئيمهش دهليين : تاكو ئيستا نهو بيدعهيه كه بهناوي (الإمساك) هوه دهكري پيش دهركهوتنى فهجر و هاتنى كات ، وه ههر بهردهوامه تا كاتى ئيستاى خهلكى ... نهو گلهييهشمان بو لاي خوا بهرز دهكهينهوه .

٣ - پاشان رۆژووهكهى تا كاتى هاتنى شهو تهواو دهكات :

ئهگهر شهو له بهرهى رۆژهه لاتهوه دهركهوت ، و خوريش له بهرهى رۆژ ئاواوه پشتى لى ههلكردين و خوريش ئاوا بوو : نهو كاته رۆژووان رۆژووهكهى دهشكينيئت .

له (عمرى كورى (الخطاب) هوه رضي الله عنه دهگيرنهوه فهرمويهتى : يا رسول الله **پیغه مبهري خوا** فهرمويهتى : " إِذَا أَقْبَلَ اللَّيْلُ مِنْ هَاهُنَا ، وَأَدْبَرَ النَّهَارُ مِنْ هَاهُنَا ، وَغَرَبَتِ الشَّمْسُ : فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ " (٦٠) .

واته : نهگهر شهو ليروهوه دهركهوت و رۆژيش له ئيرهوه پشتى لى ههلكردين و خوريش ئاوا بوو : نهو رۆژووهكهتان بشكينن .

ئه م فهرمانهى پیغه مبهري خوايش رضي الله عنه يه كسهر پاش ئاوا بوونى بازنهى خور دهبيت به جى بهينريئت با رپوناكى يه كهيشى هه ندئ مابى ، چونكه يه كيكه له سوننه تهكانى پیغه مبهري رضي الله عنه نهوه بوو كاتيک به رۆژوو دهبوو فهرمانى به يه كيک له سهحابه دهکرد كه بجيئه سهر شتيك و له كاتى ديار نهمانى بازنهى خور دهيفهرموو : خور ئاوا بوو ، پیغه مبهريش رضي الله عنه رۆژووهكهى دهشكاند (٦١) .

ئه م بابه تهش زياتر رپون كراوه تهوه له خالى سئيه مدا كه له مهو دوا باسى ليوه دهكريئت - وه رگيڤ - .

(٦٠) أخرجه البخاري : (٤ / ١٧١) رقم : (١٩٥٤) ، ومسلم رقم : (١١٠٠) ، ومه بهستى له ووتهى : " أفطر الصائم " واته : له رپوى واقعه وه ، چونكه كاتى بهر بانگ هاتوووه و چوه ته ناو نهو كاته وه كه كاتى رۆژوو شكانده .

(٦١) أخرجه الحاكم : (٤٣٤ / ١) ، وابن حزيمة رقم : (٢٠٦١) ، وصححه الحاكم على شرط الشيخين . ووتهى : " أوفى " واته : چونه سهر شتيك و رپوانين بو شويئتيك .

سووديك : پيشهوا و فهرموده ناسى سهردهم (العلامة محمد ناصر الدين الألباني) - بهرهمهت بيت - له (سلسلة الاحاديث الصحيحة) : (٥ / ١١٨) دا ، و له ژيئر ناو نيشانى (مراقبة غروب الشمس لتعجيل الإفطار) : (٢٠٨١) فهرمويهتى : ((كان النبي ﷺ إذا كان صائماً أمر رجلاً فأوفى علي نشز ، فإذا قال : قد غابت الشمس أفطر)) أخرجه الحاكم : (٤٣٤ / ١) عن محمد بن أبي صفوان الثقفي ثنا عبد الرحمن بن مهدي : ثنا سفيان عن أبي حازم عن سهل بن سعد رضي الله عنه مرفوعا . وقال : (صحيح علي شرط الشيخين ، لكن ابن مهدي ليس من شيوخهما) . قوله (نشز) أي : مرتع من الارض .

قلت : وفي الحديث اهتمامه ﷺ بالتعجيل بالإفطار بعد أن يتأكد ﷺ من غروب الشمس ، فيأمر من يعلوا مكانا مرتفعا ، فيخبره بغروب الشمس ليفطر ﷺ ، وما ذلك منه إلا تحقيقا منه لقوله ﷺ : " لا يزال الناس بخير ما عجلوا الفطر " متفق عليه ، وهو مخرج في (الإرواء) رقم : (٩١٧) .

وأن من المؤسف حقا أننا نرى الناس اليوم ، قد خالفوا هذه السنة ، فإن الكثيرين منهم يرون غروب الشمس بأعينهم ، ومع ذلك لا يفطرون حتى يسمعون أذان البلد ، جاهلين :

وه هه ندیک له خه لک وا گومان ده بن که وا شه و نایه ته دی به خۆر ئاوا بوون ، به لکو ئه و کاته به شه و داده نین که تاریکی بلاو ده بیته وه به لای پۆژه لات و پۆژ ئاواوه ، وه ئه م گومانه یش پوویداوه بۆ هه ندیک له هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ ، وه به لام تیگه یه نرا که وا خۆر ئاوا بوونی خۆر به سه بۆ هاتنی شه و که سه ره تای تاریکی له به ره ی پۆژه لات وه ده رکه ویت دوای نه مانی بازنه ی خۆر یه کسه ر .

له (عبد الله) ی کورپی (ابي اوفی) هوه ﷺ ده گێرپه وه فه رمووی : " له سه فه ریگا له گه ل پیغه مبهری خوادا بوون ﷺ ، وه به پۆژوو بووین له مانگی رهمه زاندا ، کاتیک خۆر ئاوا بوو فه رمووی : ئه ی فلان ، وه له ریوایه تی ئیمامی (ابو داود) دا : ئه ی بلال هه سته ئاومان به ری ، ئه ویش فه رمووی : ئه ی پیغه مبهری خوا ئه گه ر چاوه ری بکه ی شه وت به سه ردا بیته له ریوایه تی ئیمامی (البخاری) دا : " لو انتظرت حتى تمسي " ، وه له ریوایه تیکی تردا : " ... الشمس ... " ، پاشان فه رمووی : دابه زه ئاومان به ری ، ئه ویش فه رمووی هیشتا پۆژت به سه ره وه یه ! فه رمووی : دابه زه ئاومان به ری ، پاش جاری سی یه م دابه زی و ئاوی پیدان و پیغه مبه ریش خوار دیه وه و فه رمووی : ئه گه ر یه کیگ بیه وی به سه ر ووشته که یه وه بیبینی ئه وا ده بیبینی - واته : خۆر ده بیبینی - پاشان ئاماژه ی کرد وه له ریوایه تی ئیمامی (البخاری) دا : به ده ستی ئاماژه ی کرد ، وه له ریوایه تی (البخاری و مسلم) دا : به په نجه ئاماژه ی بۆ به ره ی پۆژ ئاوا کرد ، پاشان فه رمووی : " إِذَا رَأَيْتَ اللَّيْلَ قَدْ أَقْبَلَ مِنْ هَاهُنَا فَقَدْ أَفْطَرَ الصَّائِمُ " (۶۲) .

واته : ئه گه ر بینیت شه و له به ره ی پۆژ ئاواوه هه له ات ئه وا با پۆژووان پۆژووه که ی بشکینیت . ئه وه شمان پیگه یشتوو که هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ شوینی ووته ی پیغه مبهەر ﷺ که وتوون بۆ یه کرده و هیا ن جووت بووه له گه ل ووته کانی پیغه مبهەر ﷺ بۆ نمونه : (أبو سعید الخدري) ﷺ پاش ئاوا بوونی بازنه ی خۆر پۆژووه که ی ده شکاند (۶۳) .

بیرخستنه وه یه ک :

أولا : أنه لا يؤذن فيه على رؤية الغروب ، وإنما على التوقيت الفلكي .

وثانيا : أن البلد الواحد قد يختلف الغروب فيه من موضع إلى آخر بسبب الجبال و الوديان ، فرأينا ناسا لا يفطرون وقد رأوا الغروب ! وآخرين يفطرون و الشمس بادية لم تغرب ، لأنهم سمعوا الأذان ! والله المستعان ! (۱) هـ - وه رگێڤ - .

(۶۲) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۹۹) رقم : (۱۹۵۵) ، ومسلم رقم : (۱۱۰۱) ، واحمد : (۴ / ۳۸۱) ، وأبو داود رقم : (۲۳۵۲) . والزيادة الأولى لمسلم رقم : (۱۱۰۱) . والثانية لعبد الرزاق : (۴ / ۲۲۶) .

ئهم فه رموده یه سویدیکی زۆری تیدایه بۆ ئه و زانیان سه یری کتیبی (فتح الباری : ۴ / ۱۹۸) بکه .

ووته ی : " إجدح لنا " ، واته : خواردن و خواردنه وه مان بۆ ئاماده بکه . (وأصل الجدح : تحريك السويق واللبن بالماء بعد) ، واته :

بنه په تی ئه م وشه یه تیگه ل کردنی (سه ویق) و شیر و تیگدان ی به چیلکه داریک ده گه یه نیت .

(۶۳) علقه البخاري : (۴ / ۱۹۶) ، ووصله ابن أبي شيبة في (المصنف) : (۳ / ۱۲) ، وسعيد بن منصور كما في (الفتح) : (۴ / ۱۹۶) و (عمدة القاري) : (۹ / ۱۳۰) وانظر : (تغليق التعليق) : (۳ / ۱۹۵) .

ئەو حوکمانە ی رۆژوو که له پیشه وه باسما لى وه کرد په یوه نده به بینینی بینای (واته : بینینی چاوی مرؤف) و نابى (ته که لوف) و زیاده رپه ویا ن تیدا بگریت و به (ئامیری گهر دوونی و فه له کی) تازه سهیری مانگ بگریت یان به و ئامیرانه ی سهیری فخر بگریت ، چونکه ئەم شته وای له موسولمانان کردوو ه دوور بکه ونه وه له سوننه ته کانی پیغمبهر ﷺ بویه ده بینین چاکه یان تیدا که م بووه ته وه و خراپه یان تیدا زوو بووه ^(۶۴) ، خواش زاناره .

بیرخستنه وه یه کی تر :

له هه ندیک له ولاتانی ئیسلامدا بانگ ده ران پشت ده به ستن به رۆژمییری وا که زیاد له (۵۰) په نجا سال به سه ر دانانیاندا رۆیشتوو ه ، بویه به ر بانگ (افطار) دوا ده خه ن و پارشیویش (سحور) پیش ده خه ن ، به وه ش ئەکه ونه ناو پیچه وانه کردنی سوننه ته کانی پیغمبهر ﷺ ، ده بینین له هه ندی له و ولاتانه دا کۆمه لانیکی پابه ند بوون به سوننه ته کانی پیغمبهر ﷺ هه لده ستن به به ربانگ کردنی به پیی خۆر و پارشیویشیان به پیی فخر ده که ن ، بویه کاتی خۆر ئاوا بوو رۆژوو ده شکینن و له کاتی ده رکه وتنی فخری راستگۆدا هه ر وه کو له پیشدا باس کرا واز له خواردن و خواردنه وه دینن ، کرده وه ی ئەم کۆمه له یه کرده وه یه کی شه رعیه یه و رپه وایشه به بی گومان ، ئەو که سه ییش به هه له یان ده زانیت : له راستیدا خۆی به هه له دا چوو ه هه له یه کی ئاشکرا ، وه (لا حول ولا قوه الا بالله) .

شاراوه ییش نیه ئەم په رستنه په یوه سته به خۆر و فخری راستگۆوه ، جا ئەگه ر کۆمه لیک پیچه وانه ی هه ستانه : ئەوا خۆیان هه لهن نه که ئەوانه ی که پابه ند به (أصل) و بنچینه وه و له سه ری به رده وامن ، چونکه بانگ دان بریتی یه له ئاگه دار کردنه وه ی موسولمانان به هاتنی کاتی نوێژ ، جا ئەگه ر کاتی نوێژ هات و بانگ نه درا ، یان بانگ درا و کاتی نوێژ نه بوو ، مانه وه له سه ر (أصل) و بنچینه پیویسته نه که شتی تر . ئەم خالته له یاد بی و باش بیری لی بکه ره وه .

پارشیو (واته : السحور)

۱- حکمه ت له پارشیو :

^(۶۴) هه ر که سیک بیه ویت زیاتر شته که ی لا رپوون بیته و درێژه ی باسه که بزانیته به چاکی ئەوا ده سته ده که ویت له دوو تووی ئەم کتیبانه دا :

أ / (مجموع فتاوی) : (۲۵ / ۱۲۶ - ۲۰۲) لشیخ الإسلام ابن تیمیة .

ب / (المجموع شرح المذهب) : (۶ / ۲۷۹) للنووي .

ج / (التلخیص الحیر) : (۲ / ۱۸۷ - ۱۸۸) لابن حجر .

خوای په روه ردگار پوژووی له سهر فهرز کردوین هه ر وه کو چوَن له سهر ئوممه تانی خاوه ن په ږتوک (**أهل الكتاب**) ی له پیښدا فهرز کردوه ، خوای پایه به رز ده فرمووی : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴾ [البقرة : ۱۸۳].

به شیوه یه ک که پوژووه که مان له کات و حوکدا له گه ل پوژووی ئوممه تانی خاوه ن په ږتوک (**أهل الكتاب**) دا یه کیان ده گرتوه ، که پیو یست بوو خواردن و خواردنه وه و جووت بوون له گه ل خیزاندا نه کریت دوا ی خه وتن : واته نه گه ر یه کیک لیان خه وی لی بکه وتبایه نه وا بو ی په وا نه بوو خواردن بخوات تا شه وه که ی تری به سهر دا دیت ، نه ویش له سهر موسولمانان فهرز کرا هه ر وه کو چوَن پیښتر باسما ن کرد ^(۶۵) ، به لام کاتی (**نہ سخ**) کرایه وه ، پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمانی کرد به پارشیو کردن بو جیا کردنه وه ی پوژووی موسولمانان له پوژووی ئوممه تانی خاوه ن په ږتوک (**أهل الكتاب**) .

له (**عمر**) ی کوری (**العاص**) هوه ﷺ ده گپړنه وه فرمووی ته ی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمووی : " فَصَلْ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ : أَكَلَةُ السُّحْرِ " ^(۶۶) .

واته : جیا که ره وه ی پوژووی ئیمه و پوژووی ئوممه تانی خاوه ن په ږتوک (**أهل الكتاب**) : خواردنی پارشیوه .

۲ . چاکه کانی پارشیو (**فضل السحور**) :

أ / پارشیو کردن به ره که تی تیایه :

له (**سلمان**) هوه ﷺ ده گپړنه وه فرمووی ته ی : پیغه مبه ر ﷺ فرمووی : " **الْبُرْكََةُ فِي ثَلَاثَةِ الْجَمَاعَةِ ، وَالشَّرِيد ، وَالسُّحُور** " ^(۶۷) .

^(۶۵) بو زانینی زیاتر بپوانه نه م کتیبه ته فسرانه ی خواره وه :

أ / (زاد المسیر) : (۱ / ۱۸۴) لابن الجوزي .

ب / (تفسیر القرآن العزیم) : (۱ / ۲۱۳ - ۲۱۴) لابن کثیر .

ج / (الدر المنثور) : (۱۲۰۱ - ۱۲۱) للسيوطي .

^(۶۶) أخرجه مسلم رقم : (۱۰۹۶) .

^(۶۷) أخرجه الطبراني في (الكبير) رقم : (۶۱۲۷) ، وأبو نعيم في (ذكر أخبار أصفهان) : (۵۷ / ۱) عن سلمان الفارسي . قال الهيثمي في (المجمع) : (۱۵۱ / ۳) : (وفيه أبو عبدالله البصري ، قال الذهبي : لا يعرف ، وبقية رجاله ثقات) . وله شاهد عن أبي هريرة : أخرجه الخطيب في (موضح أوامم الجمع والتفريق) : (۱) / (۲۶۳) ، وسنده حسن في الشواهد .

برای موسولمانان : زور له که سانی بیر ته سک و نه زان و ده مارگپړ له کومه له ئیسلامیه کان که ئیستا له گوره پانی جیهاندا به گشتی و گوره پانی کوردستانی خوشمان به تاییه تی هه ن : نه م وشه یه ی (**الجماعة**) به شیوه یه کی نارپه وا لیك ده دهنه وه و ته فسیری ده که ن ، و

واته : بهر هکته له سی شت دایه : جه ماعت ، و تربیت (نانه وله) ، و پارشیو کردن .

وه له (أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گيرنه وه فه رمويه تی : پیغه مبه ر رضي الله عنه فه رمويه تی : " إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ الْبَرَكَاتِ فِي السُّحُورِ وَالْكَيْلِ " (٦٨) .

واته : خوی په روه ردگار بهر هکته تی خستووه ته پارشیو و پیوانه کردنه وه .

وه له (عبد الله) ی کوری (الحرث) هوه ده گيرنه وه له پیاویک له هاوه لانی پیغه مبه ر هوه رضي الله عنه فه رموی : خه ریکی پارشیو کردن بووم پیغه مبه ر رضي الله عنه هاته ژوره وه و پیوی فه رموم : " إِنَّهَا بَرَكَاتٌ أَعْطَاكُمْ اللَّهُ إِيَّاهَا فَلَا تَدَعُوهُ " (٦٩) .

واته : ئەم پارشیوه بهر هکته ته خوا پیوی به خشيون ، نه کهن له دهستی بدن .

بهر هکته تی پاشیو کردنیش ئاشکرایه ، چونکه شوین کهوتنی سوننه ته ، به هیزکه ریشه بو به رُوژوو بوون له بهر سووکی رُوژووه که له سهر رُوژووان ، ههروه ها ئەنجام دانی پیچه وانه ی کاری ئوممه ته خاوهن په رتوکه کانه (أهل الكتاب) ه ، چونکه ئەوان پارشیو ناکه ن ، بویه ئەبینین پیغه مبه ری

ده لئین : ئەو کهسه ی که له کۆمه لیک له و کۆمه لانه دا نه بیته ئەوا بهر هکته له کایدا نییه !!! وه مردنه کهشی مردنیکی نه فامی (واته : جاهلی) یه !!! یان پیوی ده لئین : (لا جماعة) !!!!! به لام له راستیدا ئەم وشه یه (الجماعة) مه بهست پیوی :

١ / (أهل الحديث) ه ههروه ک پیشه وا (علي) کوری (مدینی) ، و پیشه وا (أحمد) ی کوری (حنبل) - بهر هحمه ت بن - فه رمویانه .

٢ / یان (أهل العلم) ه ههروه ک هه ندیک له زانایان فه رمویانه .

٣ / یان هاودهنگی و هاوکۆک بوونه له گه ل حه قدا (موافقة الحق) ه ، ههروه کو (ابن مسعود) فه رمویه تی : " الجماعة ما وافق الحق ولو كنت وحدك " .

٤ / یان (کۆمه لی گه وره ی موسولمانان) ه که پییان ده وتربیت : (أهل السنة والجماعة) .

یان هه ر ناویکی تر که زانایان به ره وای ده زانن ، نه ک ئەو کۆمه له چه واشه کارانه ی که ئیستا به ربلاون له جیهان دا .

له وهش زیاتر هه ندیکیان خۆیان به (الجماعة) ده زانن و خه لکانی موسولمانی تر به سه رپیچی کار داده نین ، و به تاوان باریان ده زانن به گومانی خۆیان و هه موو ئەو فه رمودانه ی له م باره یه وه هاتوون به سه ریاند ده یسه لمینن .

جا موسولمانی ژیر : له و فریودانه ی به ئاگا به و نه که ی بکه ویته ئەو داوه وه ، چونکه بانگه وازکه رانی ئەو فریودانه زۆرن خوا په نامان بدات له حزبیاه تی . بو زیاتر به ئاگا بوون له م مه سه له یه بپوانه : گو قاری (رینگای راست) :

أ - ژماره یه ک : (١٧٩ - ١٨٦)

ب - ژماره دوو : (٣٥ - ٥١)

ج - ژماره سی : (٤٩ - ٦٥) - وه رگیز - .

(٦٨) أخرجه الشيرازي في (الألقاب) — كما في (الجامع الصغير) رقم: (١٧١٥)، والخطيب في (الموضح): (١/٢٦٣) عن أبي هريرة بالسند السابق نفسه. وهو حسن في الشواهد، ويشهد له ما قبله، وبيض له المناوي في (فيض القدير): (٢/٢٢٣) فكأنه لم يقف على سنده!
(٦٩) أخرجه النسائي: (٤/١٤٥)، وأحمد: (٥/٢٧٠)، وسنده صحيح.

ره حمهت ﷺ ناوی لی ناوه : (الغداء المبارك) واته : خواردنی به پیت و بهرکهت ، ههروه کو له فهرمووده ی (العریاض) ی کوری (ساریة) هو (ابي الرداء) هوه ﷺ هاتوو که پیغمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : " هَلُمَّ إِلَى الْغَدَاءِ الْمُبَارَكِ : يَعْنِي السُّحُور " (٧٠).

واته : وهرن بو خواردنی به پیت و بهرکهت ، واته : پارشیو .

ب / خوای پهروهردگار و فریشته کانی سه لاوات ددهن له سه ر نه و که سانه ی پاشیو ده کهن :

له وانه یه گه وره ترین بهرکهتی پارشیو نه وه بی که پوژوانان لی خوشبوونی خوای پایه بهرز و پاک و بیگهرد دهیانگریته وه و په حمه تی خو ی به سردا رشتوون ، وه ههروه ها فریشته کانی نه و خوا میهره بان و بهرهمه ده پارینه وه و داوای لی خوشبوونیان بو ده کهن ، بو نه وه ی له کومه لی پرزگار بووانی خوا بز میرین له مانگی رهمه زانی پیروژدا .

له (اوسعید الخدری) هوه ﷺ ده گپریته وه فهرموویه تی : پیغمبهر ﷺ فهرموویه تی : " السُّحُورُ أَكْلَةُ بَرَكَةٍ ، فَلَا تَدْعُوهُ ، وَلَوْ أَنْ يَجْرَعَ أَحَدُكُمْ جُرْعَةً مِنْ مَاءٍ ، فَإِنَّ اللَّهَ ، وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ " (٧١) .

واته : پارشیو کردن خواردنیکی به بهرکهته ، نه کهن له دهستی بدهن ، نه گه ر به خواردنه وه ی قومیک ئاویش بو بی ، چونکه خوای پهروهردگار و فریشته کانی سه لاوات ددهن له سه ر نه و که سانه ی پارشیو ده کهن . بویه پیویسته هیچ موسولمانیک نه م پاداشته گه وره یه ی خوای بهرهم و میهره بان له دهست نه دات .

وه باشتین خواردن له پارشیودا (خورمایه) : پیغمبهر ﷺ فهرموویه تی : " نَعْمَ سُّحُورِ الْمُؤْمِنِ التَّمْرُ " (٧٢) .

واته : باشتین خواردنی ئیماندار له پارشیودا بریتییه له : خورما ، وه نه گه ر که سیکی هیچ شتیکی دهست نه کهوت نه و هیچ نه بی با قومیک ئا و بخواته وه له بهر نه و شتانه ی که باسما ن لی وه کردن ، وه له بهر فهرمووده ی پیغمبهر ﷺ که فهرموویه تی : " تَسَحَّرُوا وَلَوْ بِجُرْعَةٍ مَاءٍ " (٧٣) .

(٧٠) أما حديث العریاض : فخرجه أحمد : (٤ / ١٢٦) ، و أبو داود : (٢ / ٣٠٣) ، والنسائي : (٤ / ١٤٥) من طريق : يونس بن سيف عن الحارث بن زياد عن أبي رهم عن العریاض . وفيه الحارث ، وهو مجهول . وأما حديث أبي الدرداء : فرواه ابن حبان رقم : (٢٢٣ — موارد الظمئان) من حديث المقدم بن معدیکرب ، رواه أحمد : (٤ / ١٣٣) ، والنسائي : (٤ / ١٤٦) . و سنده صحيح ، إن سلم من بقية ، فإنه صرح بالتحديث عن شيخه ! لكن هل ذلك كاف أم لا بد من التصريح بالتحديث في كافة طبقات السند ، فهو من مدلسي التسوية !؟ فالحديث صحيح .

(٧١) أخرجه ابن أبي شيبة : (٣ / ٨) ، وأحمد : (٣ / ١٢) و (٣ / ٤٤) من ثلاثة طرق عن أبي سعيد الخدری ، و يشد بعضها بعضا .

(٧٢) أخرجه أبو داود : (٢ / ٣٠٣) ، وابن حبان رقم : (٢٢٣) ، والبيهقي : (٤ / ٢٣٧) من طرق عن محمد بن موسى عن سعيد المقری عن أبي هريرة ، وسنده صحيح .

واته : پارشیو بکه ن ئه گهر به قومیک ئاویش بیټ .

٣ - دوا خستنی پارشیو :

سوننهت وایه پارشیو دوا بخریټ بۆ که میك پیش دهرکهوتنی فهجری راسته قینه ، چونکه پیغمبهر ﷺ له گه ل (زید بن ثابت) ﷺ کاتیک که له پارشیوه که یان بوونه وه ، پیغمبهر ﷺ ههستا بۆ نوێژ و نوێژی کرد ، ماوهی نیوان لی بوونه وه یان له پارشیو کردنه که و دهست پی کردنی نوێژه که یان نزیکه ی خویندنه وه ی (٥٠) په نجا ئایه تی قورئانی پیروژ ده بوو .

(انس) ﷺ له (زید) ی کورپی (ثابت) هوه دوگی پیتته وه که فهرموویه تی : " تَسَحَّرْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ ، قُلْتُ : كَمْ كَانَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالسُّحُورِ ؟ قَالَ : قَدْرُ خَمْسِينَ آيَةً " (٧٤) .

واته : پارشیومان ده کرد له گه ل پیغمبهر دا ﷺ پاشان ههستا بۆ نوێژ ، (انس) ﷺ ده فهرمووی : لیم پرسی : نیوان بانگ دان و نوێژ کردن چه ندی خایاند فهرمووی نزیکه ی (٥٠) ئایه تی قورئانی پیروژ بوو .

ئه وهش بزانه ئه ی به نده ی خوا - خوی په روه ردگار پینیشاند هرت بی - : که خواردن و خواردنه وه و جووت بوون له گه ل خیزانت په وایه ئه گه ر دوو دل بی له دهرکهوتنی فهجری راستگۆ و ئاشکرا بوونی ، چونکه خوی پایه بهرز پینوسی تاوانی هه لگرتوه له سه ره له کردن و له بیر چونه وه ، وه خواردن و خواردنه وه و جووت بوونی له گه ل خیزان دا حه لال کردوه تا کاتی ئاشکرا بوونی فهجری راستگۆ ، ئه و که سه ش گومانی له دهرکهوتنی هه بی ، دهرکهوتنی فهجری لا ئاشکرا نه بووه ، چونکه ئاشکرا بوون دلنیا بوونه و ئه بی گومانی له و کاره دا نه بی ، جا باش بزانه .

٤ - حوکمی پارشیو :

له بهر هه موو ئه و شتانه ی که باس کران ده بینین پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی به پارشیو کردن کردوه . فهرمانیکی جهخت له سه ر کراو له و باره یه وه ده فهرمووی : " مَنْ أَرَادَ أَنْ يَصُومَ فَلْيَتَسَحَّرْ بِشَيْءٍ " (٧٥) ، واته : ئه و که سه ی که ئه یه ویټ به رۆژوو بیټ ، با به شتیك پارشیو بکات .

(٧٣) أخرجه أبو يعلى رقم : (٣٣٤٠) عن أنس ، وفيه ضعف . ويشهد له حديث عبدالله بن عمرو عند ابن حبان رقم : (٨٨٤) ، وفيه عننة قتادة ، فالحديث حسن .

(٧٤) أخرجه البخاري : (٤ / ١١٨) رقم : (١٩٢١) ، ومسلم رقم : (١٠٩٧) .

وه ئیمامی (الحافظ ابن حجر) له کتیبی (فتح الباری) دا : (٤ / ١٣٨) : ده فهرموویټ : (ئادابی عه ره ب وابوو بۆ دیاری کردنی کات ده یان شوبه اند به کرده وه یه کیان ، بۆ نمونه : ئه وه نده ی مه پ دۆشینیک ، یان کاتی نیوان دوو دۆشینی ووشتریک ، یان کاتی ووشتر سه ره پینیک ، به لام ده بینین (زید) له جیاتی ئه و کرده وانه ی ئه و کاته ی شوبه اندوه به خویندنه وه ی قورئان ، ئه مه یش ئامازه یه له (زید) هوه ﷺ بۆ ئه وه ی ئه و کاته کاتی په رسته نه و کرده وه ی ئه وانیش خویندنه وه ی قورئان بووه به تیفکراندنه وه) . وه رگراوه به هه ندیک ده ست کاریه وه .

(٧٥) رواه ابن أبي شيبة : (٣ / ٨) ، وأحمد : (٣ / ٣٦٧) ، وأبو يعلى : (٣ / ٤٣٨) ، والبزار : (١ / ٤٦٥) من طريق شريك عن عبدالله بن محمد بن عقيل عن حابر . وشريك ضعيف . لكن له شاهداً مرسلًا عن سعيد بن منصور في (سننه) بلفظ : " تسرحوا ولو بلقمة " . كما قال الحافظ في (الفتح) : (٤ / ١٤٠) ، وله شاهد آخر ، وهو الآتي بعد ثلاثة أحاديث .

پاشان نرخى پارشیوی سه بارهت به ئومه ته که ی ئاشکرا کردوه ، و ده فه رمووی : " فَصَلُّ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكَلَةَ السَّحْرِ " (٧٧) .

وه ئه وه شی قه ده غه کردوه که موسولمان وازی لی بینیت و ده فه رمووی : " السُّحُورُ أَكَلَةُ بَرَكَهً ، فَلَا تَدْعُوهُ ، وَلَوْ أَنْ يَجْرَعَ أَحَدُكُمْ جُرْعَةً مِنْ مَاءٍ ، فَإِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى الْمُتَسَحِّرِينَ " (٧٨) .

وه ده فه رمووی : " تَسَحَّرُوا وَلَوْ بِجُرْعَةٍ مِنْ مَاءٍ " (٧٩) .

ئیههیش لهم بارهیه وه ده ئیین : وا ده بینین فه رمانی پیغه مبهه ﷺ لی ره دا فه رمانیکی جه خت له سه ر کراوه له سی پوه وه :

أ / فه رمان پی کردنی .

ب / دروشمی پۆژووی موسولمانانه ، وجیا که ره وه ی نیوان پۆژووی موسولمانان و ئومه تانی تره .

ج / قه ده غه کردنی واز لی هینانی .

ئه م سی خالەش نیشانه ی به هیزن و به لگی ئاشکران ، به لام سه ره رای هه موو ئه و شتانه :
 ده بینین ئیمامی (الحافظ ابن حجر) له (فتح الباری) دا : (٤ / ١٣٩) یه ک ده نگى و کوپای زانایان (واته : الإجماع) ده هیئته وه له سه ر سوننهت بوونی پارشیو ، خواش زانتره .

ئه و شتانه ی که پیویسته

پۆژووان لی ی دوور بکه ویتته وه :

بزانه - ئه ی به نده ی سه رکه وتوو بو گوپرایه لی په روه ردگار پایه به رز - که پۆژووان ئه و که سه یه ئه ندامه کانی به پۆژوو بن له تاوان و زمانیشی له درۆکردن و ووته ی پرپوچ و نارپه وا ، وه خویشی بگریته وه له خواردن و خواردنه وه و جووت بوون له گه ل خیزانی ، ئه گه ر قسه ییشی کرد ووته یه ک نالی روشینه ری پۆژووه که ی بیته ، وه کرده وه یه کیش ناکات پۆژووه که ی به تال بکاته وه ، به و شیوه یه ده بینین ووته و کرده وه شی چاک ده بیته . ئه مه یه ئه و پۆژووه یه که خوی په روه ردگار و پیغه مبهه که ی ﷺ له موسولمانان ده یانه وی ئه نجامی بدن ، نه ک ته نها خو گرتنه وه له خواردن و

(٧٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٢٠) رقم : (١٩٢٣) ، ومسلم رقم : (١٠٩٥) عن أنس رضي الله عنه .

(٧٧) أخرجه مسلم رقم : (١٠٩٦) .

(٧٨) تقدم تخریجه فی التعلیقه رقم : (٧١) .

(٧٩) تقدم تخریجه — أيضا — فی التعلیقه رقم : (٧٣) .

خواردنه وه و ناره زووه کان ، چونکه پوژوو : پوژوو گرتنی نه ندامه کانه له تاوان و خوگرتنه وه په له خواردن و خواردنه وه ، هر وه کو چوڼ خواردن و خواردنه وه پوژوو به تال ده کاته وه به ه مان شیوه تاوانکردنیش پاداشته کانی ده بریت و به ره مه کانی له ناو ده بات و وای لی ده کات هاوشیوه بی له گه ل نه و که سه ی که پوژووی نه گرتوه . هه روه ها ده بینین پیغه مبه ر ﷺ موسولمانی پوژووانی هانداوه خوی برازینیته وه به جوانترین و باشتترین په وشت و ، دوریش بکه ویتنه وه له ووته ی بی نرخ و خراب و هاوار کردن و دریژه دادپی ، جا نه گه ر نه م کرده وه خرابانه ی که قه ده غه کراون له سه ر موسولمانان له په مه زاندا و جگه له په مه زاندا داویان لی کراوه لی یان دوور بکه ونه وه له هه موو کاتی کدا ، به لام قه ده غه کردنی له په مه زاندا و له کاتی نه نجامدانی فهرزی پوژوودا زیاتر جه ختی له سه ر کراوه .

بویه له سه ر هه موو موسولمانیکی پوژووان پیویسته دوور بکه ویتنه وه له نه و کرده وانه ی نه بنه هوی پوشاندنی پوژووه که ی بو نه وه ی سوود له پوژووه که ی وه برگریت و هوی له خوا ترسانی بی ، نه و له خوا ترسانه ی که خوی په روه ر دگار باسی لی وه ده کات و ده فهرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [البقرة : ۱۸۳].

چونکه پوژوو پیگه یه که بو له خوا ترسان ، له بهر نه وه ی پیگره له به رامبه ر (نه فس) بو زور له و تاوانانه ی که (نه فس) نه یه وی نه نجامی بدات ، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمووی : " الصَّوْمُ جَنَّةٌ " (۸۰) ، له پییشیدا به تیرو ته سه لی باسما ن لی وه کردوه له به شی (چاکه کانی پوژوو) دا .

نیستایش - برای موسولمانان - نه و کاره نارپه وایانه ت بو ناشکرا ده که ی که پیویسته به ناگا بی ت لیان بو نه وه ی فهرمان به نه کردنیان بکه ی ت و خو تیش بپاریزیت له وه ی بکه ویتنه داویانه وه ، خوایش له شاعیر خو ش بی که ده فهرمووی :

عرفت الشر لا للشر لكن لتوقيه ومن لم يعرف الشر من الخير يفع فيه

۱ - ووته ی درو :

له (أبوهريرة) وه ﷺ ده گپرنه وه فهرمووی ته ی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی ته ی : " مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ عِزٌّ وَجَلَّ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ " (۸۱) .

واته : نه گه ر پوژووان واز نه هی نی له ووته ی درو و کرده وه پی کردنی ، خوی به توانا و گه وره پیویستی به وه نی به واز له خواردن و خواردنه وه که ی بی نی ت .

(۸۰) تقدم تخریجه : فی التعلیقة رقم : (۸) .

(۸۱) أخرجه البخاري : (۴ / ۹۹) رقم : (۱۹۰۳) .

٢ - ووتهی پر و پوچ و بی سود :

له (أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گپنه وه فهرموویه تی : پیغهمبهر ﷺ فهرمووی : " لَيْسَ الصَّيَامُ مِنَ الْأَكْلِ وَالشَّرَابِ ، إِنَّمَا الصَّيَامُ مِنَ اللُّغْوِ وَ الرَّفَثِ ، فَإِنْ سَابَكَ أَحَدٌ أَوْ جَهَلَ عَلَيْكَ فَقُلْ : إِنِّي صَائِمٌ " (٨٢)

واته : پوژوو ته نها خوگرتنه وه نیه له خواردن و خواردنه وه ، به لکو پوژوو بریتی یه له خوگرتنه وه له ووتهی پر و پوچ و بی سود ، وه نه گهر هاتوو که سیك جوینی پی دای یان نه زانینیکی (کرده وه یه کی نه فامانهی) به رامبهرت نه جامدا (واته : هه له یه کی به رامبهرت کرد) نه وا پی بلی : من به پوژووم ، من به پوژووم .

بویه ده بینین هه ره شهی توند له لایه ن پیغهمبهر وه ﷺ دراوه له و که سانهی نه م خراپانه نه نجام ده دن ، پیغهمبهری راستگو و به راست دانراو له لایه ن خواوه ، نه و پیغهمبهره ی که به پی پی ئاره زووه کانی هیچ ووته یه ک نالی ، ده فهرمووی : " رَبِّ صَائِمٍ حَظَّةٌ مِنْ صِيَامِهِ الْجُوعُ وَالْعَطَشُ " (٨٣) .

واته : زور پوژووان هه یه ته نها برسیتی و تینویه تی بو ده مینیتته وه . هۆکاری نه وه ش نه وه یه نه و که سه ی نه و کرده وانه نه نجام ده دات له راستی پوژوو تی نه گه شتوو که خوی په روه ردگار فهرمانی پی کردوو و سزایشی ده دات به و کرده وانه ی به بیبه ش کردنی له نه جر و پاداشتی پوژوو که ی (٨٤) .

ههر له بهر نه وه شه زانایانی پیشینه پیاو چاکه کان (سه له فی سالح) ی نه م نوممه ته جیاوازیان کردوو له نیوان قه ده غه کردنیك تایبته بی به خودی په رستنه که وه و به تالی بکاته وه ، له گه ل قه ده غه کردنیك تایبته نه بی به خودی په رستنه که وه و به تالی ناکاته وه (٨٥) .

نه و ستانه ی که جه لاله بو پوژووان :

ههر به نده یه کی گوپریه ل نه گهر تیگه یشتبی له قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغهمبهر ﷺ گومانی نابی که خوی په روه ردگار نه یه وی کار ئاسان بکات له سه ر به نده کانی و نایه وی کاریان له سه ر قورس بکات ، بویه ریگه ی به پوژووان داوه چهند شتیك نه نجام بدات ، و تاوانی له سه ر هه لگرتوو نه گهر هاتوو به و کارانه هه ستا ، نه و کارانه و به لگه کانی له م خالانه ی خواره وه دهرده که ویت :

(٨٢) أخرجه ابن خزيمة رقم : (١٩٩٦) ، والحاكم : (٤٣٠ / ١ - ٤٣١) ، وسنده صحيح .

(٨٣) أخرجه ابن ماجه : (٥٣٩ / ١) ، والدارمي : (٢١١ / ٢) ، وأحمد : (٤٤١ / ٢ و ٢٧٣) ، والبيهقي : (٤ / ٢٧٠) من طريق سعيد المقرئ من أبي هريرة ، وسنده صحيح .

(٨٤) وانظر (اللؤلؤ والمرجان فيما اتفق عليه الشيخان) رقم : (٧٠٧) ، و (رياض الصالحين) رقم : (١٢١٥) .

(٨٥) راجع لهذا (جامع العلوم والحكم) ص : (٥٨) لابن رجب .

۱ - پوژووان ده توانی به له ش گرانیه وه پوژ بکاته وه :

یه کیك له كرده وه كانی پیغمبهر ﷺ ته و بووه ، فه جری به سهردا ده هات و له شیشی گران بوو له جووت بوونی له گه ل خیزانه كانی و خو شوشتنی پاش فه جر ته نجام ددها و پاشان به پوژوو ده بوو .

له (عائیشه) و (أم سلمة) وه - په زای خویان لیبیت - ده گپړنه وه فه رمویانه : " أَنْ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُدْرِكُهُ الْفَجْرُ وَهُوَ جُنْبٌ مِنْ أَهْلِهِ ، ثُمَّ يَغْتَسِلُ وَيَصُومُ " (٨٦) .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ جاری واهه بوو فه جری به سهردا ده هات به له ش گرانی له جووت بوونی له گه ل خیزانه كانی ، پاشان خوی ده شوشت و به پوژوو ده بوو .

۲ - سیواك كردن :

پیغمبهری خوا ﷺ ده فه رموی : " لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ وُضُوءٍ " (٨٧) .

واته : نه گه ر به اتبایه و له سهر نومته ته كه م نار په حهت و قورس نه بوايه ، نه واهه فرمانم پی ده كردن له كاتی هه موو ده ستنو یژي كدا سیواك بكه ن .

لیره دا ده بینین پیغمبهری خوا ﷺ پوژووانی جیا نه كرده وه ته وه له و كه سه ی كه به پوژوو نی یه ، نه مه ش به لگه ی ته وه ی تیدایه كه سیواك كردن بو هه موو كه سیك دروسته پوژووان بیټ یان نه له كاتی هه موو ده ستنو یژ و هه موو نو یژي كدا (٨٨) .

سیواك كړدنیش لیره دا ووته یه کی گشتیه و كاتیکی بو دیاری نه كراوه ، بو یه سیواك كردن دروسته پیس لادانی خور له ناوه پاستی ئاسمان و دوا ی ته وه یش (واته : پیس نو یژي نیوه پو و دوا ی ته وه یش هه ر دروسته پوژووان سیواك به كار بیټ) ، خواش زاناره .

(٨٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٢٣) رقم : (١٩٢٧) ، و مسلم رقم : (١١٠٩) .

(٨٧) تنبيه : لقد وقع المؤلفان — حفظهم الباري من كل سوء — في وهم يسير في تخريج هذا الحديث ، حيث عزوا الحديث إلى صحيح مسلم ، والحديث بهذا اللفظ غير مخرج في مسلم ، وإنما أخرجه البخاري تعليقاً — بصيغة الجزم — بهذا اللفظ عن أبي هريرة ، كما في (الفتح : ٤ / ١٨٨) ، وأخرجه — أيضاً — بهذا اللفظ الإمام أحمد في (مسنده) : (١٧١ / ٢٩٤ / ١) وابن ماجه في (سننه) رقم : (٥٣١٦) وصحيحه (محدث الفقهاء وفقه الحديث في عصره) الإمام الألباني في (صحيح ابن ماجه) رقم : (٥٣١٦) ، أما لفظ مسلم : " لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ " فَتَنَّبَهُ .

(٨٨) نه مه ش بوجوونی نیمامی (البخاري) و (ابن خزيمة) و جگه له مانیشه بروانه نه م كتیبانه : (فتح الباري) : (٤ / ١٥٨) ، و (صحيح ابن خزيمة) : (٣ / ٢٤٧) ، و (شرح السنة) : (٦ / ٢٩٨) .

له كتیبی : (نظم الفرائد مما في سلسلي الألبان من فوائد) : (١ / ٥٢٨ - ٥٢٩) : (باب / مشروعية الإستياك للصائم في أي وقت شاء : نه م فه رموده یه ده گپړیته وه ، " كان يستاك آخر النهار وهو صائم " ، و ده فه رمویټ : (باطل) ه (الضعيفة) ، برقم : ٤٠٢) پاشان سوو ديك ده لیټ :

۳ - ناو رادانه ناو دهم و لووت :

چونکہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناوی راداوہ به ناو دهم و لووتی دا کاتیگ که به پڑوو دهبوو ، به لام زیاده پرهوی (موبالہ غہی) له م دوو کاره دا قهدهغه (مہنع) کردووہ له سهر پڑوووان و فہرموویہ تی :
 "... وَبَالِغٍ فِي الْإِسْتِشْاقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا " (۸۹) .

واته : زیاده پرهوی و (موبالہ غہ) بکه له ناو وه رادانه ناو لووت دا جگه له و کاته تی که به پڑوو

دہبی .

۴ - ماچ کردن و دست بازی بو پڑوووان :

سه لمینراوه له (عایشہ) وه - رہزای خوی لیبتت - که فہرموویہ تی : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ ، لَكِنَّهُ كَانَ أَمْلَكُكُمْ لِارِبِهِ " (۹۰) .

واته : پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ماچی ده کرد له کاتی به پڑوو بوونی دا و ده سبازیشی له گهل خیزانه کانیدا ده کرد له کاتی به پڑوو بوونی دا ، به لام له هه مووتان زیاتر توانای به سهر خویدا هه بوو ، به لام : ئەم کاره (مہکروہه) بو لاوان و گه نجان جگه له پیران :

(عبد اللہ) ی کوری (عمرو) ی کوری (العاص) ﷺ ده گپرتت وه فہرموویہ تی : " كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَجَاءَ شَابٌّ ، فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقْبَلُ وَأَنَا صَائِمٌ ؟ قَالَ : لَا ، فَجَاءَ شَيْخٌ فَقَالَ : أَقْبَلُ وَأَنَا صَائِمٌ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَنَظَرَ بَعْضُنَا إِلَى بَعْضٍ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنَّ الشَّيْخَ يَمْلِكُ نَفْسَهُ " (۹۱) .

سوودیک : ويغني عن هذا الحديث في مشروعية السواك للصائم في أي وقت شاء أول النهار أو آخر عموم قوله ﷺ : " لولا أن أشق على أمتي ، لأمرتهم بالسواك عند كل صلاة " متفق عليه ، وهو مخرج في (الإرواء ، رقم : ۷۰) . وما أحسن ما روى الطبراني في (الكبير : ۲۰ / ۷۰ / ۱۳۳) ، وفي (مسند الشاميين : ۲۲۵۰) بإسناد يجهل التحسين عن عبد الرحمن بن غنم قال : " سألت مغاذ بن جبل : أتسوك وأنا صائم ؟ قال : إن رسول الله ﷺ قال : خلوف الصائم أطيب عند الله من ريح المسك ؟ فقال : سبحان الله ! لقد أمرهم بالسواك ، وهو يعلم أنه لا بد أن يكون بغي الصائم خلوف وإن استاك ، وما كان بالذي يأمرهم أن ينتنوا أفواهم عمداً ، ما في ذلك من الخير شيء ، بل فيه شر ، إلا من ابتلي ببلاء لا يجد منه بداً . قلت : والغبار في سبيل الله أيضا كذلك : إنما يؤجر من اضطر إليه ، ولا يجد عنه محيصا ؟ قال : نعم ، فأما من ألقى نفسه في البلاء عمداً ، فما له في ذلك من أجر " . وقال الحافظ في (التلخيص : ص ۱۹۳) : " إسناده جيد " . ثم قال الزيلعي : " ويدخل فيه أيضا من تكلف الدوران ، وكثرة المشي إلى المساجد ، بالنسبة إلى قوله ﷺ : " وكثرة الخطأ إلى المساجد " ، ومن يصنع في طلوع الشيب في شعره بالنسبة إلى قوله ﷺ : " من شاب شيبه في الإسلام " : إنما يؤجر عليها من بلي بها " ۱ . هـ .

(۸۹) أخرجه الترمذي : (۳ / ۱۴۶) ، وأبو داود : (۲ / ۳۰۸) ، وأحمد : (۴ / ۳۲) ، وابن أبي شيبة : (۳ / ۱۰۱) ، وابن ماجه رقم : (۴۰۷) ، والنسائي رقم : (۸۷) عن لقيط بن صبرة ، وسنده صحيح .

(۹۰) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۳۱) رقم : (۱۹۲۷) ، ومسلم رقم : (۱۱۰۶) .

(۹۱) أخرجه أحمد : (۴ / ۱۸۵ و ۲۲۱) من طريق ابن لهيعة ، عن يزيد بن أبي حبيب ، عن قيصر التجيبي عنه ، و سنده ضعيف ، لضعف ابن لهيعة . وله شاهد أخرجه الطبراني في (الكبير) رقم : (۱۱۰۴۰) من طريق حبيب بن أبي ثابت ، عن مجاهد ، عن ابن عباس ، و حبيب مدلس ، وقد عنعنه . فهو به حسن ، و يراجع له — لزما — (الفقيه و المتفقه) ص : (۱۹۲ — ۱۹۳) ، فإن له طرقاً أخرى .

واته : لاویک هات و پرسى : ئەى پیغمبهرى خوا ﷺ ماچى خیزانه که م بکه م له کاتى به پوژوو بوونم ؟ فهرمووی : نه خیر ، پاشان پیاویکی پیر هات و پرسى : ئەى پیغمبهرى خوا ماچى خیزانه که م بکه م له کاتى به پوژوو بوونم ؟ فهرمووی : به لى . (عبد الله) فهرمووی : ئیمه ش هه ندىکمان سه یرى هه ندىکی ترمانى کرد ، پاشان پیغمبهرى خوا ﷺ فهرمووی : پیاوی پیر توانای به سه ر خویدا هه یه .

٥ . تاقى کردنه وهى (ته حلیل کردنى) خوین و دهرزى لى دانیک مه به ست لى ی خواردن پیدان نه بیټ (٩٢) :

چونکه هیچ له م کرده وانه پوژوو به تال ناکاته وه .

٦ . که له شاخ کردن (الحجامه) :

یه کیك بوو له و شتانه ی که پوژووی به تال ده کرده وه ، پاشان (نه سخ) کرایه وه ، ئە وه شمان پیگه یشتوو که پیغمبهر ﷺ ئەو کاره ی ئە نجام داوه له کاتى به پوژوو بوونى .

له بهر ئەو فهرمووده یه ی که (ابن عباس) رضی الله عنه ده یگپریتته وه : " أَنْ النَّبِيِّ ﷺ احْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ " (٩٣) .

واته : پیغمبهرى خوا که له شاخى کردوو له کاتى به پوژوو بوونیدا .

٧ . چیژ (تام) کردنى خواردنه مه نى (ذوق الطعام) :

به لام ئەم کاره به مه رجیک ئەبى خواردنه که ی نه پواته قورگه وه وه ، له بهر ئەو فهرمووده یه ی که (ابن عباس) رضی الله عنه ده یگپریتته وه : " لَا بَأْسَ أَنْ يَذُوقَ الحَلَّ أَوْ الشَّيْءَ مَا لَمْ يَدْخُلْ حَلَقَهُ وَهُوَ صَائِمٌ " (٩٤) .

واته : پوژووان هیچی له سه ر نیه ئە گهر چیژ (تام) ی سرکه یان هه ر شتیکی تر بکات به مه رجیک نه پواته قورگیوه ، له کاتى به پوژوو بوونیدا .

(٩٢) انظر : (رسالتان موجزتان في الزكاة والصيام) ص : (٢٣) للشيخ عبدالعزيز بن باز .

(٩٣) أخرجه البخاري : (٤ / ١٥٥) رقم : ١٩٣٨ . وانظر : (ناسخ الحديث و منسوخه) ص : (٣٣٤ — ٣٣٨) لابن شاهين .

(٩٤) علقه البخاري : (٤ / ١٥٤) . ووصله ابن أبي شيبة (٣ / ٤٧) ، والبيهقي : (٤ / ٢٦١) من طريقين عنه ، وهو حسن وانظر : (تعليق التعليق) : (٣ /

٨ - کل (سورمه) کردن و قهتره و هاوشیوه کانی له و شتانهی که ده کړیته

چاوه وه :

ئه و شتانه هیچیان پۆژوو به تال ناکه نه وه ، با ئه و که سه ش ئه نجامی ده دات هه ست به چیژ (تام ه که ی له دهم دا بکات . ئه م بۆچوونه ش بۆچونی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) هیه له کتیبه به سوده که ی (حقیقة الصیام) ههروهما بۆ چوونی (ابن القیم) ی قوتابی یه تی له کتیبه به نرخه که ی (زاد المعاد) .

ئیمامی (البخاری) یش له (صحیح) ه که یدا هه مان بۆچوونی هه یه و ده فه رموویت : ((ولم یر أنس رضی الله عنه ، والحسن ، وإبراهیم ، بالکل باساً))^(٩٥).

واته : ئه نه س رضی الله عنه و هه سه نی به صری و إبراهیم بۆچوونیان وایه : که چاو په شتن به کل (سورمه) هیچی تیدا نیه بۆ پۆژوووان .

٩ - ئاوی سارد کردن به سه ر سه ردا و خو شۆردن :

ئیمامی (البخاری) له (صحیح) ه که یدا له به شی (باب اغتسال الصام) ده فه رموویت : ((وبَلَّ ^(٩٦) ابن عمر - رضی الله عنها . ثوبا فאלقاه علیه وهو صائم ، و دخل الشعبي الحمام وهو صائم ، و قال الحسن : لا باس بالمضمضة والتبرد للصائم))^(٩٧).

واته : (ابن عمر) رضی الله عنه له کاتی به پۆژوو بوونیدا جلیک له جله کانی خو ی ته پ ده کرد و خو ی پی داده پۆشی ، وه (الشعبي) ده پۆیشه هه مامه وه له کاتی به پۆژوو بوونیدا ، وه (الحسن) یش ده یفه رموو : هیچی تیدا نییه ئه گه ر پۆژوووان ئا و هه لدا ته ده م و خو شی فینک بکاته وه .

پیغه مبهري خواش رضی الله عنه له کاتی به پۆژوو بوونی دا له تاو تینویتی و گه رمادا ئاوی ده کرد به سه ر سه ریدا^(٩٨) .

^(٩٥) فتح الباري : (٤ / ١٥٣) . قارنه بـ (مختصر صحيح البخاري) رقم : (٤٥١) لشيوخنا الألباني ، و (تعليق التعليق) : (٣ / ١٥٢ - ١٥٣) .

^(٩٦) واته : ئاوی به سه ردا ده پیرژاند بۆ فینک بوونه وه له بهر تینویتی به پۆژوو بوونی .

^(٩٧) انظر المصادر السابقة .

^(٩٨) أخرجه أبو داود رقم : (٢٣٦٥) ، وأحمد : (٥ / ٣٧٦ ، ٣٨٠ ، ٤٠٨ ، ٤٣٠) ، وسنده صحيح .

خوا نه یه وی کارتان له سه ر ئاسان بکاته وه

و نایه ویته له سه رتانی قورس بکات :

١ / بۆ ریبواران (المسافر) :

زۆر فه رموده ی (صحیح) مان پیگه یشتوو ده رباره ی ئه وه ی که رۆژووان ری پی دراوه به هه ل بژاردن له نیوان ئه وه ی که به رۆژوو بیته یان به رۆژوو نه بیته له کاتی ریبواری (سه فهر) دا ، ئه وه شمان له یاده نه چی که ئه م میهره بانیه خوا وه ندیه له قورئانی پیرو زیشدا باسکراوه خوا ی میهره بان و به به زه یی ده فه رمووی : ﴿ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَكَتَبْنَا الْعِدَّةَ لَكُمْ وَلِكَبَرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته : هه ریه کی که له ئیوه نه خۆش بوو یان ریبوار و له سه فه ردا بوو ، بۆی په وایه به رۆژوو نه بیته ، به لام پاش ئه وه نه خۆشی و ریبواریه پیویسته به ژماره ی ئه وه رۆژانه قه زای رۆژوو ه که ی بکاته وه ، خوا ی په روه ردا گار له م فه رمانه یدا ئه یه ویته کارتان له سه ر ئاسان بکاته وه و نایه ویته له سه رتانی قورس بکاته وه .

(حمزة) ی کوپی (عمرو الأسلمي) رضی الله عنه پرسیا ری له پیغه مبهری خوا ﷺ کرد و فه رمووی : ئایا رۆژوو بگرم له کاتی ریبواری و سه فه ردا ؟ زۆریش به رۆژوو ده بوو ، پیغه مبهری خوا ﷺ پیی فه رموو : " صُمْ إِنْ شِئْتَ وَافْطِرْ شِئْتَ " ^(٩٩) .

واته : به ویستی خۆت ، ئه گه ر ویستت به رۆژوو به ، و ئه گه ر نا به رۆژوو مه به .

وه له (انس) ی کوپی (مالک) هوه رضی الله عنه ده گێر نه وه فه رموویه تی : " سَافَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ ، فَلَمْ يَعْصِ الصَّائِمُ عَلَى الْمُفْطِرِ وَلَا الْمُفْطِرُ عَلَى الصَّائِمِ " ^(١٠٠) .

واته : له مانگی په مه زانی پیرو زدا له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ سه فرم کرد ، له م سه فه ره دا ئه وانه ی به رۆژوو بوون لۆمه ی ئه وانه یان نه کرد که به رۆژوو نه بوون ، هه روه ها ئه وانه ش که به رۆژوو نه بوون لۆمه ی ئه وانه یان نه ده کرد که به رۆژوو بوون .

^(٩٩) أخرجه البخاري : (٤ / ١٥٦) رقم : (١٩٤٣) ، و مسلم رقم (١١٢١) .

^(١٠٠) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٣) رقم : (١٩٤٧) ، و مسلم رقم : (١١١٨) .

ئەم هەموو فەرموودانە ئەو دەگەیهنن کە پۆژووانان بە ویستی خۆیان بوون بە پۆژوو بن یان نە ، بێ ئەوەی کە یەکیکیان گرتن یان نەگرتن بە باشتر بزانی ، بەلام ئەتوانریت بەلگە بەهەندی فەرموودە ی گشتی بۆ ئەوەی بهینریتەو کە پۆژوو نەگرتن باشترە لە کاتی سەفەردا لە گرتنی .

و هەکو ئەو فەرموودە ی پیغمبهری خوا ﷺ کە دەفەرمووی : " إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةٌ ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتُهُ " (١٠١) .

واتە : خۆی پەروردگار پێی خۆشە پێیدانەکانی (پوخسەتەکانی) وەر بگيریت ، هەر وه کو چۆن پێی ناخۆشە تاوانی بەرامبەر بکريت .

له رپوايه تیکي تر دا هاتوو ه : " كَمَا أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ " (١٠٢) .

واتە : هەر وه کو چۆن پێی خۆشە عەزیمە تاکانی وەر بگيریت .

بەلام پێویستە ئەم ووتانە تاییبەت بکريت بە کەسانیک کە هیچ ناپهههتیهکیان لە سەر نیه له کاتی قەزا کردن و جی بە جی کردنی شدا ، بۆ ئەوەی پێیدانە کە ی لە سەر پێچهوانە نەبیتەو بە پێچهوانە ی مەبەست ، ئەم فەرموودە یهش کە له (أبو سعید الخدری) هوه ﷺ دەگيریتەو ئەم ووتیه رپون دەکاتەو بە باشترین شیوه ، فەرموودە کەش : " وَكَانُوا يَرَوْنَ أَنَّهُ مَنْ وَجَدَ قُوَّةً فَصَامَ فَحَسَنٌ ، وَمَنْ وَجَدَ ضَعْفًا فَأَفْطَرَ فَحَسَنٌ " (١٠٣) .

واتە : هاو لەانی پیغمبهر ﷺ ئەو یان بە باش دەزانی ئەگەر کەسیک بە هیز بی و توانای پۆژوووی هەبی له سەفەردا ، با بە پۆژوو بی و کاریکی چاکی ئەنجام داوه . و ئەو کەسەش لاواز بی و توانای پۆژوووی نەبی له سەفەردا ، با بە پۆژوو نەبی و کاریکی چاکی ئەنجام داوه .

ئەو هەش بزانه - برای باوهر دارم - خۆی پەروردگار پێنیشان دەرت بێ بۆ رپگه ی سەرفرازی و هیدایەت و لە خوا ترسان و پوزیشت بدات لە فیربوونی ئایین . کە پۆژوو له سەفەردا چا کە کاری نییه ئەگەر پۆژوو گرتنە کە ی پۆژووان ناپههت بکات ، بەلکو پۆژوو شکاندن لە و کاتەدا و لای خۆی پەروردگایش خۆشەویست تره ، بەلگەش لە سەر ئەم ووتیه ئەو فەرموودە یه کە له زۆر هاو لەانی پیغمبهر هوه ﷺ دەگيریتەو کە پیغمبهر ﷺ فەرموویەتی : " لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصِّيَامُ فِي السَّفَرِ " (١٠٤) .

(١٠١) أخرجه أحمد : (٢ / ١٠٨) ، وابن حبان رقم : (٢٧٤٢) عن ابن عمر بسند صحيح .

(١٠٢) أخرجه ابن حبان رقم : (٣٥٤) ، والبزار رقم : (٩٩٠) ، والطبراني في (الكبير) رقم : (١١٨٨١) عن ابن عباس بسند صحيح . وفي الحديث — بلفظيه — كلام طويل ليس هنا موضع بسطه .

(١٠٣) أخرجه الترمذي رقم : (١٧٦٣) عنه ، وسنده صحيح . وإن كان فيه الجريري ، فرواية الأعلى عنه من أصح الروايات كما قال العجلي وغيره .

(١٠٤) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦١) رقم : (١٩٤٦) ، ومسلم رقم : (١١١٥) عن جابر ﷺ .

واته: پۆژوو گرتن له سه فهردا له چاکه کاریه کان نیه .

بیر خستنه وهیهك : له وانیه هه ندی که س گومانیان وابیت که به پۆژوو نه بوون له م سه رده مه ی خۆماندا له کاتی سه فهردا ره وا نیه ، و په خنەش بگرن له و که سه ی پێپیدانی خوای په روه ردگار و ه رده گری له م کاته دا ، یان ئەلین : پۆژوو گرتن باشتره به هوی ئاسان بوونه وه ی گواستنه وه و زۆر بوونی ، ئەو جوۆره که سانه ئەو ووتیه ی خوای په روه ردگاری زانا به په نهانی و ئاشکراکانیان بیره خه ی نه وه که ده فه رمووی : ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ سَيِّئًا ﴾ [مریم : ٦٤] ، واته : په روه ردگاری تو هه رگیز شتی له بیر نه چووه و نا چیته وه ، هه روه ها ده فه رمووی : ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴾ [البقرة : ٢٣٢] ، وه ئه ویشیان بیر ده خه ی نه وه که له و ئایه ته دا هاتوو . باس له پێپیدانی پۆژوشکاندن ده کات له کاتی سه فهردا . که ده فه رمووی : ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته : خوا ئه یه ویت کارتان له سه ر ئاسان بکات و نایه وی له سه رتانی قورس بکاته وه .

که واته : ئاسانکردن و سوکردنه وه له سه ر پێیوار کرداریکه ویستی خوای په روه ردگار و یه کیکیشه له مه به سه ته کانی ئاینی ئیسلامی پیروژ سه ره پای ئه وه ی که ئەم ئایینه ی دارپشتوو به دیهینه ری کات و شوین و مروفیشه ، هه ر ئه ویشه زانترین که س به پێویستی هه کانی ئەو کارانه ش چاکیان ده کات و ئەو شتانه ش بۆیان چاکه ، خوای په روه ردگار ده فه رمووی : ﴿ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴾ [الملك : ١١٤] .

باسکردنی ئەم شتانه بۆ ئه وه یه که موسولمانان به ئاگا بن که ئەگه ر خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی ﷺ فه رمانیکیان پێدا ، بۆ هه یچ موسلمانیک نییه و ته ی خووی به باشتر بزانیته له و ته ی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ ، به لکو پێویسته له گه ل به نده گوپرایه له کانی خوای په روه ردگار دا که و ته ی خوا و پیغه مبه ره که ی ﷺ ناخه ن بلی : ﴿ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

واته : گوپیستی و ته کانی و گوپرایه لاین بۆیان ، جا خوایه له تاوانه کانمان خۆشبه و گه رانه وه شمان هه ر بۆ لای تو یه .

٢ . بۆ نه خۆشان :

خوای په روه ردگار به میهره بانیتی خووی پۆژوو شکاندن بۆ نه خۆش به ره وا داناوه ، ئەوه ش ئاسانکردنه وه یه که بۆیان ، ئەو نه خۆشیه ش که ره وایه پۆژووی تیدا بشکینریت ئەو نه خۆشیه یه که له

گه ل پوژوودا ئه بیته هوی زیان له مرؤقدا یان زیاد بوونی هؤکاره کانی نه خوشیه که ، یان به بوونی پوژوو چاکبوونه وهی نه خوشیه که دوا ده که وی ، خواش زانتره .

٣ . بۆ ئه و ئافرته تانهی که له بینویرین یان زه یسانیدا :

زانایان کۆران له سهر ئه وهی که پوژوو قه ده غه یه له سهر ئه و ئافرته تانهی که له بی نویریدا یان له زه یسانیدان ، وه پیویسته به پوژوو نه بن ، به لام پاشان پوژوو هه که یان قه زا ده که نه وه ، به لکو ئه گهر بیوو له و کاته یاندا به پوژوو بن پوژوو هه که یان پوچه له و فه رزه که یان له سهر ناکه وی " پوونکردنه وهی ئه مه ش " به ویستی خوا له لاپه ره ی : ( ) دا ده بیته .

٤ . بۆ پیاو ئافرتهی به ته مه ن :

(ابن عباس) - ره زای خوا له هه ردووکیان بیته - فه رموویه تی : " الشَّيْخُ الْكَبِيرُ وَالْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ لَا يَسْتَطِيعَانِ أَنْ يَصُومَا ، فَيُطْعَمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا " (١٠٥) .

واته : پیاو و ئافرتهی به ته مه ن که توانای پوژوو گرتنیان نیه با به رامبه ر به هر پوژیک له پوژوو هه که یان نانی هه ژاریک بدن ، ئیمامی (الدارقطنی) یش : (٢ / ٢٠٧) ئه م فه رمووده یه ده گریته وه به (صحیح) یشی داده نی له ریگه ی (منصور) له (مجاهد) له (ابن عباس) هوه کاتیک ئه م ئایه ته ی خوینده وه : ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامِ مَسْكِينٍ ﴾ فه رمووی : " هُوَ الشَّيْخُ الَّذِي لَا يَسْتَطِيعُ الصِّيَامَ فَيُفْطِرُ ، وَيُطْعَمُ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا ، نِصْفُ صَاعٍ مِنْ حَنْطَةِ " (١٠٦) .

واته : مه به سستی ئایه ته که ئه و پیاوه به ته مه نانه ده گریته وه که توانای پوژوو گرتنیان نیه ، ئه و که سانه به پوژوو نابن و به رامبه ر به هر پوژیک له پوژوو هه که ی خواردنی هه ژاریک ده دات ، ئه ویش بریتی یه له نیو (صاع) له گه نم ، هه ر (صاع) ی بریتی یه له چوار گویل گه نم ، که واته ، نیوه ی (صاع) یك دوو گویل گه نمه .

وه له (أبو هريرة) وه رضي الله عنه ده گپنه وه فه رموویه تی : ((مَنْ أَدْرَكَهُ الْكِبَرُ فَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَصُومَ رَمَضَانَ ، فَعَلَيْهِ لِكُلِّ يَوْمٍ مُدٌّ مِنْ قَمْحٍ)) (١٠٧) .

زه یسانی ، واته : خوینی دوا ی مندال بوون .

(١٠٥) أخرجه البخاري رقم : (٤٥٠٥) . وانظر (شرح السنة) : (٦ / ٣١٦) ، و (فتح الباري) : (٨ / ١٨٠) ، و (نيل الأوطار) : (٤ / ٣١٥) ، و (إرواء الغليل) : (٤ / ٢٢ - ٢٥) . وقد نقل في (الإجماع) رقم : (١٢٩) : الإجماع على ذلك .
(١٠٦) انظر التعليق السابق نفسه .
(١٠٧) أخرجه الدارقني : (٢ / ٢٠٨) وفي سنده عبدالله بن صالح ، وهو ضعيف ، لكن له شواهد .

واته : هەر کهسی گه شته ته مهنی پیری و نهیتوانی به رۆژوو بیته له رهمه زاندا له سهری پیویسته به رامبهر به هەر رۆژیک که به رۆژوو نابیت گویلێک گهنم ببه خشیت .

وه له (انس) ی کوری (مالک) هوه رضی الله عنه : ((أَنَّهُ ضَعْفَ عَنِ الصَّوْمِ عَامًا ، فَصَنَعَ جَفْنَةً ثَرِيدًا وَدَعَا ثَلَاثِينَ مَسْكِينًا ، فَأَشْبَعَهُمْ)) (١٠٨) .

واته : (انس) رضی الله عنه سالیك له ساله کانی ته مهنی نهی دهتوانی به رۆژوو بیته به هوی پیری هوه ، له و کاته دا قازانیکی زۆر گهره ی تریتی دروست کردو سی هه ژاری بو ئه و خواردنه میوانداریتی کرد و هه موویانی تیژ کرد .

۵ - بۆ ئافرهتی سک پرو شیردهر :

یه کیک له میهره بانیه کانی خوی پهروهردگار به رامبهر به بهنده لاوازه کانی ئه وهیه که بوی رهوا کردوون به رۆژوو نه بن ، له و که سانهش که ئه م رپییدانه یان بهر ئه که وی ئافرهتی سک پرو شیردهر .

له (انس) ی کوری (مالک) هوه رضی الله عنه (١٠٩) هوه ده گپنه وه فهرموویهتی : " غَارَتْ عَلَيْنَا خَيْلُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَوَجَدْتُهُ يَتَعَذَّى ، فَقَالَ : أُذُنُ فَكُلْ " فَقُلْتُ : إِنِّي صَائِمٌ ، فَقَالَ : " أُذُنُ أَحَدِكُمْ عَنِ الصَّوْمِ ، أَوْ الصِّيَامِ . إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى وَضَعَ عَنِ الْمُسَافِرِ شَطْرَ الصَّلَاةِ ، وَعَنِ الْحَامِلِ وَالْمُرْضِعِ الصَّوْمَ ، أَوْ الصِّيَامِ " ، وَاللَّهِ لَقَدْ قَالَهُمَا النَّبِيُّ ﷺ كِلَيْهِمَا أَوْ أَحَدُهُمَا فَيَا لَهْفَ نَفْسِي أَلَا أَكُونُ طَعِمْتُ طَعَامَ النَّبِيِّ ﷺ (١١٠) .

واته : سوار چاکه کانی پیغه مبهری خوا رضی الله عنه هیرشیان هینایه سهرمان ، له و کاته دا هاته خزمهتی پیغه مبهری خوا رضی الله عنه بینیم خهریکی خواردنه ، پیی فهرمووم : وه ره پیشه وه خواردنم له گه لدا بخۆ ، منیش و وتم : من به رۆژووم ، پاشان فهرمووی : وه ره پیشه وه باسی رۆژوو - یان رۆژوو گرتن - ت بو بکه م خوی پهروهردگار و پایه بهرز نیوهی نوپژی له سه رپیواران لابردووه ، وه له سه ر ئافرهتی سک پرو شیردهریش رۆژووی لابردووه . پاشان (انس) ده فهرموویت : سویند به خوی پهروهردگار پیغه مبهری خوا رضی الله عنه ئه م دوو شته ی فهرموو ههردوکیان یان یه کیکیان ، به لام به لام ئای چهند په رۆشم و په شیمانم خواردنه که ی پیغه مبهرم نه خوارد رضی الله عنه .

(١٠٨) أخرجه الدارقيني : (٢ / ٢٠٧) وسنده صحيح .

(١٠٩) وهو الكعبي ، لا أنس ابن مالك الانصاري ، خادم رسول الله ﷺ ، وإنما هذا رجل من بني عبدالله بن كعب ، وقد نزل البصرة ، وروى عن النبي ﷺ حديثا واحدا فقط ، وهو هذا الحديث . انظر (الإصابة) : (١ / ١١٤ - ١١٥) لابن حجر ، و (تجريد أسماء الصحابة) : (١ / ٣١) للذهبي ، وقارن مع (فيض القدير) : (٢ / ٢٦٨) فيبينهما فروق دقيقة !

(١١٠) أخرجه الترمذي رقم : (٧١٥) ، النسائي : (٤ / ١٨٠) ، وأبو داود رقم : (٧١٥) ، والنسائي : (٤ / ١٨٠) ، وأبو داود رقم (٢٤٠٨) وابن ماجه رقم : (١٦٦٧) ، وسنده حسن كما قال الترمذي .

بهربانگ کردن (الإفطار) :

١ - رۆژووان که ی بهربانگ دهکات ؟

خوای پهروهردگار فهرموویه تی : ﴿ تَمَرَاتُهَا الصَّيَامِ إِلَى اللَّيْلِ ﴾ ، پیغه مبهری خواش ﷺ ئەوهی بۆ راقه و تهفسیر کردووین به هاتنی شهو و پشت هه لکردنی رۆژ له گه ل نه مانی بازنه ی خۆر له گه ل ئاسۆدا ، له باسه کانی پیشوشدا ئەوهنده باسمان لیوه کردوو دلی موسولمانانی شوینکه وتوی سوننه ته کانی پیغه مبهەر ﷺ ئارام بگریت له وهرگرتنی جا ئە ی بهنده ی خوا ، ئەمه وتیه پیغه مبهری خویه ﷺ له بهر دهستتدایه و خویندوتنه وه و حاله ته کانیشی شاراره نین له لات و ده یانزانیته ، کرده وهی هاوه لکانیش ﷺ به چاوی خۆت ده بینی ، که چۆن شوینی ئەو سوننه تانه که وتوون ههنگاو به ههنگاو .

له (عمر) ی کوری (میمون الأودی) یه وه ﷺ دهگیرنه وه که فهرموویه تی : " كَانَتْ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ ﷺ أَسْرَعَ النَّاسِ إِفْطَارًا وَأَبْطَأَهُمْ سُحُورًا " (١١١) .

واته : هاوه لانی پیغه مبهەر ﷺ له هه موو خه لکی خیراتر بوون له بهربانگ کردن و له هه مووشیان خواتر بوون له دواخستنی پاشیودا .

٢ - په له کردن له بهربانگ دا :

جا ئە ی برای باوه ردار ، هه ولی بهربانگ کردن بده که خۆر ئاوا بووو ، په ندیش له وه دا نیه سوراییه کی تۆخ له ئاسۆدا مابیت ، چونکه ئەو کارهت شوینکه وتنی سوننه ته کانی پیغه مبهری خویه ﷺ ، وه پیچه وانه کردنی جوله که و گاور (خاچ په رست) هکانه ، چونکه جوله که و گاوره کان بهربانگ دوا ده خه ن بۆ کاتیکی دور و دریز به شیوه یه ک تا کو ئەستیره له ئاسماندا دهرده که ویت ، ئەوهش بزانه شوینکه وتنی ریبازی پیغه مبهەر ﷺ و دواکه وتنی سوننه ته کانی دهرخستنی دروشمه کانی ئایینه ، وه شانازی کردنه بهو هیدایه ته ی که موسلمانانی له سه ره ، داواکارین له خوای پهروهردگار هه موو مروّف و جنۆکه شی له سه ر کۆ بکاته وه .

فهرمووده کانی پیغه مبهەر ﷺ له م برگانه دا ئەوه مان بۆ بوون ده که نه وه که :

أ / په له کردن له بهربانگ دا هۆکاریکه بۆ چاکه :

(١١١) أخرجه عبدالرزاق في (المصنف) رقم : (٧٥٩١) بإسناد صحيحة الحافظ في (الفتح) : (٤ / ١٩٩) ، والهيثمي في (مجمع الزوائد) : (٣ / ١٥٤) .

له (سهیل) ی کوری (سهل) هوه ﷺ ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرمووی : " لا یزالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَّلُوا الْفِطْرَ " (۱۱۲) .

واته : به رده وام خه لکی له چاکه دان ، تا ئه و کاته ی په له له به ربانگیاندا ده کن .

ب / په له کردن له به ربانگ سوننه تی پیغه مبه ری خوايه ﷺ :

ئه گهر ئومه تی ئیسلامی په له بکات له به ربانگی دا ، ئه و له سه ر سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ مانه ته وه و هان له سه ر پښینی پیاشینه پیاوچا کانی ئه م ئومه ته ، وه هه رگیز گومرا نابن - به ویستی خوا - تا ئه و کاته ی دانیان پیوه گرتووه به کاکيله کان ، یان ئه وه ش رپه ت ده که نه وه که بیته هوی گورینی ئه و بنه وایانه .

هه روه ما له (سهیل) ی کوری (سهل) هوه ﷺ ده فهرمووی : پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی : " لا تَزَالُ أُمَّتِي عَلَى سُنَّتِي مَا لَمْ تَنْتَظِرْ بِفِطْرِهَا التُّجُومَ " (۱۱۳) .

واته : به رده وام ئومه ته که م له سه ر سوننه تی منن تا ئه و کاته ی به ربانگیان دوا نه خن بؤ کاتی ده رکه وتنی ئه ستیره کان .

ج / په له کردن له به ربانگ کارکردنه به پیچه وانهی جوله که و گاوره کان :

ئه گهر خه لکی له چاکه دا بن له به ر ئه وه ی پښازی پیغه مبه ره که یان گرتبیته به رو پاریزگاریان له سه ر سوننه ته کانی کردبیته ، که واته ئاینی ئیسلام به ئاشکرای و به توانایی ئه مینیته وه هیچ زیانیکی پی ناگات له لایه ن ئه و که سانه وه که پیچه وانهی ده بن ، له و کاته شدا ئومه تی ئیسلامی وه کو چرایه کی پووناک ده بیته له تاریکی شه وه زهنگ دا ده دره وشیته وه و پیشه وایه کی چاکیش ده بی بؤ لاسای کردنی ، چونکه ئه و کاته نابیته کلک و شوینکه وته ی هیچ ئومه تیکی رُوژه لات و رُوژئاواش ، و ناشبیته سیبه ره ی هیچ بانگه وازی که له گه ل بادا بیته و بپوات .

له (أبوهريرة) وه ﷺ ده گپړنه وه فهرموویه تی : پیغه مبه ری خوا ﷺ ده فهرموویته : " لا یزالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ ، لِأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَخِّرُونَ " (۱۱۴) .

(۱۱۲) أخرجه البخاري : (۱۷۳ / ۴) رقم (۱۹۵۷) ، ومسلم رقم : (۱۰۹۳) .

(۱۱۳) أخرجه ابن حبان رقم : (۸۹۱) بسند صحيح . وأصله كما تقدم في (الصحيحين) .

ده ئیین : کرداری (شیعہ ی دوانزه ئیمامی) له گه ل کرداری جوله که و گاور (خاچ په رستان) دا یه ک ده گرنه وه له دواخستنی به ربانگ کردن تا کاتی ده رکه وتنی ئه ستیره . خوی گه وره په نای هه موومان بدات له گومرایی یان و بمان پاریزیت .

(۱۱۴) أخرجه أبو داود : (۲ / ۳۰۵) ، وابن حبان رقم : (۲۲۴) وسنده حسن .

واته : به رده وام نایینی ئیسلام ئاشکرا و سه رکه وتوو به سه ر هه موو نایینه کان تا ئه و کاته ی که خه لکی په له بکه ن له به رانگ کردنیاندا چونکه جوله که گا وره کان به ربانگ دوا ده خه ن . له و کومه له فه رمودانه ی که باسکران کومه لیک سوود و په ندیان لی به دی ده کریت ، ئه وه ش به م پییه ی خواره وه :

یه که م : مانه وه ی ئیسلام و شه کاندنی ئالا که ی به شیوه یه کی ئاشکرا ، به ستراره به پیچه وانه کردنی ئه و ئومه تانه ی که له پیش ئیسلام دا هه بوون و هه ن له وانه ی که کتیبی ئاسمانیان بو نیردراوه (**أهل الكتاب**) ، وه له وه شدا ئه وه ئاشکرا ده بی بو ئوممه تی ئیسلامی که له خیردا ده بی ئه گه ر هاتوو ئوممه تیکی خوا وه ندی (**رهبانی**) و جیاواز بوو ، واته نه پوژه لاتی و نه ش پوژئاوایی بن ، وه ئه وه ش رته بکه نه وه که له ئاسمانی (**کرملن**) دا بسورینه وه ، یان ئارامی و خویشیان ده سکه ویت له باخچه کانی (**کوشکی سپی**) دا - خوی په روه ردگار په شی به سه ردا بریژیت - ، یان پرویان وه ربگیپن به ره و (**لندن**) - خوی په روه ردگار بیکات به که لاه و چوله وانی - ئه گه ر ئه و شتانه ی کرد ئه و کاته وه کو خالیکی دره وشا و ده مینیته وه له ناو ئوممه تاندا و هه موو خه لکی چاوی لی ده بی ، دلله کانیش پرووی تی ده که ن ، ئه مه ش هه رگیز نابیت جگه له و کاته نه بیت که ئه گه ر پیته وه بو لای قورنانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ له بیرو باوه پ و پرؤگرامیشدا .

دووهم : پابه ند بوون به ئیسلام ده بی پابه ند بوون بی به وردوو درشتی ئیسلام ، به لگه ش ووته ی خوی په روه ردگار که ده فه رمووی : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً ﴾ [البقرة : ٢٠٨] ، واته : ئه ی ئه و که سانه ی که باوه ردارن نایینی ئیسلام وه رگرن به گشتی .

له سه ر ئه م بنه وایه ش دابه شکردنی نایین بو ناوه رک و پوکه ش بیدعه یه و تازه گه ریه کی نه فامانه ی سه رده مه ، مه به ست لی تی کدانی بیری موسولمانانه و موسولمانان ده خاته گیژاوه ی گرنگی دان به هه ندیک شت که هیچ بنه وایه کی نییه له نایینی ئیسلامدا ، به لکو په گه که ی دریز ده بیته وه تا ده گاته سه ر ئه و کومه له ی که خوی په روه ردگار غه زه بی لی گرتن و توپه بوو لییان (واته : **جوله که کان**) ئه وانه ی که باوه رپیان به به شیک له کتیبه که یان هه بوو کوفریشیان به به شه که ی تری ده کرد ، ئه وانه ی فه رمانمان پی کراوه پیچه وانه یان بین له وردوو درشتماندا ، ئه وه شت زانی که به ره می پیچه وانه بوونی جولوکه و گا وره کان مانه وه ی نایینه به ئاشکرا و به ده سه لات داریتی .

سییه م : بانگه واز کردن بو لای خوی په روه ردگار و بیرخسته وه ی باوه رداران ، بنه واکانیان له یه کتر جیا نابیته وه ، وه ئه و پوداوه گه ورانه ی که هاتوته سه ر ئوممه تی ئیسلامی وامان لی ناکات جیاوازی بکه ین له نیوان دروشمه کانی خوی په روه ردگار ، واشمان لی ناکات به شیک به باشت بزاین

له به شه که ی تری ، به مه بهستی به که م زانینی هندیك له و به شانه وه بلیین ههروه کو ژۆر که س هه ن ده لاین : ئەم شتانه ی پوکه شین و لاوکین و خیلافین و هان له په راویزی بابته کان و پیویسته وازیان لی بینین و تواناکنمان یه کخهین له سه ر بابته سه ره که کان که هۆکاری تیکدانی ریزی موسولمانان و په رش و بلاوی کردوین !!

که واته ، ئە ی موسولمانی بانگه وازکار بو لای خوی په روه دگار له سه ر بینایی و زانست . ئە وه ت زانی له م فه رموده پیرۆزانه وه که مانه وه ی ئایین به ئاشکرای بی ستراره به په له کردن له به ربانگ کردن و ئە وه ش به ئاوا بوونی بازنه ی خۆر ده بیته ، جا با له خوی په روه دگار بترسن ئە وه که سانه ی گومانی ئە وه ده که ن که به ربانگ کردن له کاتی ئاوا بوونی بازنه ی خۆر هوی ئاشوبه ، وه بانگه واز کردن بو زیندو کردنه وه ی ئە م سوننه ته بانگه وازه بو گومرایی و نه زانین و دور خستنه وه ی موسولمانان له ئاینه که یان ، یان ئە وه کاره بانگه شه یه که هیچ نرخیکی نییه و هه رگیز موسولمانانی له سه ر کو نابیته وه ، چونکه به شیکه له کرده وه لاهه که خیلافیه کان یان به شیکه له پوکه ش !! وه (لا حول ولا قوة إلا بالله) .

د / به ربانگ پیش نویژی مه غریب ده کریت :

پیغه مبهری خوا ﷺ به ربانگی ده کرد پیش ئە وه ی نویژی مه غریب ئە نجام بدات ^(١١٥) ، چونکه په له کردن له به ربانگ له په وشتی پیغه مبهرانه ، له (أبو الدرداء) وه ﷺ فه رموویه تی " ثَلَاثٌ مِنْ أَخْلَاقِ النَّبِيِّ : تَعْجِيلُ الْإِفْطَارِ ، وَتَأْخِيرُ السُّحُورِ ، وَوَضْعُ الْيَمِينِ عَلَى الشِّمَالِ فِي الصَّلَاةِ " ^(١١٦) .

واته : سی په وشتی له په وشتی پیغه مبهرانه : په له کردن له به ربانگ دا ، وه دواخستنی پارشیو ، وه دانانی دهستی راست له سه ر دهستی چه پ له نویژدا .

٣ / رۆژووان به چی به ربانگ ده کاته وه ؟

پیغه مبهری خوا ﷺ هانی رۆژووانان ده دات به خورما به ربانگ بکه ن ، ئە گه ر خورمایان ده ست نه که وت به ئاو ، ئە مه ش له ته وای به زهیی و سور بوونیه تی ﷺ له سه ر ئومه ته که ی و ئامۆژگاری کردنیان .

په روه دگاری هه موو عالم ئە و زاته ی (محمد) ﷺ ناردوه ، وه ک په حمه تیك بو خه لك ده فه رمووی : ﴿ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴾

^(١١٥) أخرجه أحمد : (٣ / ١٦٤) ، وأبو داود رقم : (٢٣٥٦) عن أنس ﷺ بسند حسن .

^(١١٦) أخرجه الطبراني في (الكبير) — كما في (الجمع) : (٢ / ١٠٥) — وقال : (... مرفوعا وموقوفا ، والموقوف صحيح والمرفوع فيه رجاله من لم أجد من ترجمه) . قلنا : والموقوف — كما هو ظاهر — له حكم الرفع أيضا .

﴿التوبة : ۱۲۸﴾ ، چونکه به پیدانی شتیکی شیرین به لهش له کاتی به تال بوونی گه ده ، زیاتر وای لی ده کات ته و خواردنه و هربگریت و نه دنامه کانی سودی لی و هربگرن ، به تایبته له شی ساغ ، پیی به هیز ده بیت به لام سه بارهت به ئاو : له بهر نه وهی لهش تووشی جوریک له ووشکی ده بیت به هوئی پوژووه وه ، نه گهر به ئاو ته پر بیت زیاتر سوود و هره دگریت له خواردنه که .

ته وهش بزانه نهی به ندهی گوپرایه ل که خورما به ره کهت و تایبته ندهی هیه . هه روه ها ئاویش . له کارکردنه سهر دلله کان و پاک کردنه وه یان ، ته وهش جگه له و که سانه نه بی که شوین که وتووی سوننه تن که سی تر نایزانیت .

له (انس) ی کوری (مالك) وه ﷺ ده گپرنه وه ده فهرمووی : " كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُفْطِرُ عَلَيَّ رَطَابَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ رَطَابَاتٍ ، فْتَمْرَاتٍ ، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ تَمْرَاتٍ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ " (۱۱۷) .

واته : پیغمبر ﷺ بهر بانگی ده کرد به چنه د خورمایه کی ته پر پیش نه وهی نویتز بکات ، جا نه گهر خورمای ته پر نه بووایه ، به هه ر خورمایه کی تر به بانگی ده کرد ، به لام نه گهر خورمای هه ر ده ست نه که وتبایه چنه د قومیک ئاوی ده خوارده وه .

٤ / پوژووان چی ده لین له کاتی به ربانگ کردندا ؟

برای پوژووان بزانه - خوی په روه ردگار نیمه و توش سه رکه وتوو بکات بو شوینکه وتنی سوننه ته کانی پیغمبر که مان ﷺ - که پارانه وه یه کت بو هیه و وه لامیش ده دریته وه ، جا به دهستی بینه وه که هلیک ، بشپارپیره وه و دلنیا به به وه لام دانه وهی ، ته وهش بزانه خوی په روه ردگار وه لامی پارانه وهی دلی بی ئاگا و دل پویشتوو ناداته وه ، وه لی بی بپارپیره وه نه وهی ته ته وی له پارانه وهی چاک ، به لکو چاکه ی دونیا و دواپوژیشته به ده ست بینی .

له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپرنه وه فه رمووی ته ی : پیغمبر ﷺ ده فهرمووی : " ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٍ : دَعْوَةُ الصَّائِمِ ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ ، وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ " (۱۱۸) .

واته : سی پارانه وه هه ن وه لام ده درینه وه : پارانه وهی پوژووان و پارانه وهی سته م لیکروا و پارانه وهی ریبار .

(۱۱۷) أخرجه أحمد : (۳ / ۱۶۳) ، وأبو داود : (۲ / ۳۰۶) ، و ابن خزيمة : (۳ / ۲۷۷ - ۲۷۸) ، والترمذي : (۳ / ۷۰) من طريقين عن أنس ﷺ ، وسنده صحيح

(۱۱۸) أخرجه العقيلي في (الضعفاء) : (۱ / ۷۲) ، وأبو مسلم الكنجي في (جزئ) ومن طريقه ابن ماسي في (جزء الأنصاري) : (۹ / ب) وسنده صحيح له لا عن عنة يحيى ابن أبي كثير . وله شاهد : وهو الآتي بعده .

ئو پارانه وهی که په ت ناکریته وه له کاتی به ربانگ دایه له بهر فرموده ی (أبو هريرة) ﷺ له پیغمبره وه ﷺ که ده فرمووی: " ثَلَاثٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ : الصَّائِمُ حِينَ يُفْطِرُ ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ " (١١٩) .

واته : سی که س پارانه وه کانیان په ت ناکریته وه : پوژووان له کاتی به ربانگ کردنیاندا ، و پیښه وای دادپه روه ، و پارانه وهی سته م لیکراو .

وه له (عبد الله) ی کورپی (عمر) ی کورپی (عاص) وه ﷺ ده گپنه وه فرموویته ی : پیغمبره ی خوا ﷺ فرموویته ی : " إِنْ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لَدَعْوَةٌ مَا تُرَدُّ " (١٢٠) .

واته : پوژووان له کاتی به ربانگیدا پارانه وهیه کی هیه ، هرگیز په ت ناکریته وه .

وه باشتین پارانه وهش ، ئو پارانه وهیه که له پیغمبره وه ﷺ

له کاتی به ربانگ دا دهی فرموو : " ذَهَبَ الظَّمَأُ وَأَبْتَلَتِ العُرُوقُ ، وَتَبَّتِ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ " (١٢١) .

واته : تیونویته نه ما قورگ ته ر بوو ، پاشان پاداشتی شمان جیگیر بوو به ویستی خوا .

٥ / خواردن پیدانی پوژووان :

برای خوم - خوی په روه ردگار به ره که ته خویت به سهردا بریزیت و سهرکه وتوت کات بو کاری چاکه و له خواترسان - سوریه له سهر ئه وهی که خواردن بده ی به پوژووانان ، له بهر ئه و پاداشته گوره یی که له و کاره دا هیه ، له بهر ئه و چاکه زور و فراوانه ی که تیدایه .

پیغمبر ﷺ فرموویته ی : " مَنْ فِطَرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ ، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا " (١٢٢) .

واته : هر که سی خواردن بدات به پوژووانیک له کاتی به ربانگ دا ، وه کو پاداشتی ئه و پوژووانه ی ده ست ده که ویت بی ئه وهی له پاداشتی پوژووانه کی که م بیته وه .

وه ئه گه ر پوژووان میوان داریتی کرا پیویسته له سهری وه لامی میوان داریه ته که بداته وه ، چونکه ئه و که سه ی وه لامی میوان داریه ته که نه داته وه سهر پیچی له فرمانی (أبوقاسم) کردوه ﷺ ، وه

(١١٩) أخرجه الترمذي رقم : (٢٥٢٨) ، وابن ماجه رقم : (١٧٥٢) ، وابن حبان رقم : (٢٤٠٧) . وفيه جهالة أبي مدله .

(١٢٠) أخرجه ابن ماجه : (٥٥٧ / ١) ، والحاکم : (٤٢٢ / ١) ، وابن السني رقم : (١٢٨) ، والطیالسي رقم : (٢٩٩) من طریقین عنه . وقال البوصري (٢ / ٨١) : (هذا إسناد صحيح رجاله ثقات ...) .

(١٢١) أخرجه أبو داود : (٣٠٦ / ٢) ، والبيهقي : (٢٣٩ / ٤) ، والحاکم : (٤٢٢ / ١) ، وابن السني رقم : (١٢٨) والنسائي في (عمل اليوم والليلة) رقم : (٢٦٩) ، والبيهقي : (١٨٥ / ٢) وقال : (إسناده حسن) . قلنا : وهو كما قال .

(١٢٢) أخرجه أحمد : (٤ / ١١٤ - ١١٥ و ١١٦) و (١٩٢ / ٥) ، والترمذي رقم : (٨٠٤) ، وابن ماجه رقم (١٧٤٦) ، وابن حبان رقم : (٨٩٥) ، وصحيحه الترمذي . وهو كما قال .

چونیتی پوژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
 پیویسته باوهری وابتئ نهو میوانداریتیه هیچ له حهسه ناته کانی وون ناکات و هیچیش له پاداشتی که م ناکاته وه .

وه سوننه تیشه میوان بیارپتیه وه له خوا بو خاوهن مال ، دواى واز هینان له خواردن ، به و پارانه وانهی که له پیغه مبه ره وه ﷺ پیمان گه یشتووه ، نهوش چند جوریکه له وانهش فهرموده ی پیغه مبه ری خوا ﷺ که ده فهرمووی :

أ / " أَكَلْ طَعَامُكُمْ الْأَبْرَارُ ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ ، وَأَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ " (١٢٣) .

واته : پیاو چاکان خواردنتان بخون و فریشته کانی خواش صه لاواتتان له سه ر بدهن (واته : بوتان بیارپینه وه) و پوژووانیش له لاتان به ربانگ بکات .

ب / " اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي ، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي " (١٢٤) .

واته : خویه خواردن بده به و که سه ی خواردنی پیدوم وئاویش بده به و که سه ی ئاوی پی دام .

ج / " اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ وَبَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ " (١٢٥) .

واته : خویه له تاوانه کانیان خوش به و ره حمیان پی بکه و به ره که تیش بخره پوزیانه وه .

به تالکه ره وه کانی پوژوو :

زور شت هه ن پیویسته پوژوو لیبان دوور بکه ویتیه وه ، چونکه نه گهر نهو شتانه له پوژوانی رهمه زان دا نه نجام بدات پوژوو که ی به تال ده بیته وه و تاوانه کانی زور دهن ، نهو شتانه نه مانه ن :

١ - خواردن و خواردنه وه به نه نقه ست :

خوای پایه به رز ده فهرمووی : ﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمْ الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ﴾ [البقرة : ١٨٧] ، له م ئایه ته وه تیده گه ی که پوژوو گرتن خوگرتنه وه یه له خواردن و خواردنه وه ،

واته : نه گهر پوژوو خواردن و خواردنه وه بخوات پوژوو که ی به تال ده کاته وه .
 نه مه ش تاییه ته به که سیك نهو کاره نه نجام بدات به نه نقه ست ، چونکه پوژوو نه گهر له کاتی له بیر چوون یان به هله و نارازی پیی کرا ، له و کاته دا هیچی له سه ر نییه .

(١٢٣) أخرجه ابن أبي شيبة : (٣ / ١٠٠) ، وأحمد : (٣ / ١١٨) ، والنسائي في (عمل اليوم و الليلة) رقم : (٢٦٨) ، وابن السني رقم : (١٢٩) ، وعبد الرزاق : (٤ / ٣١١) من طريق عنه . وسنده صحيح .

تنبیه : فما يزيدہ بعضہم فی هذا الحدیث : " و ذکرکم اللہ فی من عنده " . مما لا أصل له هنا ، فتأمل .

(١٢٤) أخرجه مسلم رقم : (٢٠٥٥) عن المقداد .

(١٢٥) أخرجه مسلم رقم : (٢٠٤٢) عن عبد الله بن بسر .

ئه مانهش به لگهن له سه ر ئه و ووته يه :

پیغه مبهري خوا ﷺ ده فه رمووی : " إِذَا نَسِيَ فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ فَلَيْتَمَّ صَوْمَهُ فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ " (١٢٦) .

واته : ئه گه ر پۆژووان له بیری چوو که به پۆژووه و خواردن و خواردنه وهی خوارد ، با پۆژووه که ی ته واو بکات ، ئه و که سه خوی په روه ردگار خواردن و خواردنه وهی پی داوه .

هه روه ها پیغه مبهري ﷺ ده فه رمووی : " إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنِّ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ " (١٢٧) .

واته : خوی په روه ردگار قه له می تاوانی له سه ر ئومه ته که م هه لگرتووه ، ئه گه ر هه له بکه ن یان له بیریان بچیته وه یان کاریکیان به زۆر پی بکریت بی په زامه ندی خویان .

٢ - خورشانه وهی به نه نقه ست :

چونکه ئه و که سه ی پشانه وه زۆری پی هینا و پشایه وه هیچی له سه ر نیه .

پیغه مبهري خوا ﷺ فه رمووی ته ی : " مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ فَلْيَقْضِ " (١٢٨) .

واته : هه ر که سی پشانه وه زۆری پی هینا و پشایه وه قه زای پۆژووی له سه ر نی یه ، به لام که سیك به نه نقه ست خوی پشانه وه با قه زای پۆژووه که ی بکاته وه .

٣ - بی نویژی و زه یستانی :

ئه گه ر ئافره ت بی نویژی و زه یستانی به سه ردا هات له کاتی به پۆژووبوندا - سه ره تای پۆژ بییت یان کوتای - پۆژووه که ی ده شکینیت و نابی به رده وام بی ، چونکه پۆژووی ئه و پۆژه ی له سه ر ناکه ویت ئه گه ر به پۆژوویش بی .

پیغه مبهري خوا ﷺ فه رمووی ته ی : " أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ ، وَتَفْطُرُ فِي رَمَضَانَ ، فَهَذَا نُقْصَانُ دِينِهَا " (١٢٩) .

(١٢٦) أخرجه البخاري : (٤ / ١٣٥) رقم : (١٩٣٣) ، ومسلم رقم : (١١٥٥) .

(١٢٧) أخرجه الطحاوي في (شرح معاني الآثار) : (٢ / ٥٦) ، والحاكم : (٢ / ١٩٨) ، وابن حزم في (الإحكام) : (٥ / ١٤٩) ، والدارقطني : (٤ /

١٧١) من طريقين عن الأوزاعي عن عطاء بن أبي رباح ، عن عبيد بن عمير ، عن ابن عباس ، وسنده صحيح .

(١٢٨) واته : زۆری پیهینا .

واته : ئایا ئافرهت که کهوته بینویژیته وه واز له نویژ و پۆژووش ناهینیت ؟ فهرموویان : به لئ ، فهرمووی : ئه وه یه که می ئایینه که ی .

وه له ریوایه تیکی تردا : چهنده ها شهو ده مینیتته وه نویژ ناکات و پۆژووش ناگریت له ره مه زان دا ئه وه یه که می ئایینه که ی (١٢٠) .

فهرمانی قهزا کردنه وه شی - واته : پۆژووش له فهرمووده یه که دا له (مهاده) وه هاتوو که ده فهرمووی : " پرسیارم له (عائیشه) کرد و ووتم : بۆ چی ئافرهت له دوا ی بی نویژی دا قهزای پۆژوو که ی ده کاته وه و قهزای نویژه کانی ناکاته وه ؟ فهرمووی : ئایا تو (حه روری) (١٢١) ت ؟!

ووتم : نه خیر من (حه روری) نیم ، به لام ته نها پرسیار ده که م ، فهرمووی : له سه ر ده می پیغه مبه ردا ﷺ ده که وتینه بی نویژیته وه فه رمانمان پی ده کرا قهزای پۆژه کانمان بکه ینه وه و فه رمانی قهزا کردنه وه ی نویژمان پی نه ده کرا (١٢٢) .

٤ - ده رزی لیدانیك مه به ست پی ی خواردن پیدان بیت (الحقن الغذائية) :

ئه مه ش بریتی یه له گه یاندنی هه ندی شتی خوارده مه نی بۆ گه ده به مه به ستی خواردن پیدانی هه ندیک له نه خو شه کان ، ئه م جو ره ش پۆژووی پۆژووان به تال ده کاته وه ، چونکه ئه م خوارده نه ده کریته ناو له شه وه (١٢٣) ، به لام ئه گه ر ده رزیه که نه ده گه یشته گه ده به لام ده کرایه خو ینه وه ، ئه مه شیان هه مان حو کمی هه یه چونکه جیگه ی خواردن پیدان و خوارده نه وه ده گریته وه ، چونکه چه ندین نه خو ش به هوی ئه م جو ره ده رزیانه وه له کاتی بی ئاگایی و له هۆش خو چووندا خواردنیا ن پی ده دریت ، وه کو : (گلوکۆز) و (سلاین

(١٢٩) أخرجه أبو داود : (٣١٠/٢) ، والترمذي : (٧٩/٣) ، وابن ماجه : (٥٣٦/١) ، وأحمد : (٤٩٨/٢) من طريق هشام بن حسان ، عن محمد بن سيرين عن أبي هريرة ، وسنده صحيح كما قال شيخ الإسلام في (حقيقة الصيام) ص : (١٤) .

(١٣٠) أخرجه مسلم رقم : (٧٩) و (٨٠) عن ابن عمر و عن أبي هريرة .

(١٣١) الحروي : نيسبته بؤ لای (حروراء) شاریکه نزیکه دوو (میل) دووره له شاری (الكوفة) وه ، به و که سه ش بیر و باوه ری (خه وارج) ی هه بیت ئه وتریت : (حه روری) چونکه یه که م کۆمه لئ (خه وارج) له م جیگایه وه سه ری هه لداوه دژ به - خه لیفه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ - (علي) ﷺ ، بۆیه نيسبته ده درینه پال ئه م شاره . ئه مه ووته ی ئیمامی (الحافظ بن حجر) ه له کتیبی : (فتح الباري) دا : (٤ / ٤٢٤) . وه بروهانه : (الباب) : (١ / ٣٥٩) ی (ابن کثیر) .

ئو (حه روریانه) : وا پئویست ده که ن له سه ر ئافرهت ئه گه ر پاک بووه وه له بینویژی قهزای ئه و نویژانه ی بکاته وه که له کاتی بی نویژیته که یدا له ده ستی چوون بۆیه (عائیشه) - رهزای خوا ی لیبیت - له وه ترسا که (مهاده) پرسیاره که ی له (خه وارج) ه وه وه رگرتبیت ، ئه و کۆمه له ی هه مو کاتی به بۆچوونه کانیان ره خه نیان له فه رمووده کانی پیغه مبه ر ﷺ ده گرت ، یان به پیوانه کانیان (الاقیسه) ، نمونه شیان له م پۆژگار ه مان دا زۆره !!! وه بروهانه به شی : (التوثيق عن الله ورسوله) له کتیبی : (دراسات منهجية في العقيدة السلفية) دانانی : سلیم الهاللي .

(١٣٢) أخرجه البخاري : (٤ / ٤٢٩) رقم (٣٢١) ، و مسلم رقم : (٣٣٥) .

(١٣٣) انظر (حقيقة الصيام) ص : (٥٥) لشيخ الإسلام ابن تيمية .

(، هه روه ها ئه و كه سانه ی كه تووشی ته نگه نه فه سی سنگ بوون ، هندی شتیان ده دریئی ، به هه مان شیوه پوژووه كه یان به تال ده كاته وه .

٥ - جووت بوون له گه ل خیزان دا :

ئیمامی (الشوكاني) له كتیبی : (الدرای المضیة) دا : (٢ / ٢٢) فه رموویه تی : (جووت بوون له گه ل خیزان دار پوژوو به تال ده كاته وه ئه گه ر كه سیك ئه نجامی بدات به ئه نقهسته وه ، به لام ئه گه ر له كاتی له بیر چووندا ئه نجام بدریئ ، هه ندیک له زانایان ده یخه نه ریزی ئه و كه سه ی خواردن و خواردنه وه ی خواردنیئ له كاتی له بیر چوون دا) .

هه روه ها ئیمامی (ابن القيم) له كتیبی : (زاد المعاد) دا : (٢ / ٦٠) فه رموویه تی : ((به لگه ی قورئان له سه ر ئه وه یه كه جووت بوون له گه ل خیزان دا پوژوو به تال ده كاته وه ، هه ر وه كو چوون خواردن و خواردنه وه پوژوو به تال ده كه نه وه ، خیلافیئ له وه دا نیه)) .

به لگه كه شی له قورئانی پیرۆزدا ئه م ئایه ته یه : ﴿ فَالآن بَاشِرُوهُنَّ وَأَبْعُوهُنَّ مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾ [سورة البقرة : ١٨٧] ، له م ئایه ته دا خوی په روه ردگار پیده دات به جووت بوون له گه ل خیزاندا .

ئه وه شمان بو دهر ده كه ویت كه پوژوو گرتن خوگرتنه وه یه له جووت بوون له گه ل خیزاندا و خواردن و خواردنه وه ، وه هه ر كه سیك پوژوو كه ی به تال بكاته وه به جووت بوون له گه ل خیزاندا ، پیویسته له سه ر پوژوو كه ی قه زا بكاته وه و كه فاره تیش بدات ، به لگه ش له سه ر ئه مه فه رمووده ی (أبو هريرة) یه رضی الله عنه كه له پیغمبهر وه ﷺ ده گپه ته وه و ده فه رموویت : " أَتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلَكْتُ ؟ قَالَ : وَمَا أَهْلَكَ ؟ قَالَ : وَقَعْتُ عَلَيَّ امْرَأَتِي فِي رَمَضَانَ ، قَالَ : هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَعْتِقَ رَقَبَةً ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : هَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تُطْعِمَ سَتِّينَ مَسْكِينًا ؟ قَالَ : لَا قَالَ : اجْلِسْ ، فَجَلَسَ ، فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ بَعْرَقٍ فِيهِ تَمْرٌ ، قَالَ : تَصَدَّقْ بِهِ ، قَالَ : مَا بَيْنَ لَابَتَيْهَا أَحَدٌ أَفْقَرُ مِنَّا ، قَالَ : فَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى بَدَتْ أُنْيَابُهُ ، قَالَ : خُذْهُ فَأُطْعِمُهُ أَهْلَكَ " (١٢٤) .

واته : پیاویك هاته خزمه تی پیغمبهر ﷺ و پیئی فه رموو : تیاچووم ئه ی پیغمبهری خوا ، ئه ویش پیئی فه رموو : چی له ناوی بردیت ؟ فه رموو : له گه ل خیزانه كه مدا جووت بووم له مانگی رهمه زاندا ، فه رموو : ئایا ده توانیت كو یله یه كه رزگار بكه یه ؟ فه رموو : نه خیر ، فه رموو : ئایا ده توانیت دوو مانگ له سه ر یه كه به پوژوو بیت ؟ فه رموو : نه خیر ، فه رموو : ئایا ده توانیت

(١٢٤) ثبت الحديث بألفاظ مختلفة عن البخاري : (٥١٦/١١) رقم : (٦٧٠٩) و (١٩٣٦) ، ومسلم رقم : (١١١١) ، والترمذي رقم : (٧٢٤) ، والبيهقي : (٢٨٨/٦) ، وأبي داود رقم : (٢٣٩٠) ، والدارمي : (١١/٢) ، وابن ماجه رقم : (١٦٧١) ، وابن أبي شيبة : (١٨٣/٢ — ١٨٤) ، وابن خزيمة : (٢١٦/٣) ، وابن الجارود رقم : (١٣٩) ، والشافعي رقم : (٢٩٩) ، ومالك : (٢٩٧/١) ، وعبد الرزاق : (٤/١٩٦) . وأرسله بعضهم ، ووصله جلهم ، وصحت عند بعضهم زيادة : " اقضي يوما مكانه " وقد صححها الحفاظ ابن حجر في (الفتح) : (٥١٦/١١) ، وهو كما قال ، والعرق : زنبيل منسوج من بسائج الخوص . واته : زه مبيليكي چنراو له شولئ دار .

خواردنی شهست هه ژار بدهیت ؟ فهرمووی : نه خیر ، فهرمووی باشه دانیشه و چاوه پری بکه ، ئه ویش دانیشته ، له و کاته دا سه به ته یه ک خورمایان هیئا بو پیغهمبهری خوا ﷺ فهرمووی : ئهم خورمایه به ره و بیکه به خیر ، فهرمووی : له نیوان ئهم په رو ئه و په ری ئهم شارهدا که سیکی تر نیه له ئیمه هه ژارتر بیته ، (أبو هريرة) رضی اللہ عنہ ده فهرموویته : پیغهمبهری خوا ﷺ پیکه نی تا دانه کانی ده رکه وت و فهرمووی : بیبه ، به خواردنی خیزانه که ته ده .

قهزا کردنه وه :

١ - موسولمانی خواناس - خوای په روه ردگار زانستی شه رعیمان فی رکات - بزانه که قهزا کردنه وه ی له دهست چوه کانی رهمه زان پیویست نییه راسته وخو پاش رهمه زان بی ، به لکو پیویسته له سه رخو بی په له کردن بی ، له بهر ئه وه فهرمووده یه که له دایکه (عائشة) وه - په زای خوای لی بیته - ده گیرنه وه فهرموویه ته : " كَان يَكُون عَلَي الصَّوْم مِنْ رَمَضَانَ فَمَا اسْتَطِيعَ أَنْ أَقْضِيَهُ إِلَّا فِي شَعْبَانَ " (١٣٥) .

واته : قهزای رهمه زانم له سه ر ئه مایه وه ونه م ده توانی قهزای بکه مه وه له شه عباندا نه بی .

ئیمامی (الحافظ) - په حمه تی خوای لی بیته - له کتیبی (الفتح) دا : (٤ / ١٩١) فهرموویه ته : (فهرمووده که به لگه یه له سه ر دواخستنی قهزا کردنه وه ی رهمه زان ، جا ئه و دواخستنه له بهر عوزریک بی یان بی عوزر بی) .

ئه وه ش ئاشکرا و به لگه نه ویسته زوو قهزا کردنه وه ی چاکتره له دواخستنی ، چونکه زوو قهزا کردنه وه ی ئه چیتته ژیر ئاماژه ی گشتی ئه و به لگانه ی که ئاماژه به په له کردن ده که ن له کاری خیردا و دوانه خستنی ، به لگه ی ئه وه ش له قورئانی پیروژدا : ﴿ وَسَامِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ﴾ [آل عمران : ١٣٣] ، واته : پیش برکی بکه ن بو به دهست هیئانی لی خوش بوونی په روه ردگارتان .

هه روه ها ووته ی خوای به توانا و پایه بهرز : ﴿ أَوْلَٰئِكَ يُسَامِرُ عُونَ فِي الْحَيٰرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴾ [المؤمنون : ٦١] .

٢ - پیویست نییه قهزا کردنه وه که له دوا یه که بن ، به وه ی که چونیتی قهزا کردنه وه ی بشوبه یئیریت به چونیتی ئه دا کردنی ، له بهر ووته ی خوای پایه بهرز : ﴿ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخْرَى ﴾ [البقرة : ١٨٥] .

وه (ابن عباس) - په زای خوا له خو ی و باو کیشی بیته - فهرموویه ته : ((لَا بَأْسَ أَنْ يُفَرَّقَ)) (١٣٦) .

(١٣٥) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٦) رقم : (١٩٥٠) ، ومسلم رقم : (١١٤٦) .

(١٣٦) علقه البخاري : (٤ / ١٨٩) ، ووصله عبدالرزاق ، والدارقطني ، وابن أبي شيبة ، بسند صحيح . وانظر : (تعليق التعليق) : (٣ / ١٨٦) .

واته : نکولای و هیچ له وه دا نییه نه گهر جیا بکریته وه .

وه (أبوهریره) رضی الله عنه فهرموویه تی : ((یُواترُهُ إِنْ شَاءَ)) (۱۳۷) .

واته : نه گهر بیه ویت نه توانی تاکی بکات ، واته لیک جیا بکریته وه .

به لام سه بارهت به و فهرمووده یه ی که له (أبوهریره) وه رضی الله عنه ده یگړنه وه به (مرفوع) ی : " مَنْ كَانَ عَلَيْهِ صَوْمٌ مِنْ رَمَضَانَ فَلْيَسْرُدْهُ وَلَا يُقَطِّعْهُ " (۱۳۸) .

واته : نه و که سه ی پوژووی په مه زانی له سهره با له سهر یه ک بن و نیوانیان نه خات .

نه م فهرمووده یه لاوازه (واته : ضعیف) ه .

پوخته ی ووتش نه وه یه که هیچ فهرمووده یه کی (مرفوع) ی (صحیح) نیه - له سنوری زانستماندا - له سهر جیا کردنه وه یان له دوا ی یه ک بوون ، نزیک ترین و ئاسان ترین یان نه وه یه که هر دوو شیوه که په وایه ، ئیمام و پیشه وای نه هلی سوننه (أحمد بن حنبل) یش - په حمه تی خوی لیبت - نه مه ی فهرمووه ، ئیمامی (أبو داود) له (مسائل) ه که یدا : (ص : ۹۵) فهرموویه تی : ((بیستم پرسیار کرا له (أحمد) دهر باره ی قه زای په زمه ان ؟ فهرمووی : نه گهر ویستی جیا یان ده کاته وه ، وه نه گهر ویستی له سهر یه ک ده یگری)) خواش زانتره .

له بهر نه وه ، په و بوونی لیک جیا کردنه وه یان ، نه فی له سهر یه ک بوونیان ناکات .

۳ - زانایان کوړان له سهر نه وه ی که نه گهر که سیک مرد و نوژی له دست چووی له سهر بوو وه لیبه که ی (که سوکاری) له جیاتی قه زای ناکاته وه ، نه خوی و نه جگه له ویش ، هه روه ها هر که س توانای پوژووی نه بی که س پوژوو ناگریت له جیاتیدا تا له ژیاندا ما بی به لکو به رامبر به هر پوژیک نانی هه ژاریک ده دات ، هر وه کو چوون (انس) رضی الله عنه نه جامی دا له و (اثر) هی که پیش که میک هینامانه وه .

به لام نه و که سه ی بمریت و پوژووی نه زری له سهر بی وه لیبه که ی له جیاتی پوژوو ده گریت ، له بهر نه و فهرمووده یه ی پیغمه مبر ﷺ که تییدا فهرموویه تی : " مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ " (۱۳۹) .

واته : هر که سی مرد و پوژووی له سهر بوو وه لیبه که ی له جیاتی پوژوو ده گریت .

(۱۳۷) راجع له (إرواء الغلیل) : (۹۵ / ۴) .

(۱۳۸) وقد زدنا هذا بياناً بالاستفسار مشافهةً من شيخنا (الألباني) نفع الله به ، فذكرَ نحواً مما كتبنا ، و الحمد لله حقَّ حمده .

(۱۳۹) أخرجه البخاري : (۴ / ۱۶۸) رقم : (۱۹۵۲) ، ومسلم رقم : (۱۱۴۷) .

وه له (ابن عباس) هوه - په زای خوا له خوئی و باوکیشی بیټ - فهرموویه تی : " جاء رجل إلى النبي ﷺ فقال : يا رسول الله إن أُمِّي ماتت وعليها صوم شهر فأقضيها عنها ؟ قال : نعم ، فدين الله أحق أن يقضى " (١٤٠) .

واته : پیاویک هاته خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و فهرمووی : ئه ی پیغمبهری خوا ، دایکم مردووه و پوژووی مانگیکی له سهره ، ئایا له جیاتی قه زای بکه مه وه ؟ فهرمووی : به لئ قهرزی خوا له پیشته ره بو ئه وه ی قه زا بگریته وه .

ئه م فهرمووده گشتیانه ئاشکران له وه ی که پوژوو گرتنی وه لی (که سوکار) له جیاتی مردوو ری پی دراوه به هه موو جوړه کانیه وه ، ئه مه ش ووتی هه ندیکه له شافعی مه زه به کان ، و بوچوونی (ابن حزم) ه : (٧ / ٢ ، ٨) .

به لام ئه م فهرموودانه له و فهرمووده گشتی یانه که تایبهت کران ، که واته : هیچ وه لی یه ک پوژوو ناگریت له جیاتی مردوو جگه له پوژووی (نه زر) نه بی ئه مه ش ووتی پیشه وا (احمد) ه هر وه کو چون له (مسائل الإمام أحمد) دا هاتووه له ریوایه تی (أبو داود) : (ص ٩٦) : فهرموویه تی : بیستم (أحمد بن حنبل) فهرمووی : پوژوو ناگریت له جیاتی مردوو جگه له پوژووی نه زر (صوم النذر) نه بی ، ئیمامی (أبو داود) ده لئ ووتم به (احمد) : ئه ی مانگی په مه زان ؟ فهرمووی : خواردن ده دری له جیاتیدا) .

ئه م بوچوونه شه که نه فس پی ئارام ده بی ، دلش پی ئه ده کریته وه ، سنگیش فینک ده کاته وه ، و فیهی به لگه ش (فقه الدلیل) ه لئ ده بژی ریت ، چونکه ئه م بوچوونه کار کردنی تیایه به هه موو ئه و فهرموودانه ی که له م باره وه هاتون ، به بی په تکر دنه وه ی هیچ یه کیکیان له گه ل تیگه یشتنی راست بو یان ، به تایبه تی یه که میان ، چونکه (عائشة) - په زای خوی لیبت - به و په های (مطلق) یه لی تی نه گه یشت که پوژووی په مه زان و جگه له ویش بگریته وه ، به لکو بو ئه وه ده چوو که خواردن بدریت و ئه مه شی لی ده گپ نه وه به و به لگه یه ی که (عمرة) ده یگریته وه : (که دایکی مردوو هندی پوژووی په مه زانی له سهر مابوو ، به (عائشة) ی فهرموو : قه زای بکه مه وه له جیاتیدا ؟ فهرمووی : نه خیر ، به لکو به رامبهر به هر پوژیک نیو (صاع) بده به هه ژاریک)) (١٤١) .

واش بریار دراوه که راوی فهرمووده (واته : ئه و که سه ی فهرمووده که ده گپ رته وه) له هه موو که س شاره زاتره به واتای ئه وه ی که ده یگریته وه .

(١٤٠) أخرجه البخاري : (٤ / ١٦٩) رقم : (١٩٥٣) ، ومسلم رقم : (١١٤٨) .

(١٤١) أخرجه الطحاوي في (مشكل الآثار) : (٣ / ١٤٢) ، و ابن حزم في (المحلى) : (٧ / ٤) - واللفظ له - بسند صحيح .

(حبر الأمة) ه واته : (ابن عباس) یش - په زای خوا له خوئی و باوکیشی بیټ - هه مان بوچوونی هه یه و فهرموویه تی : (نه گهر مروؤف نه خوؤش کهوت له پهمه زاندا ، پاشان مرد و پوژووی نه گرت ، له جیاتی نه وه خواردن دهریټ و قه زای له سهر نیه ، وه نه گهر قه زای نه زر (صوم النذر) ی له سهر بوو وه لی یه که ی له جیاتی نه ودا قه زای ده کاته وه) (١٤٢) .

نه وه یش ئاشکرایه که (ابن عباس) - په زای خوا له خوئی و باوکیشی بیټ - خوئی پاوی فهرمووده ی دوومه ، به تایبته که فهرمووده یه کی گپراوه ته وه به لگه یه له سهر نه وه ی وه لی له جیاتی مردوو پوژووی نه زر (صوم النذر) ده گریټ ، فهرمووده که ش : " أَنْ سَعْدَ بْنَ عَبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ : إِنَّ أُمَّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ ؟ فَقَالَ : أَقْضِهِ عَنْهَا " (١٤٣) .

واته : (سعد بن عبادة) رضي الله عنه پرسیاری کرد له پیغمبر صلی الله علیه وسلم و فهرمووی : دایکم مردوو و پوژووی نه زری له سهره ؟ فهرمووی : له جیاتی قه زای بکه ره وه .

نه م لیك دانه وه ش ده گونجی له گه ل بنه واکانی شهریه تدا هر وه کو چوون (العلامة ابن القيم) له کتیبی (إعلام الموقعین) یدا پوونی کردوته وه ، وه زیاتر پونکردنه وه و توپژینه وه ی (التوضیح و التحقيق) له و باره یه وه کردوه له (تهذیب سنن ابي داود) دا : (٣ / ٢٧٩ - ٢٨٢) ، جا بوئی بگه پیره وه چونکه گرنکه .

٤ - نه گهر که سیك بمریټ و پوژووی نه زری له سهر بی ، نه واه په وایه کومه لیك پیاو پوژوو بگرن به ژماره ی نه و پوژانه ی که له سهریه تی ، **حه سه نی به صری** فهرموویه تی : (په وایه نه گهر سی پیاو له جیاتی که سیك هر یه کیك پوژیک پوژووی بو بگریټ) (١٤٤) .

سه باره ت به خواردن ، په وایه نه گهر وه لی یه که ی به ژماره ی نه و پوژانه ی که له سهریه تی هه ژار کو بکاته وه و تیږ خواردنیاں بکات ، هر وه کو چوون (انس بن مالك) رضي الله عنه نه م کاره ی نه نجام داوه .

(١٤٢) أخرجه أبو داود بسند صحيح ، وابن حزم في (المحلى) : (٧ / ٧) وصحح إسناده .

(١٤٣) رواه البخاري ومسلم وغيرهما .

(١٤٤) أخرجه البخاري : (٤ / ١١٢) مُعَلَّقًا ، ووصله الدارقطني في (كتاب المُدَبِّج) وصحَّحه سندهُ شيخنا الألباني في (مختصر صحيح البخاري) : (١ / ٥٨) . وانظر : (تعليق التعليق) : (٣)

(١٨٩ /) .

(تنبيه) : تُحَرِّفَ اسْمُ كِتَابِ (المُدَبِّجِ) فِي بَعْضِ الْمُرَاجِعِ إِلَى كِتَابِ (الذَّبْحِ) ! وَهُوَ تَحْرِيفٌ قَبِيحٌ فَتَذَكَّرْ .

کهفارهت دان :

١ - فهرمودهی (أبوهریره) رضی اللہ عنہ دهربارهی ئه و پیاوهی که له نیوه پۆی رهمه زاندا له گهل خیزانه کهی دا جووت بوو بوو له پیشدا باس کرا که چون قه زاگردنه وه و کهفارهتی له سهره ، ئه وهیش : رزگار کردنی کۆیله یه که ، ئه گهر دهستی نه کهوت پۆژووگرتنی دوو مانگی له سهریه ک ، ئه گهر نهیتوانی خواردن پیدانی شهست هه ژار .

وه ووتراوه : که کهفارهتی جووت بوون به هه لباردنه (التخییر) نه ک به له دوا یه ک (الترتیب) ، به لام ئه وانهی رپوایه تی له دوا یه ک ده گپنه وه زۆر ترن و رپوایه ته که یان هه لبارده تر (أرجح) ه ، چونکه ژماره یان زیاتره ، و زیاده ی زانستیان پی یه . له کاتی کدا کۆ پان له سهر ئه وهی که جووت بوون پۆژوو به تال کره وه یه ، که چی ئه مه پوی نه دا له رپوایه ته کانی تردا ، ئه و که سه ش که زانستی پی پی به لگه یه له سهر ئه وهی که زانستی پی نی یه ، ههروه ها له وه کارانه ی که ته رجیحی له دوا یه که که (الترتیب) ده دن ئه وه یه که ئه مه یان باشتره ، وه له بهر ئه وهی که کار پی کردنی به تال نی یه ئه گهر بلین به هه لباردنه یان نه ، به پیچه وانهی دژه که ی .

٢ - ئه و که سه ی کهفارهت دان بیگریته وه و توانای نه بی به سهر رزگار کردن و پۆژوو و خواردندا کهفاره ته که ی له سهر ده که وی ، چونکه داواکاری (واته : التکلیف) به ستراوه به توانا وه ، خوا ی پایه به رز فه رموویه تی : ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴾ [البقرة : ٢٨٣] ، وه به به لگه ی کرداری پیغمبهر ﷺ که کهفاره تی له سهر پیاوه که لادا کاتی ده ست کورتی خوی پی راگه یاند ، وه سه به ته یه ک خورمای پی به خشی بو ئه وهی به خواردنی خیزانه که ی بدات .

٣ - هیچ کهفاره تی ئافرهت ناگریته وه ، چونکه پیغمبهر ﷺ کرده وه یه کی پی راگه یه نرا پرویدا بوو له نیوان پیاوه که و خیزانه که یدا ، ده بینین پیغمبهر ﷺ یه ک کهفارهت زیاتری پیویست نه کرد . خواش زاناره .

فیدیه دان :

۱ - ۲ / نافرته تی سک پر و شیردهر ته گهر له خویمان و منداله کانیاں بترسن به پوژوو نا بن و هه موو پوژیک خواردنی هه ژاریک ددهن ، به لگه ی ته وهیش له کتیبی خوی پهره دگار دا : ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَ فِدْيَةَ طَعَامٍ مُسْكِينٍ ﴾ ، پووی هه لئینجاندی به لگه ش (وجه الإستدلال) ته وهیه که ته م ئایه ته تایبه ته به پیاو و نافرته تی پیر و نه خوشیک که هیوای چاک بوونه وهی لی نه کری و شیردهر و سک پر ته گهر له خویمان و منداله کانیاں بترسن ، هه ر وه کو باسه که ئاشکرا ده کریت له پریوایه ته کانی (ابن عباس) و (ابن عمر) هوه رضی الله عنهما .

۳ - برای باوه پردار - له وهی که پویشته - ته وهت بو ده رکهوت که ته م ئایه ته (نه سخ) کراوته وه ، له بهر هه ردوو فهرموده ی (ابن عمر) و (سلمة بن الأكوع) رضی الله عنهما به لام له (ابن عباس) هوه ده گپنه وه که (نه سخ) نه کراوته وه و تایبه ته به پیاو و ژنی پیره وه که توانای پوژوو گرتنیان نیه پیویسته هه موو پوژیک خواردن بدهن به هه ژاریک ^(۱۴۵) .

له بهر ته مه له وانیه گومانی ته وه ببریته که (ابن عباس) پیچه وانیه ژوربه ی هاوه لانه ، یان دوو بوچوونی دژیه کی هه یه ، به تایبه ته ته گهر زانیت به راشکاو ی له پریوایه تی ترده فهرموویه تی (مه نسوخه) پریوایه ته که ش ته مه یه که ده فهرموی : ((رَخَصَ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْعَجُوزِ الْكَبِيرَةِ فِي ذَلِكَ وَهُمَا يُطِيقَانِ الصَّوْمَ أَنْ يُفْطِرَا إِنْ شَاءَا أَوْ يُطْعَمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مُسْكِينًا وَلَا قِضَاءَ عَلَيْهِمَا ، ثُمَّ نُسِخَ ذَلِكَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ ، وَتَبَتَ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْعَجُوزِ الْكَبِيرَةِ إِذَا كَانَا لَا يُطِيقَانِ الصَّوْمَ ، وَالْحُبْلَى وَالْمَرْضِعُ إِذَا خَافْنَا أَفْطَرْنَا وَأَطَعَمْنَا كُلَّ يَوْمٍ مُسْكِينًا)) ^(۱۴۶) .

واته : ری دراوه به پیاو و ژنی پیر له وهدا که توانای پوژووشیان هه بی پوژوو که یان بشکینن ته گهر ویستیان ، یان هه موو پوژیک خواردنی هه ژاریک بدهن و قه زاشیان له سه ر نییه ، پاشان (نه سخ) بووه وه له م ئایه ته دا : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ ، وه ته وه جیگیر بوو که پیاو و نافرته تی پیر ته گهر توانای پوژوویان نه بی و نافرته تی سک پر و شیر ده ریش ته گهر له خویمان و منداله کانیاں ترسان هه موو پوژیک خواردنی هه ژاریک بدهن .

ته و کومه له یه ی سهیری پوکه ش (ظاهر) ی پریوایه تی پیشوویان کردوو له لای (البخاری) له (کتاب التفسیر) له (صحیح) هه کهیدا که ئاشکرایه له نه فی کردنی (نه سخ) دا ، گومانی ته وه یان برد

^(۱۴۵) أخرجه البخاري : (۸ / ۱۳۵ - الفتح) .

^(۱۴۶) أخرجه ابن الجارود رقم : (۳۸۱) ، والبيهقي : (۴ / ۲۳۰) ، وأبو داود رقم : (۲۳۱۸) ، و سنده صحيح .

که (حبر الأمة) پیچه وانہی زوربهی هاوه لانه ، به لام که پیکدادانیان کرد له گهل ټه و پړواپه تهی که به پاشکاوۍ باس له (نه سخ) دهکات ، گومانی ټه و هیان برد که دوو بو چوونی دژیه کی هیه !!

به لام راستی یه که گومانی تیدا نه بی ټه و هیه که نایه ته که (مه نسوخه) به لام به تیگه یشتنی پیشین (سه له ف) بو (نه سخ) ، چونکه پیشینه پیاوچاکان - په زای خویان لیبت - ووشه ی (نه سخ) یان ده فهرموو به رامبر به ه لگرتنی ناماژه ی گشتی و په ها و پوکه ش و جگه له مانه شیان هندی جار به نه سخ داده نا ((فقد كان السلف الصالح يُطلقون النسخ على رفع دلالة العام والمطلق والظاهر وغيرها تارة)) ، بو نمونه به تایبته کردن و ته قید کردن و لیکدانه وهی موقه یه دیک به په هایه ک و پراڅه کردن و ناشکرا کردنیان دهوت نه سخ ، ته نانهت هندی جار به (الاستثناء) واته : لیده رکردن ، و (الشرط) واته : مهرج ، و سیفه ش (الصفة) ده لین نه سخ ، چونکه ټه وانه ه لگرتنی ناماژه ی پوکه ش و ناشکرا کردنی مه به سستی تیدایه .

که واته : نه سخ له زمانی ټه و اندا بریتی یه له ناشکرا کردنی مه به ست به شتیکی دهره کی نه ک به خودی پرسته که (١٤٧) .

ناشکراشه که هر که سی پروانیتته ووته کانیاں ووته یه کی زور - که نایه ته ژماردن - ده بینیت له و بابه ته و ، ټه و نیشکالاته نه ی لا نامینی که هوکاره کی لیکدانه وهی ووته کانیاڼه له پروانگه ی زاراو هی تازه ی دوایینه کان (اصطلاح المتأخرین) ، ټه و ووته یه ی که بریتی یه له ه لگرتنی حوکمیکی شهرعی پیشوو به به لگه یه کی شهرعی دواتر تایبته به داوا لیکراوان ((واته : المكلفون)) .

٤ = ټه و ه ش پشتگیری ټه م و اتایه بکات ټه و هیه که نایه ته که گشتی یه بو هه موو داوا لی کراویک ، ټه وانه ی توانایان ه بی به پوژوو بن و ټه وانه یش توانایان نییه به پوژوو بن ده یانگریته وه ، به لگه ی ټه و ه یش له سوننه تدا ټه و فهرمووده یه یه که نیمامی (مسلم) له (سلمة بن الأكوع) ه وه ﷺ ده یگریته وه که فهرموویه تی : " كُنَّا فِي رَمَضَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ شَاءَ صَامَ ، وَمَنْ شَاءَ أَفْطَرَ فَأَفْتَدَى بِطَعَامِ مُسْكِينٍ ، حَتَّى نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ " .

واته : نیمه له پرمه زان دا له سهرده می پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم هر که سی بیویستایه به پوژوو ده بوو ، ټه و ه ش بیویستایه به پوژوو نه ده بوو و خواردنی هه ژاریک فیدیه ی دها ، تا ټه و کاته ی ټه م نایه ته : ﴿ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾ هاته خواره وه .

له وانه یه فهرمووده ی (ابن عباس) که به راشکاو ی باسی (نه سخ) ده کات هندیك ئیشکال دروست بکات که ده فهرمووی : ریپیدانه که بو پیاو و نافرته تی پیر بوو که له توانایاندا بووه ، به لام ئەم ئیشکاله نامینیت ئەگه ر لات پوون بووه وه که ئەو ووتیه بو به لگه هینانه وه یه نه ک بو تایبته کردنی ، به لگه ی ئەم تیگه یشتنه ش خودی فهرمووده که یه چونکه ئەگه ر ریپیدانه که بو پیاو و نافرته تی پیر بوو پاشان (نه سخ) کراو مایه وه بو پیاو و نافرته تی پیر ، واتای ئەم ریپیدانه که جاریک ری ی پی دهریت و جاریکی تر نه فی ده کری ئەگه ر مه به ست له باس کردنی له لایه نیانه وه ریپیدان و به لگه هینانه وه نه بی نه ک تایبته کردن ؟ واتای چی ده بی ؟

ئەگه ر ئەو ته بو ئاشکرا بوو ، پی ی دلنیا بووی ، ئەو ته لاجیگیر ده بیته که واتای ئایه ته که (مه نسوخه) سه باره ت به ئەوانه ی توانای پوژوویان هیه ، وه مه نسوخیش نیه سه باره ت به وانه ی که توانای پوژوو گرتنیان نیه ، حوکمی یه که م به ئاماژه ی قورئان (نه سخ) بوه ته وه ، به لام حوکمی دووه م جیگیره به ئاماژه ی سوننه ت و (نه سخ) یش نه بوته وه تا پوژی دوا یی .

ئەو ووتیه ی که (ابن عباس) له و پیاو یه ته یدا که به راشکاو ی باس له (نه سخ) ده کات ئەم بوچوونه پته و ده کات : ((وَتَبَّتْ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْعَجُوزِ الْكَبِيرَةِ ، إِذَا كَانَا لَا يُطِيقَانِ الصَّوْمَ ، وَالْحُبْلَى وَالْمَرْضِعُ إِذَا خَافَتَا أَفْطَرْتَا وَأَطَعَمْتَا كُلَّ يَوْمٍ مَسْكِينًا)) .

وه زیاتر فهرمووده که ی (معاذ بن جبل) ئاشکرای ده کات ﷺ که فهرموویه تی : ((أَمَّا أَحْوَالُ الصِّيَامِ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَجَعَلَ يَصُومُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ، وَصِيَامَ عَاشُورَاءَ ، ثُمَّ إِنَّ اللَّهَ فَرَضَ عَلَيْهِ الصِّيَامَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ : ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ... ﴾ الآية ، ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ الْآيَةَ الْأُخْرَى : ﴿ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ... ﴾ الآية ، فَأَثْبَتَ اللَّهُ صِيَامَهُ عَلَى الْمُقِيمِ الصَّحِيحِ ، وَرَخَّصَ فِيهِ لِلْمَرِيضِ وَالْمُسَافِرِ ، وَتَبَّتِ الْإِطْعَامَ لِلْكَبِيرِ الَّذِي لَا يَسْتَطِيعُ الصِّيَامَ فَهَذَا حَوْلَانِ ...)) (١٤٨) .

به م دوو فهرمووده یه ش ئاشکران بو پوون کردنه وه ی ئەوه ی که ئایه ته که (مه نسوخه) سه باره ت به که سیك توانای پوژووی هه بی ، و مه نسوخ نیه سه باره ت به که سیك توانای پوژووی نیه ، واته : ئایه ته که تایبته ده کات .

له بهر ئەوه (ابن عباس) هاو دهنگه له گه ل هاوه لان ، فهرمووده که شی ده گونجی له گه ل فهرمووده ی (عبدالله بن عمر) و (سلمة بن الاكوع) ﷺ هه روه ها ووته کانی دژ یه ک نین ، چونکه ووتیه : ((لَيْسَتْ بِمَنْسُوحَةٍ)) راقه (نه فسیر) ده کریته به ووتیه ((إِنَّهَا مَنْسُوحَةٌ)) ، واته :

(١٤٨) أخرجه أبو داود في (سننه) رقم : (٥٠٧) ، و البيهقي في (سننه) : (٢٠٠ / ٤) ، و أحمد في (المسند) : (٢٤٦ / ٥ - ٢٤٧) ، و سندُه صحيحٌ

نایه ته که تایبته ده کات ، بهمهش ناشکرا ده بیت که زاروهی (النسخ) له تیگه یشتنی هاوه لاند ا بهرامبهره به زاروهی : (التخصیص) یان (التقیید) له تیگه یشتنی (الأصولیین المتأخرین) واته : زانا دوانیه کانی (الأصول) ، وه ئیمامی (القرطبی) ناماژدهی بهمه کردووه له (تفسیر) ه که یدا (١٤٩) .

٥ = برای موسولمان له وانه یه گومانی ئه وه ببهی ئه وهی که له (ابن عباس) و (معاذ بن جبل) ده یگړنه وه ﷺ ته نها (رأي واجتهاد وإخبار) : ئیجتهاد و بچوونی خویمان بی و گړانه وه بی ، و ناگاته پلهی فهرموده ی (المرفوع) که حوکمی گشتی (عام) ی قورئانی پی تایبته (تخصیص) ده کری ، یان په ما (مطلق) کانی قورئان پی قهید (تقیید) ده کری ، و گشتی (مجمل) ه کانی قورئان پی پراغه ده کریت ، وه لامی ئه وهش ئه مه یه :

أ / ئه م دوو فهرموده یه حوکمی (الرفع) یان هیه ، به کورای زانایانی زانستی فهرموده کانی پیغمبر خوا ﷺ بویه نا بیت هیچ باوه پداریک - که خوا و پیغمبره ی ﷺ خوش ده وی - ئه گره ئه م دوو فهرموده یه له لا جیگیر بوو پیچه وانه یان بکات ، چونکه ئه م دوو فهرموده یه دهر باره ی پراغه (تفسیر) یه ک هاتون په یوه نده به هوکری هاتنه خواره وه وه (واته : أسباب التزل) .

واته : ئه م دوو هاوه له که ناماده ی هاتنه خواره وه ی (وهی) و دابه زینی نایه ته کان بوون ، وه هه والیان دهر باره ی یه کی که له نایه ته کانی قورئانی پیروز دابی که له ئه و شته دابه زیووه ، بی گومان ئه م ووته یه فهرموده یه کی (مسند) ه (١٥٠) .

ب / (ابن عباس) ئه م حوکمه ی داوه بو ئافره تی سک پر و شیردر ، باشه له کوئوه ئه م حوکمه ی داونه تی ؟ گومان له وه دا نیه که له سوننه ته وه ، به تایبته خو ی به ته نها ئه مه ی نه فهرمووه ، به لکو (عبدالله بن عمر) هاو دهنکه له گه لی دا که ده گړیته وه ئه م نایه ته (مه نسوخه) .

له (مالك) هوه ده گړیته وه ئه ویش له (نافع) هوه که (ابن عمر) پرسپاری لی کرا دهر باره ی ئافره تی سک پر ئه گره له منداله که ی ترسا ، فهرمووی : " تُفْطِرُ وَتُطْعِمُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا مُدًّا مِنْ حِنْطَةٍ " (١٥١) ، واته : پوژوو ناگریت و بهرامبهر به هر پوژیک خواردنی هه ژاریک ده دات (مد) ی که له گه نم .

وه له (ابن عمر) هوه ده یگړینه وه که فهرموویه تی : " الْحَامِلُ وَالْمَرْضِعُ تُفْطِرُ وَلَا تَقْضِي " (١٥٢) ، واته : ئافره تی سک پر و شیردر پوژوو ناگریت و قه زاشی ناکاته وه .

(١٤٩) المسمی : (الجامع لأحكام القرآن) : (٢ / ٢٨٨) .

(١٥٠) انظر : (تدریب الراوی) : (١ / ١٩٢ - ١٩٣) للسیوطی ، و (علوم الحدیث) ص : (٢٤) لابن الصلاح .

(١٥١) أخرجه البيهقي في (سننه) : (٤ / ٢٣٠) من طریق الإمام الشافعي ، و سندُه صحیح .

(١٥٢) أخرجه الدارقطني : (١ / ٢٠٧) و صحَّه .

وه له ریگه یه کی تره وه : " أَنْ امْرَأَتُهُ سَأَلَتْهُ وَهِيَ حُبْلَى ، فَقَالَ : أَفْطِرِي وَأَطْعِمِي عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا وَلَا تَقْضِي " (إِسْنَاد) ه كه شی (جید) ه ، وه له ریگه ی سئیه مه وه هه ر له وه وه ﷺ : " أَنْ بِنْتًا لَهُ كَانَتْ تَحْتَ رَجُلٍ مِنْ قُرَيْشٍ ، وَكَانَتْ حَامِلًا ، فَأَصَابَهَا عَطَشٌ فِي رَمَضَانَ ، فَأَمَرَهَا أَنْ تُفْطِرَ وَتُطْعِمَ عَنْ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا " .

ج / هیچ له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ پیچه وانه ی (ابن عباس) نین (۱۰۳) .

نم پوون کردنه وه واتای لا بردنی پوژوومان بو دهکات له سه ر ئا فره تی سک پر و شیرده ر که له فه رموده که ی پیشووی (أنس بن مالك الکعبی) ه وه هاتوو ه ، وه ئه وه ش که تایبه ته به ترسان له سه ر خووی و منداله که ی ، و ئه وه ی که فیدیه دانی له سه ره نه ک قه زا کردنه وه ، له (ابن عباس) ه وه ده گپنه وه که یه کیک - له وه که نیزه کانه ی که مندالی لی هه بوو (أم ولد) - به سک پری یان شیرده ری بینو و فه رمووی : " أَنْتِ مِنَ الَّذِينَ لَا يُطِيقُونَ ، عَلَيْكَ الْجَزَاءُ ، وَلَيْسَ عَلَيْكَ الْقَضَاءُ " (۱۰۴) .

واته : تو له وانه ی که توانای پوژوویان نیه ، فیدیه دانت له سه ره نه ک قه زا کردنه وه .

هه ر که سی ووتی لا بردنی پوژوو له سه ر سک پر و شیرده ر وه کو لا بردنی پوژوو له سه ر ریوار (موسافر) ، و له سه ر ئه وه بریاری دا که پیویسته قه زای پوژوو که ی بکاته وه ، ئه وا ووته که ی په ت ده کریته وه و لی وه رناگریت ، چونکه قورئانی پیرو ز واتای لا بردنی پوژووی له سه ر ریواران پوون کردو ته وه به : ﴿ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ ، هه روه ها واتای لا بردنی پوژووی له سه ر ئه وانه ی که توانایان نیه پوون کردو ته وه به : ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامِ مَسْكِينٍ ﴾ ئه وه شت لاجیگر بووه که سک پر و شیرده ر له وانن که نم ئایه ته ده یانگریته وه ، به لکو تایبه ته به وانن وه .

(۱۰۳) كما نصَّ ابنُ قدامة في (المغني) : (۳ / ۲۱) .

(۱۰۴) أخرجه الدارقطني : (۱ / ۲۰۷) .

شهووی قهدر :

ئەم شهوه فهزلی گه ورهیه ، چونکه شهوی هاتنه خواره وهی قورئانی پیروژه ، ئەو قورئانهی رینیشاندهره بۆ که سیک دهستی پێوه بگریت بۆ ریگهی سه به رزی و سه رفه رازی ، به رزی شی ده کاته وه بۆ چله پۆپه ی سه رفه رازی و مانه وهی هه تا هه تای ئوممه تی ئیسلامیش که شوینکه وتووی سوننه ته کانی پیغهمبهرکه یه تی ﷺ شوین پێ به شوین پێ ، له م شهوه دا ئالا هه ل ناکات ، و که وان دانانی ، به لکو پیش برکی ده که ن له زیندو کردنه وهی به بیر و باوه رپه وه له گه ل چاوه ری کردنی پاداشت له لایه ن خواوه .

ها بگره برای موسولمان ئەمهش ئەو ئایه ته قورئانیانه و ئەو فه رموودانه ی پیغهمبهره ﷺ که لێی وه ده یگێر نه وه و ده رباره ی ئەم شهوه هاتوه ، ئەوهش به م شیوه یه :

١- فهزلی شهوی قهدر :

به سه بۆ پایه ی شهوی قهدر که چاکتره له هه زار مانگ ، خوی به توانا و پایه به رز فه رموویه تی : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيْثُ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ﴾ [القدر : ١ - ٥] .

وه تیایدا هه موو کرداریکی دانا یانه جیا ده کریته وه : خوی پایه به رز فه رموویه تی : ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مَبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ أَمْراً مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ مَرَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [الدخان : ٣ - ٦] .

٢- کاتی شهوی قهدر :

ئەوه مان پێ گه یشتووه له پیغهمبهری خواوه ﷺ که ئەو شهوه شهوی بیست و یهک ، و شهوی بیست سی ، و شهوی بیست و پینج ، و شهوی بیست و ههوت ، و شهوی بیست و نو ، وه شهوی کۆتایی مانگی رهمه زانه ^(١٥٥) .

ئیمامی (الشافعی) فه رموویه تی : ((ئەمه له لای من وه کو ئەوه یه - خواش زاناته - که پیغهمبهر ﷺ وه لامی ده دایه وه به و پێیه ی که پرسیا ری لێ ده کرا له سه ر ئەو شهوه ، پێیان

^(١٥٥) والأقوال الواردة فيها مختلفة ومتغيرة ، و قد صنف الإمام العراقي رسالة مفردة سماها : (شرح الصدر بذكر ليلة القدر) استوعب فيها كلام العلماء في المسألة ، فلتنظر .

ده فهرموو : ئایا به دوایدا بگه ریښ له شهوی ئه وهدا ، دهی فهرموو : به دوایدا بگه ریښ له شهوی ئه وهدا ((۱۵۶) .

ووته ی هه لباردهش ئه وهیه که له (۱۰) ده شهوه تاکه کانی کۆتایی رهمه زاندا بی ، به لگهش له سه ر ئه مه فهرمووده ی (عائشة) یه - په زای خوی لیبت - که فهرموویه تی : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُجَاوِرُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ وَيَقُولُ : تَحَرَّوْا (وفي رواية : التَّمَسُّوا) لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي (الْوَتْرِ مِنْ) الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ " (۱۵۷) .

واته : پیغمبهری خوا ﷺ له ده رُوژی کۆتایی رهمه زاندا له مزگهوت ده مایه وه بو خوا په رستی (الإعتكاف) ، و دهی فهرموو : له تاکه کان له ده شهوی کۆتایی رهمه زان دا بگه ریښ به دوا ی شهوی قه در دا .

به لام ئه گه ر مروّف لاواز بوو یان توانای نه بوو با هه وتی کۆتایی له ده ست نه پوات ، له بهر ئه و فهرموودیه ی که له (ابن عمر) ه وه ده یگیرنه وه که فهرموویه تی : پیغمبهری خوا ﷺ فهرموویه تی : " التَّمَسُّوْهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ ، فَإِنْ ضَعُفَ أَحَدُكُمْ أَوْ عَجَزَ فَلَا يَغْلِبَنَّ عَلَى السَّبْعِ الْبَوَاقِي " (۱۵۸) .

واته : به دوایدا بگه ریښ له ده شهوی کۆتایی دا ، ئه گه ر یه کیکان لاواز بوو یان توانای نه بوو ، با له ده ستی نه پوات له و هه وتی که ماون .

ئه مه ش ئه و ووته یه ی پیغمبهر ﷺ راقه و ته فسیر ده کات که فهرموویه تی : " أَرَى رُؤْيَاكُمْ قَدْ تَوَاطَّاتُ فَمَنْ كَانَ مُتَحَرِّبَهَا فَلْيَتَحَرَّهَا فِي السَّبْعِ الْأَوَّخِرِ " (۱۵۹) .

واته : وا ئه بینم خه ونه کانتان پیکهاتون ئه گه ر هه ر که سی ویستی به دوایدا بگه ریښ با له هه وتی کۆتایدا بی .

ئه وهش زانراوه له سوننه ته وه که زانینی ئه و شهوه هه لگراوه ، چونکه خه لکی دوو به ره کییان کرد له سه ر ئه و شهوه و به هوی هه لگرا ، له (عبادة بن الصامت) ﷺ ده گیرنه وه فهرموویه تی : پیغمبهری خوا ﷺ له شهوی قه دردا ده رچوو دوو پیاو له موسولمانان دوو به ره کییان ده کرد له سه ر شهوی قه در ، فهرمووی : " إِنِّي خَرَجْتُ لِأُخْبِرْكُمْ بَلَيْلَةِ الْقَدْرِ فَتَلَاحِي (۱۶۰) فَلَانٌ وَفُلَانٌ فَرَفَعَتْ ،

(۱۵۶) فیما نقله عنه البغوي في (شرح السنة) : (۶ / ۳۸۸) .

(۱۵۷) أخرجه البخاري : (۲۲۵ / ۴) رقم : (۲۰۱۷) و (۲۰۱۹) و (۲۰۲۰) ، و مسلم رقم : (۱۱۶۹) .

(۱۵۸) أخرجه البخاري : (۲۲۱ / ۴) رقم : (۲۰۱۵) ، و مسلم رقم : (۱۱۶۵) .

(۱۵۹) انظر التعليق السابق .

(۱۶۰) تلاحي : تخصم ، واته : دوو به ره کی کردن .

چونیتی رۇژووی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا..... وَعَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا لَكُمْ ، فَالْتَمِسُوهَا فِي التَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْحَامِسَةِ (وفي رواية: فِي السَّبْعِ وَالتَّسْعِ وَالْخَمْسِ " (١٦١) .

واته : من هاتم بۆ ئه وهی هه والی ئه و شه وه تان پی بدهم ، به لام له بهر ئه وهی فلان و فلان دو به ره کییان کرد ، هه لگیرا ، هیوام وایه ئه و کاره خیر بی بۆتان ، جا به دوایدا بگهرین له نۆیه م ، و چه وته م ، و پینجه م (وه له ریوایه تیکی تردا : له چه وت ، و نۆ ، و پینج دا) .

بیر خستنه وه یه ک :

هه ندیک فه رمووده مان پی گه شیتووه که شه وی قه در له ده شه وی کۆتایدا یه ، وه هه ندیکی تر که له تاکه کانی ده ی کۆتاییه ، یه که میان گشی یه و دووه میان تایبه ته ، و تایبه تیش پیش ده خری له سه ر گشتی ، هه روه ها هه ندیک فه رمووده ئاماژه به وه ده که ن که له چه وته ی کۆتایی بی ، ئه مه ش تایبه ته به نه توانین و لاوازیه وه و ئیشکالیش نیه له نیوانیاندا ، لی ره دا فه رمووده کان یه ک ده گرنه وه و دژ یه ک نین ، وه کۆ ده بنه وه و بلاوه ناکه ن .

پوخته ی ووته ی ئه وه یه که موسولمان به دوای شه وی قه دردا ده گه ری ت له ته کاکانی ده ی کۆتایی ، شه وی بیست و یه ک ، و بیست و سی ، و بیست و پینج ، و بیست و چه وت ، و بیست و نۆ ، وه ئه گه ر لاواز بوو یان توانای نه بوو ئه وا با له تاکه کانی ئه و چه وته ی که ماوه به دوایدا بگه ری ت : (شه وی بیست و پینج ، و بیست و چه وت ، و بیست و نۆ) ، خواش زاناره .

٣ - چۆن موسولمان به دوای ئه م شه وه دا بگه ری ت ؟

ئه م شه وه پیروژه هه ر که سی ک له دهستی بچی ، هه موو خیریکی له دهست چوه ، که سیش له دهستی ناچی جگه له بی به ش نه بی ، له بهر ئه وه سوننه ته بۆ موسولمانی سور بوو له سه ر گویرایه لی خوای په روه ردگار ، ئه م شه وه زیندوو بکاته وه به باوه روه بۆ به دهست هی نانی پاداشتی گه وره ی خوای په روه ردگار ، ئه گه ر ئه وه ی ئه نجام دا خوای په روه ردگار له و تاوانانه ی کردونیه تی خوش ده بی .

پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی : " مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ " (١٦٢) .

واته : هه ر که سی شه وی قه در زیندوو بکاته وه و باوه ری پی هه بی و چاوه ری پاداشتی خوا بی ، خوا له تاوانه کانی پیشووی خوش ده بی .

(١٦١) أخرجه البخاري : (٤ / ٢٣٢) رقم : (٢٠٢٣) و (٤٩) .

(١٦٢) أخرجه البخاري : (٤ / ٢١٧) رقم : (٢٠١٤) ، و مسلم رقم : (٧٥٩) .

سوننه تیشنه له و شه و هدا پارانه وه زور بکریت ، چونکه له دایکه (عائشة) وه - ره زای خوی لیبیت - ده گپړنه وه که فهرموویه تی : " و وتم : ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه گهر زانیم چ شه ویک شه وی قه دره ، چی بلیم له و شه و هدا ؟ فهرمووی : بلی : اللهم انک عفوّ تحبّ العفوّ فاعفُ عني " (۱۶۳) . واته : خویه توی بورد هیت و لیبوردنت خوش ئه وی ، لیم ببوره .

برام - خوی په روه ردگار به ره که تی خویت به سه ردا برپریزیت و سه رکه وتووت کات بو گویرایه لی خوی - که زانیت ئه م شه وه چ شه ویک گهره یه ، که و ابو ده شه وی کوتای هه سته و زیندوی بکه روه به په رستن و دورکه وتنه وه له ئافره تان ، و فهران بکه به خیزانه که ت به و شتانه و په رستن زیاتر بکه له م شه و هدا .

له (عائشة) وه - ره زای خوی لیبیت - ده گپړنه وه ، فهرموویه تی : " كان النبي ﷺ إذا دخل العشرُ شدّ منزراًه (۱۶۴) ، وأخي ليّله ، وأيقظ أهله " (۱۶۵) .

واته : پیغه مبه ر ﷺ ئه گهر ده شه وی کوتای بهابتایه پشتی لی ده به ست (واته : دور ئه که و ته وه له جوت بوون له گه ل خیزانه کانیدا) و شه وه کانی زیندو ده کرده وه خیزانه کانیشی به خه به ر ده هیئا .

هروه ما له (عائشة) وه ده گپړنه وه فهرموویه تی : " كان رسولُ الله ﷺ يجهتُ في العشرِ الأواخرِ ما لا يجهتُ في غيرها " (۱۶۶) .

واته : پیغه مبه ری خوا ﷺ له ده رُوژی کوتایدا زیاتر ه ولی خوا په رستی ده دا به شیوه یه که ئه و هه ولی له رُوژانی ترده نه ده دا .

۴ . نیشانه کانی ئه م شه وه :

بزانه ئه ی به نده ی گویرایه ل - خوی په روه ردگار یارمه تیّت بدات به ره حمی خوی و پشتوانیشت بی به سه رکه وتنی خوی - که پیغه مبه ری خوا ﷺ ده مه و به یانی ئه م شه وه ی بو وسف کردوین ، بو ئه وه ی موسولمان بزانیّت ئه م شه وه چ شه ویکه (۱۶۷) :

(۱۶۳) أخرجه الترمذي رقم: (۳۷۶۰) ، وابن ماجه رقم: (۳۸۵۰) عن عائشة . وسنده صحيح .

وراجع لشرحه : (بغية الإنسان في وظائف رمضان) ص : (۵۵ — ۵۷) لابن رجب الحنبلي .

(۱۶۴) واته : دور ئه که و ته وه له ئافره ت به مه به سستی خوا په رستن ، وه قولی بو ه ل ده کرد و به دوايدا دوگه را .

(۱۶۵) أخرجه البخاري : (۴ / ۲۳۳) رقم : (۲۰۲۴) ، و مسلم رقم : (۱۱۷۴) .

(۱۶۶) أخرجه مسلم رقم : (۱۱۷۴) .

(۱۶۷) خه لکی عوام (نه شارها له دین) زور نیشانه یان هیه ده رباره ی شه وی قه در و هه مووشی خورانی و بیر و باوه ری پوچه لن ، له وانه : داره کان سوچه ده به ن ، وه خانوه کان ده خه ون (!) و ... و ... هند .

له (أبي بن كعب) هوه ﷺ ده گپنه وه که فرمویه تی : پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی : " صَبِيحَةَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ تَطْلُعُ الشَّمْسُ لَا شُعَاعَ لَهَا ، كَأَنَّهَا طَسْتُ حَتَّى تَرْتَفِعَ " (١٦٨) .

واته : به ره به یانی شهوی قه در خور هه لډیت و تیشکی نیه ، هه روه کو ته شتیک تا ئه و کاته ی بهرز ده بیته وه .

وه له (أبو هريرة) وه ﷺ ده گپنه وه فه موویه تی : باسی شهوی قه در مان ده کرد له لای پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموی : " أَيُّكُمْ يَذْكُرُ حِينَ طَلَعَ الْقَمَرُ ، وَهُوَ مِثْلُ شِقِّ جَفْنَةٍ " (١٦٩) .

واته : کامه تان له یادی تی کاتی مانگ ده رکه وت وه کو نیوه ی قاپیک بوو .

وه له (ابن عباس) هوه - رهزای خوا له خوی و باوکی بیت - ده گپنه وه فه رموویه تی : پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی : " لَيْلَةُ الْقَدْرِ سَمْحَةٌ ، طَلِقَةٌ ، لَا حَارَّةَ ، وَلَا بَارِدَةَ ، تُصْبِحُ الشَّمْسُ صَبِيحَتَهَا ضَعِيفَةً حَمْرَاءَ " (١٧٠) .

واته : شهوی قه در شه ویکی بی دهنگ و پوونه ، نه گهرمه و نه سارد ، خوری به یانیه که ی لاواز و سور ده بی .

مانه وه له مزگه وت بو خوا په رستن

((الإعتكاف))

١ - حکمه تی مانه وه له مزگه وت خوا په رستنه :

پیشه وا (العلامة ابن القيم) فرمویه تی : ((له کاتی کدا که چاک کردنه وه ی دل و به رده وام بوون له سهر ریگه ی به ره و خوا چوون (واته : بو خوا سولحان) وه ستاوه له سهر کو کردنه وه ی به ره و خوا ، و کو کردنه وه ی بلاو بووه کانی و به ته واو پووتی کردنی به ره و خوی په روه رداگار ، چونکه بلاو بووه کانی دل هیچ کوی ناکاته وه جگه له پوو کردنه خوی په روه رداگار نه بی ، له بهر ئه وه ی زیاده ی خواردن و خوارندنه وه و زیاده ی تیکه ل بوون له گه ل خه لک دا ، و زیاده ی ووتن ، و زیاده ی

منیش ده لیم : له کوردستانی خوشمان هندی له و خورافه ت و بیر و باوه ره پوچه لانه له لای خه لکی عه وام باسی لی وه ده کریت ، له وانه : له م شه وه دا ئه ستیره داناچورپیت و سه گه کان ناوه پن و ... و ... هتد ، که هه مووی ووته ی پوچه ل و بی به لگه ن و هیچ بنه وایه کیان نییه له ئایینی ئیسلامی پیروژدا .

(١٦٨) أخرجه مسلم رقم : (٧٦٢) .

(١٦٩) أخرجه مسلم رقم : (١١٧٠) .

وه (شِقِّ جَفْنَةٍ) : الشِقِّ : واته : نیو ، الجَفْنَةُ : واته : قاپ ، وه (القاضي عياض) ده فرموی : (له م فرموده یه دا ئامازه کراوه بو ئه وه ی که له کو تایی مانگدا ئاوا ده بیت ، چونکه مانگ به و شیوه یه نابیت له کاتی ده رکه وتیندا جگه له کو تایی مانگ نه بیت) .

(١٧٠) أخرجه الطيالسي رقم : (٣٤٩) ، وابن خزيمة : (٢٣١/٣) ، والبرار : (٤٨٦/١) ، و سنده حسن .

خوتن کرداره کانی دلیان بهر به لاوتر ده کرد ، و به لاوه یان پی ده کرد به هه موو دۆله کاندا ، وه ده یبری له پویشن به ره و لای خوی په روه دگار یان لاوازی ده کات یان کوسپی ده خاته ری و له کاری ده خات .

میهره بانیتی خوی به توانا و میهره بان به رامبه ر به بنده کانی ئه وه ی کرد پوژووی له سهر فهرز کردن که هوئی نه هیشتنی زیاده ی خواردن و خواردنه وه یه ، دلش به تال ده کات له ئاره زووه کانی که هوئی له کارخستنیته له به رده وام بوونی له سهر ریگه ی به ره و خوا چون ، فهرز کردنه که ش به پی قازانج بووه به شیوه یه که بنده سوودی لی وهر بگریته له دنیا و دواپوژیش دا ، و زیانیشی پی نه گه یه نی و نه شی بری له قازنجه پیش وه خت و دوا خراوه کانی .

هه روه ها ری پی دان به مانه وه له مزگه وت بو خوا په رستن ، ئه وه ی که مه به ست و ناوه پوکه که ی مانه وه ی دل له سهر ریگه ی خوی پایه به رز و کومله بوونیتی له سهری و تاک بوونی له گه لیدا ، وه بو بران له خو خه ریک کردنی به خه لکه وه ، و خو خه ریک کردنی ته نها به خوی بی گه رده وه ، به شیوه یه که یاد کردن و خوشه ویستی و پوو کردنه خوا جیگای ویسته کانی دل و ساته کانی ده بی ، به وه ییش ده ست به سهر دلدا بگریته به هوئی ملکه چی دل وه ، به مه ش ویسته کانی هه مووی به خوی به هه موو ساته کانی به یادی ئه وه ، و بیرکردنه وه شی ته نها له ئه نجام دانی ئه و کردارانه یه که پازی بوونی خوی پی به ده ست دی و له خوا نزیکی ده کاته وه ، ئه و کاته هاوده میتی به خوا ده بی له جیاتی ئه وه ی خه لکی بی ، دووریشی له وه له بهر هاوده میتی یه تی له پوژی ته نهایی له ناو گوږدا له کاتی که هیچ هاوده میک نی یه ، وه هیچ دل پی خوشکراویک نیه جگه له ونه بی ئه مه یه مه به ست له مانه وه ی گه وره له مزگه وت)) (۱۷۱) .

۲ . واتاکه ی :

(الإعتکاف) : مانه وه یه له سهر شتیك ، له بهر ئه مه ش به و که سه ی که له مزگه وت ده میتیته وه بو خوا په رستی ووتراوه : (معتکف) و (عاکف) (۱۷۲) .

۳ . ری پی دانی :

له هه موو پوژه کانی سال دا سوننه ته له په مه زان بی یان جگه له په مه زان ، چونکه له پیغه مبه روه ﷺ ده گپړنه وه که له ده پوژی کوتای شه وال دا ماوه ته وه له مزگه وت بو خوا په رستی (۱۷۳) .

(۱۷۱) زاد المعاد : (۲ / ۸۶ - ۸۷) .

(۱۷۲) المصباح المنیر : (۲ / ۴۲۴) للقبومي ، و (لسان العرب) : (۹ / ۲۵۲) لابن منظور .

چونیتی رُوژووی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
 وه ده گپنه وه له (عمر) هوه رضی الله عنه به پیغه مبهری فهرمووه رضی الله عنه : " يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ ، أَنْ أَعْتَكِفَ لَيْلَةً فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؟ قَالَ : فَأَوْفِ بِنَذْرِكَ فَأَعْتَكِفْ لَيْلَةً " (۱۷۴) .

واته : نهی پیغه مبهری خوا رضی الله عنه من له سهردهمی نه فامیدا نه زرم کرد بوو شهویک له مزگه وتی مالی خوادا ، واته : (مسجد الحرام) بمینمه وه ؟ فهرمووی : وه فا بکه به نه زره کهت (شهویک له مزگه وت بمینمه وه) .

وه باشتیرینی له رهمه زاندا ده بی ، له بهر فهرموودهی (أبوهریره) رضی الله عنه که ده فهرمویت : " كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعْتَكِفُ فِي كُلِّ رَمَضَانَ عَشْرَةَ أَيَّامٍ فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ أَعْتَكَفَ عَشْرِينَ يَوْمًا " (۱۷۵) .

واته : پیغه مبهری خوا رضی الله عنه له هه موو رهمه زانیک ده رُوژ له مزگه وت ده مایه وه ، به لام کاتیک نهو ساله ی که تییدا وه فاتی کرد بیست رُوژ مایه وه .

وه باشتیرینیشی له کوتایی رهمه زاندا یه چونکه پیغه مبهری رضی الله عنه : " كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ " (۱۷۶) .

۴ - مهرجه کانی :

أ - دروست نی یه جگه له مزگه وته کان نه بی له بهر ووته ی خوی پایه بهرز : ﴿ وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ ﴾ (۱۷۷)
 وَأَتُّهُ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ﴿ [البقرة : ۱۸۷] .

ب - (المساجد) : ووشه ی مزگه وته کان به ره های (واته : مطلق) ی نیه ، چونکه فهرمووده ی (صحیح) مان له سوننه ت داپی گه شیتوووه بو (تقید) کردنی ، نهو ه ش نهو فهرمووده یه ی پیغه مبهره رضی الله عنه که فهرموویه تی : " لَا اِعْتِكَافَ إِلَّا فِي الْمَسَاجِدِ الثَّلَاثَةِ " (۱۷۸) .

واته : مانه وه له هیچ مزگه وتیکدا نی یه بو خوا په رستی ، جگه له سی مزگه وته که نه بی .

(۱۷۳) أخرجه البخاري : (۲۲۶ / ۴) رقم : (۲۰۴۱) ، و مسلم رقم : (۱۱۷۳) .

(۱۷۴) أخرجه البخاري : (۲۳۷ / ۴) رقم : (۲۰۴۲) ، و مسلم رقم : (۱۶۵۶) .

(۱۷۵) أخرجه البخاري : (۲۴۵ / ۴) رقم : (۲۰۴۴) .

(۱۷۶) أخرجه البخاري : (۲۲۶ / ۴) رقم : (۲۰۲۶) ، و مسلم رقم : (۱۱۷۳) عن عائشة .

(۱۷۷) أي : لا تُجامعوهنَّ ، كما هو قول الجمهور . انظر (زاد المسير) : (۱ / ۱۹۳) لابن الجوزي . واته : جوت مه بن له گه ل خیزاندا ، وه نه مایش ووته ی زورینه ی زانایانه .

(۱۷۸) وهو حديثٌ صحيحٌ ثابتٌ ، صحَّحه الأئمة والعلماء ، راجع لتخریجه والكلام فيه ، والرد على ما أثاره (البعض) : رسالة : (الإنصاف في أحكام الإعتكاف) تأليف : علي حسن علي عبد الحميد ، طبع : المكتبة الإسلامية ، وانظر لزيادة البيان (جزء الإعتكاف) للحمامي ، بتحقيقه وتخریجه ، وهو تحت الطبع .

ج - سوننه تیش له سهر ئه وهیه بۆ ئه و که سانه ی که له مزگهوت ده میننه وه به رُوژوو بن ههروه کو له پیشدا باسکرا له (عائشه) وه - رهازی خوی لیبت - (۱۷۹).

ه - چی ره وایه بۆ ئه و که سه ی له مزگهوت ده میننه وه بۆ خوا په رستن :

أ - بۆی ره وایه ده رچیت بۆ پیوستیه کانی ، یان سه ری له مزگهوت وه ده ركات بۆ ئه وه ی بشورریت و پرچی دا به نیریت ، (عائشه) - رهازی خوی لیبت - فه رمویه تی : " وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَيَدْخُلُ عَلَيَّ رَأْسُهُ وَهُوَ [مُعْتَكِفٌ] فِي الْمَسْجِدِ [وَأَنَا فِي حُجْرَتِي] فَأَرْجُلُهُ (فِي رِوَايَةٍ : فَأَغْسُلُهُ) [وَإِنَّ بَيْتِي وَبَيْنَهُ لَعَتَبَةُ الْبَابِ] [وَأَنَا حَائِضٌ] وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ [الْإِنْسَانِ] إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا " (۱۸۰)

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ سه ری ئه هینایه ژوره وه بۆ لام له کاتیک دا که له مزگهوت ده مایه وه منیش له ژوری خۆم بووم پرچم بۆ دا ده هینا یان ئه مشوشت ته نها به رده رگا که مان له نیواندا بوو له کاتیک دا له بینویژی ده بووم ، و نه دهاته ماله وه جگه له کاتیکدا نه بی که نیازی چونه سه ر ئاوی هه بی .

ب - وه رهاویه بۆ که سیك که له مزگهوت مابینه وه به مه بهستی خوا په رستی یان بۆ هه ر شتیکی تر له مزگهوت دا ده ست نویتز بشوات له بهر روتیه پیاویک که خزمه تی پیغه مبهری کردوه ﷺ ده فه رموی : " تَوْضَأُ النَّبِيُّ ﷺ فِي الْمَسْجِدِ وَضُوءٌ خَفِيفًا " (۱۸۱) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ ده ست نویتزیکی سوکی له مزگهوت دا شوشت .

ج - وه بۆی ره وایه خیمه یه کی بچوک هه لدات له کۆتای مزگهوت دا بۆ ئه وه ی تیدا بمیننه وه بۆ خوا په رستن ، چونکه (عائشه) - رهازی خوی لیبت - (خباء) يك (۱۸۲) ، واته : خیمه یه کی بۆ پیغه مبهر ﷺ هه لده دا ، ئه گه ر له مزگهوت بمایه ته وه بۆ خوا په رستن ، ئه وه ش به فه رمانی پیغه مبهر بوو ﷺ (۱۸۳) .

د - وه بۆی ره وایه جیگه خه وه که ی یان ته ختی خه وتنه که ی له وه خیمه دا دابنی ، له بهر ئه وه ی که له (ابن عمر) ه وه ده یگێرنه وه - رهازی خوا له خوی و بابی بیت - له پیغه مبهر وه ﷺ که ئه گه ر

(۱۷۹) أخرجه عبد الرزاق في (المصنف) رقم : (۸۰۳۷) . وروى رقم : (۸۰۳۳) . معناه عن ابن عمر وابن عباس .

(۱۸۰) أخرجه البخاري : (۱ / ۳۴۲) ، و مسلم رقم : (۲۹۷) . و انظر (مختصر صحيح البخاري) رقم : (۱۶۷) لشيخنا الألباني ، و (جامع الأصول) : (۱ / ۳۴۱) لابن الأثير .

(۱۸۱) أخرجه أحمد : (۵ / ۳۶۴) ، بسند صحيح .

(۱۸۲) الخباء : خیمه یه کی بچوکه له تووک یان له صوف دروست ده کړیت ، دوو کۆلکه یان سێ کۆله ی هه یه .

(۱۸۳) كما في (صحيح البخاري) : (۴ / ۲۲۶) رقم : (۲۰۳۳) .

له مزگهوت بمایه ته وه جیگه خویکی بو داده نرا یان ته ختی خه وتنیکیان بو داده نا له پاش کوله که ی ته وبه وه (اسطوانة التوبة) (۱۸۴) .

۶ - مانه وهی ئافرهت له مزگهوتدا بو خوا په رستی و سهردانی میرده که ی له مزگهوت :

ا - په وایه بو ئافرهت سهردانی میرده که ی بکات له کاتیک دا پیاووه که ی

له مزگهوت دا مابیته وه بو خوا په رستن ، وه بو پیاووه که شی په وایه ئافره ته که ی تا دهرگای مزگهوت په وانه بکات (۱۸۵) ، (صفیة) خیزانی پیغه مبهر ﷺ - په زای خوی لیبت - فهرموویه تی : " کَانَ النَّبِيُّ ﷺ مُعْتَكِفًا [فِي الْعَشْرِ الْاٰوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ] فَاتِيَتْهُ اَزْوَرَهُ لَيْلًا ، [وِعِنْدَهُ اَزْوَاجُهُ فَرُحْنَ] ، فَحَدَّثَتْهُ سَاعَةً ، ثُمَّ قَمَتُ لِأَنْقَلِبَ ، [فَقَالَ : لَا تَعْجَلِي حَتَّى أَنْصَرِفُ مَعَكَ] ، فَقَامَ مَعِي لِيَقْلِبَنِي (۱۸۶) ، - وَكَانَ مَسْكِنُهَا فِي دَارِ اَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ - [حَتَّى إِذَا كَانَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ الَّذِي عِنْدَ بَابِ اُمِّ سَلْمَةَ ، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْاَنْصَارِ ، فَلَمَّا رَا يَا النَّبِيَّ ﷺ اَسْرَعَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَي رِسْلِكُمَا (۱۸۷) اِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتِ حَبِي ، فَقَالَا : سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ ، قَالَ : اِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ اِبْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِّ وَاِنِّي خَشِيتُ اَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوْبِكُمَا شَرًّا - اَوْ قَالَ - شَيْئًا " (۱۸۸) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ له دهی کۆتایی رهمه زاندا مابووه وه بو خوا په رستی ، منیش به شه و هاتم بو سهردانی ، له و کاته دا خیزانه کانی له لای بوون و پوشتن ، ماوویه که له گه لیدا دوام ، پاشان هه ستام بگه ریمه وه ، فهرمووی : په له مه که بو ئه وهی له گه لت بیم ، له کاتیکدا که له لای دهرگای مزگهوت بووین له لای دهرگای مالی (ام سلمة) وه دوو پیاو له ئه نصار تیپه ر بوون ، کاتیک پیغه مبهریان بینی ﷺ په له یان کرد ، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی : په له مه که ن ئه وه (صفیة بنت حبی) ه ، فهرموویان : (سُبْحَانَ اللَّهِ) ئه ی پیغه مبهری خوا ! فهرمووی : " شهیتان به ناو پریره وی خوینی نه وه کانی ئاده م دا دیت و دهروات منیش ترسام خراپه یه که یان شتیک بخاته دلئانه وه " .

ب - وه په وایه بو ئافرهت له مزگهوت بمینیته وه بو خوا په رستن له گه ل میرده که یدا ، یان به ته نهایی له بهر فهرمووده ی (عائشة) - په زای خوی لیبت - که ده گپریته وه : پیغه مبهری خوا ﷺ

(۱۸۴) کما فی (صحیح مسلم) رقم : (۱۱۷۳) .

(۱۸۵) أخرجه ابن ماجه رقم : (۶۴۲ - زوائده) ، و البيهقي - كما قال البوصيري - من طريقين عن عيسى بن عمر ، عن نافع ، عن ابن عمر .

(۱۸۶) واته : دهمیگه رانده وه و خویشی له گه لمداهات .

(۱۸۷) أي : مهلاً ، لا تعجلا في الذهاب ، فليس هذا شيئاً تكرهانه !

واته : له سهر خو بن ، په له مه که ن ، چونکه ئه مه شتیک نوبه پیتان ناخوش بیټ .

(۱۸۸) أخرجه البخاري : (۴ / ۲۴۰) رقم : (۲۰۳۵) و (۲۰۳۸) و مسلم رقم : (۲۱۵۷) ، و الزيادة الأخيرة لأبي داود : (۷ / ۱۴۲) - ۱۴۳ عون

له مزگهوت دهمایه وه له دهی کۆتای رهمه زاندا تا کاتی وهفاتی کرد ، پاشان خیزانه کانی له دوی خوئی له مزگهوت دهمانه وه ^(۱۸۹) .

شیخمان خوا پیپاریزی ^ﷺ فهرموویه تی : ((ئەم فهرمووده یه به لگه یه له سه ر په وایی مانه وه ی ئافرهت له مزگهوت بو خوا په رستن ، وه گومانیش له وه دا نییه که پابه نده به پپیدانی خاوه نه کانیان بو ئه و کاره و نه بوونی فیتنه ، و نه بوونی خه لوته له گه ل پیاواندا ، له بهر ئه و به لگه زۆرانه ی که هه ن له سه ری ، و بنه و فیه یه که ش : [دَرءُ الْمَافَسِدِ مُقَدَّمٌ عَلَى جَلْبِ الْمَصَالِحِ] واته : پالنانی خراپه کان پپیش خراوه له سه ر به ده ست هینانی چاکه کان)) ا. ه .

نوێژی ته راویح :

۱ - رپیدانی (مشروعیته) :

کردنی نوێژی ته راویح به جه ماعت دورسته له بهر ئه و فهرمووده یه که (عائشه) - په زای خوی لیبیت - ده یگیریته وه : " أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ فَصَلَّى فِي الْمَسْجِدِ ، وَصَلَّى رَجَالٌ بِصَلَاتِهِ ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا ، فَاجْتَمَعَ أَكْثَرُ مِنْهُمْ ، فَصَلَّى فَصَلُّوا مَعَهُ ، فَأَصْبَحَ النَّاسُ فَتَحَدَّثُوا فَكَثُرَ أَهْلُ الْمَسْجِدِ مِنَ اللَّيْلِ الثَّلَاثَةِ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ ، فَلَمَّا كَانَتْ اللَّيْلَةُ الرَّابِعَةَ عَجَزَ الْمَسْجِدُ عَنْ أَهْلِهِ حَتَّى خَرَجَ لِصَلَاةِ الصُّبْحِ ، فَلَمَّا قَضَى الْفَجْرَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ فَتَشَهَّدَ ثُمَّ قَالَ : " أَمَّا فَإِنَّهُ لَمْ يَخْفَ عَلَيَّ مَكَانَكُمْ وَلَكِنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ فَتَعْجِزُوا عَنْهَا " ، فَتَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْأَمْرُ عَلَى ذَلِكَ ^(۱۹۰) .

واته : پیغهمبهری خوا ^ﷺ له ناوه ندی شه ودا ده رچوو نوێژی له مزگه و تدا کرد ، هه ندی له پیاوان به نوێژه که ی ئه وه وه نوێژیان کرد ، که پوژ بووه وه خه لکی باسیان لی وه کرد ، له شه وی دووه مدا له وان زیاتر کۆ بووه وه ، پیغهمبهر ^ﷺ نوێژی کرد و خه لکیش له گه لیدا ، که پوژ بووه وه خه لکی دیسان باسیان لی وه کرد ، و خه لکی ناو مزگه وته که زۆر تر بوو له شه وی سی یه م ، که پیغهمبهر ^ﷺ ده رکه وت نوێژیان کرد به نوێژه که یه وه ، به لام که شه وی چواره م بوو مزگه وت ری ی خه لکی نه ده کرده وه ، پیغهمبهر ^ﷺ ده رنه چو له مال تا کاتی نوێژی به یانی ئه نجا ده رچو بو نوێژی به یانی ، وه کاتی نوێژی به یانی ئه نجامدا پووی تی کردن و شایه تمانی هینا و پاشان فهرمووی : "

^(۱۸۹) تقدم تخريجُه في التعليق رقم : (۱۷۵) .

^ﷺ ئەم کتیبه له کاتیکدا نووسراوه ته وه که فهرمووده ناسی سه رده م شیخی (محمد ناصر الدین الالبانی) له ژياندا بووه ، بویه نووسه ره کان فهرموویانه : خوا ببپاریزیت ، به لام ئیستا که وهفاتی کردوو ده لیین : په حمه تی خوی لیبیت و به به هشتی پان و به ری نی خوئی شادی بکات ، - آمین -

^(۱۹۰) أخرجه البخاري : (۳ / ۲۲۰) رقم : (۹۲۴) و (۲۰۱۲) ، و مسلم رقم : (۷۶۱) .

سه‌رباره‌ت به من جی‌گای نئوه شاراوه نه‌بوو لیم (واته : من ئاگادارم بووم که نئوه هاتون بو مزگه‌وت) ، به لام له وه ترسام له سه‌رتان فه‌رز بی‌ت و پی‌تان ئه‌نجام نه‌دری " وه پیغه مبه‌ری خوا ﷺ وه فاتی کرد و کار هر له سه‌ر ئه‌وه بوو .

به لام که پیغه مبه‌ری خوا ﷺ گه‌رایه‌وه بو لای خوی په‌روه‌ردگار خوی و شه‌ریعت جی‌گیر بوو ، و ترسی فه‌رز بوونی نه‌ما ، وه ری پی‌دانی کردنی نو‌یژه‌که‌ی به جه‌ماعه‌ت مایه‌وه به هوی نه‌مانی هؤ‌کاره‌که‌ی ، چونکه هؤ‌کار ده‌سوریته‌وه له گه‌لی کرداردا به بوونی و نه‌بوونی [الْعِلَّةُ تَدُورُ مَعَ الْمَعْلُولِ وَجُودًا وَعَدَمًا] .

تا خه‌لیفه‌ی هوشم‌نند و کارامه و لی‌هاتوو (**عمر بن الخطاب**) ﷺ ئه‌م سوننه‌ته‌ی زیندو کرده‌وه هر وه‌کو چوون (عبد الرحمن بن عبد القاري)^(١٩١) ده‌گی‌ریته‌وه و ده‌فه‌رمووی : " له گه‌ل (**عمر بن الخطاب**) دا ﷺ ده‌رچووم بو مزگه‌وت شه‌ویک له په‌مه‌زاندانا بینمیان خه‌لکی کومه‌ل کومه‌ل جیاوازن ، پیاوی وا هه‌بوو بو خوی نو‌یژی ده‌کرد ، وه پیاوی واش هه‌بوو کومه‌لیک له گه‌لیدا نو‌یژیان ده‌کرد ، جا (**عمر**) : فه‌رمووی : من وا ئه‌بینم ئه‌گه‌ر ئه‌وانه له سه‌ر یه‌ک قورئان خوین کو بکرینه‌وه باشتره ، پاشان ئه‌مه له دلدا جی‌گیر بوو و له سه‌ر (**أبي بن کعب**) کوی کردنه‌وه ، پاشان له شه‌ویکی تردا له گه‌لیدا ده‌رچووم و خه‌لکیش به نو‌یژی قورئان خوینه‌که‌یان نو‌یژیان ده‌کرد ، (**عمر**) فه‌رمووی : ئه‌مه باشترین بیدعه‌یه * ، وه ئه‌و نو‌یژه‌ی که له سه‌ری ده‌خه‌ون (واته : دوی هه‌ستان له خه‌و نو‌یژی ته‌راویح بکات) چاکتره له وه‌ی که یه‌ک سه‌ری پی‌ی هه‌ل ده‌ستن (دوی نو‌یژی عی‌شا) ، جا خه‌لکی له سه‌ره‌تای شه‌ودا (واته : دوی نو‌یژی عی‌شا) هه‌لدستان بو نو‌یژی ته‌راویح^(١٩٢) .

^(١٩١) بتونین (عبد) ، و (القاري) مشددة الباء — دون إضافة — انظر (الباب في تهذيب الأنساب) : (٣ / ٦ — ٧) لابن الأثير .

* **برای موسولمان :**

ا = مه‌به‌ستی عمر ﷺ له رسته‌ی " نعمت البدعة هذه " ئه‌وه نه‌یه که کرداره‌که‌ی عمر ﷺ بیدعه بی‌ت له زاراوه‌ی شه‌رعدا ، چونکه هر وه‌کو ئاشکرایه بیدعه : شتیکی تازه‌یه ده‌خریته سه‌ر ئایینی ئیسلامی پی‌روژ و هیچ بنه‌وایه‌کی له قورئان یان له سوننه‌ته‌کانی پیغه مبه‌ردا ﷺ نه‌یه ، به لام کرده‌وه‌که‌ی عمر ﷺ بنه‌وا‌ی هه‌یه له سوننه‌ته‌ی پیغه مبه‌ردا ﷺ به لام له ترسی فه‌رز بوونی وازی لی‌هیناوه ، وه که ترسی فه‌رز بوونی نه‌ما عمر ﷺ ئه‌و سوننه‌ته‌ی زیندوو کرده‌وه .

ب = به کار هینانی زاراوه‌ی (بیدعه) له لایه‌ن عمره‌وه ﷺ به‌کار هینانیک‌ی زمانه‌وانیه و هیچی تر ، جا به ئاگه به له ووته‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ده‌لین : ئه‌مه به‌لگه‌یه له سه‌ر ئه‌وه‌ی که (**بیدعه‌ی حه‌سه‌نه**) له ئاییندا هه‌یه !!! چونکه پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی : " **كُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ** " . خوی په‌روه‌ردگار پاریزه‌ری من و نئوه‌یش بی‌ت له گوم‌پایی و گوم‌پا‌بووان و گوم‌پاکه‌ران .

بروانه کتیبی : (علم أصول البدع) ل : (١٢٦ — ١٢٩) نووسینی : علي حسن الحلبي ، و (البدعة وأثرها السيء في الأمة) ل : (٢٢) - (٢٤) نووسینی : سليم الهلالي .

^(١٩٢) أخرجه البخاري : (٤ / ٢١٨) رقم : (٢٠١٠) ، والزيادة لمالك : (١ / ١١٤) ، وعبد الرزاق رقم : (٧٧٢٣) .

۲. ژماره‌ی رکاته‌کانی :

خه‌لکی جیاوازن له دیاری کردنی پکاته‌کانی ، ووته‌ی گونجا و بو رینمووی پیغهمبهر محمد ﷺ نه‌وه‌یه که هه‌شت رکات بی جگه له ویتره‌کان ، له بهر فهرمووده‌ی (عائشة) - ره‌زای خوای لیبیت - که فهرموویه‌تی : " مَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَزِيدُ فِي رَمَضَانَ وَلَا فِي غَيْرِهِ عَلَى إِحْدَى عَشْرَةِ رَكْعَةٍ " (۱۹۳) .

واته : پیغهمبهری خوا ﷺ له یازده رکات زیاتری نه‌ده‌کرد له رهمه‌زاندا و جگه له رهمه‌زانیش دا

ووته‌که‌ی (عائشة) - ره‌زای خوای لیبیت - له گه‌ل فهرمووده‌ی (جابر بن عبدالله) دا ﷺ یه‌ک ده‌گرنه‌وه ، که ده‌گیریتته‌وه : " أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَحْيَى بِالنَّاسِ لَيْلَةَ فِي رَمَضَانَ ، صَلَّى ثَمَانِي رَكَعَاتٍ وَأَوْتَرَ " (۱۹۴) .

واته : پیغهمبهری خوا ﷺ شه‌ویکی رهمه‌زانی زیندوو کرده‌وه له گه‌ل خه‌لکدا هه‌شت رکات نوژی کردوو پاشان ویتره‌کانی کرد .

هه‌روه‌ها کاتیک (عمر بن الخطاب) ئەم سوننه‌ته‌ی زیندوو کرده‌وه خه‌لکی له سه‌ر یازده رکات کو کرده‌وه به پی‌ی سوننه‌تی (صحیح) هه‌ر وه‌کو ئیمامی (مالک) : (۱ / ۱۱۵) به (سَنَد) یکی (صحیح) له ریگه‌ی (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) ده‌گیریتته‌وه که فهرموویه‌تی : " (عمر بن الخطاب) فهرمانی به (ابي بن كعب) و (تميم الداري) کرد که پیش نوژی خه‌لکی بکه‌ن به یازده رکات ، فهرمووی : قورئان خوینه‌کان له سوره‌ته (۱۰۰) سه‌د ئەیه‌تیه‌کانیان ده‌خوینده‌وه ، به شیوه‌یه‌ک خۆمان به گالۆکه‌کانه‌وه راده‌گرد له بهر درژی وه‌ستان ، و وبلاوه‌مان لی نه‌ده‌کرد تا کاتی سه‌ره‌تای ده‌رکه‌وتنی فه‌جر " .

وه (یزید بن خصیفة) پیچه‌وانه‌یه‌تی و فهرموویه‌تی " به بیست رکات " به‌لام ئەمه (شاذة) چونکه (محمد بن یوسف) (أوثق) تره له (یزید بن خصیفة) ، وه به هاوشیوه‌کانی ئەمه ناوتریت (زیادة الثقة) یه که وه‌رده‌گیری ، چونکه (زیادة الثقة) پیچه‌وانه کردنی تیدا نی‌یه ، به‌لکو زیاده‌ی (علم) ی تیدا یه له سه‌ر ئەوه‌ی که (ثقة) ی یه‌که‌م گیراویه‌ته‌وه ، هه‌روه‌کو له (فتح المغیث) دا : (۱ / ۱۹۹) هاتوو وه له (محاسن الاصطلاح) دا : (ص ۱۸۵) وه له (الکفایة) دا : (ص ۴۲۴ -

(۱۹۳) أخرجه البخاري : (۱۶ / ۳) رقم : (۱۱۴۷) و (۲۰۱۳) ، و مسلم رقم : (۷۳۶) .

قال الحافظ - رحمه الله - في (الفتح) (۵۴ / ۴) : (هذا مع كونها أعلم بحال النبي ﷺ ليلاً من غيرها) . واته : ئەمه له گه‌ل ئەوه‌یشدا که زانترین که‌سه به حالی پیغهمبهر ﷺ له شه‌ودا له جگه له خوئی .

(۱۹۴) أخرجه ابن حبان في (صحیح) رقم : (۹۲۰) ، والطبراني في (الصغیر) ص : (۱۰۸) ، وابن نصر في (قیام اللیل) ص : (۹۰) . وسنده حسن في الشواهد .

٤٢٥) هاتووہ ، پاشان ئە گەر ڤیوایه تی (یزید) (صحیح) بی ئەوا کرده وه یه و ڤیوایه تی (محمد بن یوسف) ووتیه ، ووتش پیشخراوه له سەر کرده وه [القول مُقَدَّمٌ علی الفعل ، كما هو مقرر فی علم أصول الفقه] .

هروه ما (عبدالرزاق) له (المصنف) دا : (٧٧٣٠) له (داود بن قیس) و وجگه له ویش له (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) هوه دهیگپریتته وه : " که (عمر) خه لکی کۆ کردوه ته وه له رهمه زاندا به ئیمامه تی (اَبی بن کعب) وه به ئیمامه تی (تمیم الداری) له سەر بیست و یه ک رکات ، وه له و سوره تانه یان ده خویند که له (١٠٠) سه د ئایه تیه کان بوون ، وه نزیک ده رکه و تنی فه جر بلاوه یان لی ده کرد .

به لام ئەم ڤیوایه ته پیچه وانیه ئه وه یه که (مالک) له (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) دهیگپریتته وه ، وه ڤواله تی (اسناد) ی ڤیوایه ته که ی (عبدالرزاق) (صحیح) ه ، چونکه هه موو ، (رجال) هکانی (ثقات) ن .

وه هه ندیکیان ئەم ڤیوایه ته ی کردۆته به لگه به گومان ی ئه وه ی که فه رموده که ی (محمد بن یوسف) (مضطرب) ه ، ئه وه ش بو به لاختنی (محمد بن یوسف) و ریگه خو ش کردن بو ووتیه یان به بیست رکاتی فه رموده که ی (یزید بن خصیفه) .

به لام ئەم گومانه رت ده کریتته وه ، چونکه فه رموده ی (مضطرب) ئه و فه رموده یه یه که له لایه ن یه ک ڤاویه وه دوو جار یان زیاتر ، یان له لایه ن دوو ڤاویه وه به چه ند ڤوویه کی جیاواز و نزیک له یه ک و یه کسان بی ئه وه ی یه کیکیان له وی تریان باشت دابنریت ده گپریتته وه (١٩٥) .

ئەم مه رجش بوونی نیه له فه رموده ی (محمد بن یوسف) دا چونکه ڤیوایه تی (مالک) (أرجح) تره له ڤیوایه تی (عبدالرزاق) به هوی (حفظ) هوه .

ئەم پیشه کیه مان ووتوو ه بو سه لماندن ی بی گه ردی (اسناد) ی (عبدالرزاق) له (العلل) به لام کار پیچه وانیه ئه وه یه ، ڤوون کردنه وه شی به م پییه یه :

أ - ئەوانه ی که کتیبی (المصنف) یان گپراوه ته وه له (عبدالرزاق) هوه زیاد له یه ک که سن ، یه کیك له وانه : (اسحاق بن ابراهیم بن عباد الدبّري) ه .

ب - ئەم فه رمودیه له گپرانه وه ی (الدبّري) یه له (عبدالرزاق) هوه ، وه ئه وه کتیبی (الصوم) ی گپراوه ته وه (١٩٦) .

ج - (الدبّري) کاتیک نووسراوه کانی (عبدالرزاق) ی لپوه بیستووه کورپکی حهوت سالان بووه (۱۹۷) .

د - (الدبّري) خاوهنی فهرمووده نه بووه و پیاوی ئەم گوره پانهش نه بوو (۱۹۸) .

ه - بویه هه له ی زور بووه له گیرانه وه کانی له (عبدالرزاق) هوه ، وه زور فهرمووده ی (منکر) ی له (عبدالرزاق) هوه گیراوه ته وه ، وه هندیک له زانایان هه له کانی (الدبّري) و گورینه کانی یان (تصحیفاتهُ) کۆ کردوته وه له (المصنف) ی (عبدالرزاق) (۱۹۹) .

له وه ی پیشووش ناشکرا ده بیته که ئەم رپوایه ته (منکر) ه چونکه (الدبّري) پیچه وانیه له خوی (أوثق) تری کردووه ، وه ئەوهش که دل بوی ئارام بگریته ئەوه یه که ئەم فهرمووده یه له گورینه کانیته ، له یازده رکاته وه ، ئەوهشت زانی که گورینی زوره (۲۰۰) .

بویه ئەم رپوایه ته (منکر) ه و گوراوه ، بویه کردنه به لگه ی به لا دهنریت ، وه ئەوهش جیگیره له سوننه تی (صحيح) هوه که ده گیریتته وه له (الموطأ) : (۱ / ۱۱۵) به (سند) یکی (صحيح) له (محمد بن یوسف) له (السائب بن یزید) هوه ، جا به ئاگا به (۲۰۱) .

زه کاتی سهرفتره :

۱ - حوکمه که ی :

زه کاتی سهرفتره فهرزه له بهر فهرمووده ی (ابن عمر) رضی الله عنهما که فهرموویه تی: " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ [مِنْ رَمَضَانَ عَلَى النَّاسِ] " (۲۰۲) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ زه کاتی سهرفتره ی فهرز کرد به سهر خه لکیدا له مانگی په مه زاندا .

وه له بهر فهرمووده ی (ابن عباس) - په زای خوا له خوی و بابی بیت - که فهرموویه تی: " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ " (۲۰۳) .

(۱۹۶) المصنف : (۴ / ۱۵۳) .

(۱۹۷) میزان الاعتدال : (۱ / ۱۸۱) .

(۱۹۸) میزان الاعتدال : (۱ / ۱۸۱) .

(۱۹۹) میزان الاعتدال : (۱ / ۱۸۱) .

(۲۰۰) وانظر لزماً : (تهذيب التهذيب) : (۱۰ / ۳۱۰) ، و (میزان الاعتدال) : (۱ / ۱۸۱) .

(۲۰۱) ولزيادة التفصيل و الرد على الشبهات انظر :

أ — (الكشف الصريح عن أغلاط الصابوني في صلاة التراويح) ، تأليف : علي حسن علي عبد الحميد ، وهي تحت الطبع .

ب — (المصاييح في صلاة التراويح) للسيوطي ، بتعليقه ، طبع دار عمّار .

(۲۰۲) أخرجه البخاري : (۳ / ۲۹۱) رقم : (۱۵۰۳) ، ومسلم رقم : (۹۸۴) والزيادة له .

وه هندیك له زانایان فهرموویانه ئەم فهرموودانه (مه‌ن‌سوخ) ن ، له بهر فهرموودهی (قیس بن سعد بن عبادة) كه فهرموویه‌تی : " أَمَرْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِصَدَقَةِ الْفِطْرِ قَبْلَ أَنْ تَنْزِلَ الزَّكَاةُ فَلَمَّا نَزَلَتِ الزَّكَاةُ لَمْ يَأْمُرْنَا وَلَمْ يَنْهَنَا ، وَنَحْنُ نَفْعَلُهُ " .

ئیمامی (الحافظ) به رهمه‌ت بی‌ت وه لأمی داونه‌ته وه له کتیبی (الفتح) دا : (۳ / ۲۸۶) و فهرموویه‌تی : ((كه له (إسناد) ه‌كه‌یدا پاویه‌کی (مجهول) ^(۲۰۴) هه‌یه ، وه له سه‌رگیمانی (صحيح) بوونی به‌لگه‌ی تیدا نیه‌یه بو نه‌سوخ کردنه وه ، به گومانی نه‌وه‌ی كه فهرمانی به‌که‌می به‌س بی‌ت ، وه چونکه فهرز بوونی شتیك پیویست ناکات فهرزیکی تر لا بدات)) .

وه (الخطابي) به رهمه‌ت بی‌ت له (معالم السنن) دا : (۲ / ۲۱۴) فهرموویه‌تی : ((ئەوه به‌لگه‌ی نیه‌یه له سه‌ر لادانی فهرزیتی ، ئەوه‌ش له بهر ئەوه‌ی كه زیاد بوونی له جووری په‌رستنیك وا پیویست ناکات بنه‌واکه كه زیاد کراوه له سه‌ری نه‌سوخ بی‌ته وه ، له سه‌ر ئەمه‌ش جیگه‌ی زه‌کات سه‌روه‌تو ماله ، و جیگه‌ی زه‌کاتی سه‌رفتره گهردنه‌کانه)) .

۲ - له سه‌ر کی واجب ده‌بی ؟

زه‌کاتی سه‌رفتره (واجب) ده‌بی له سه‌ر هه‌موو بچوک و گه‌وره و ، نیرینه و می‌ینه و سه‌ربه‌ست و به‌نده‌یه‌ک له موسولمانان ، له بهر فهرمووده‌ی (ابن عمر) - په‌زای خوا له خوی و بابی بی‌ت - كه فهرموویه‌تی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ " ^(۲۰۵) .

واته : پیغهمبهری خوا ﷺ زه‌کاتی سه‌رفتره‌ی فهرز کردوه به بری (صاع) * یك له خورما ، یان (صاع) یك له جو له سه‌ر به‌نده و سه‌ربه‌ست و نیرینه و می‌ینه و بچوک و گه‌وره‌ی موسولمان .

وه هندیك له زانایان بو ئەوه ده‌چن كه (واجب) یشه له سه‌ر به‌ندی بی باوه‌ر ، له فهرمووده‌ی (أبو هريرة) رضی الله عنه كه ده‌گیریتته وه : " لَيْسَ فِي الْعَبْدِ صَدَقَةٌ إِلَّا صَدَقَةُ الْفِطْرِ " ^(۲۰۶) .

واته : کۆيله هه‌چ زه‌کاتیکی له سه‌ر نیه جگه له زه‌کاتی سه‌رفتره نه‌بی.

^(۲۰۳) أخرجه أبو داود رقم : (۱۶۲۲) ، والنسائي : (۵۰ / ۵) ، وفيه عنعنة الحسن ، لكن ما قبله شاهد له .

^(۲۰۴) ولكنه متابع ، فقد أخرجه النسائي : (۵ / ۴۹) ، وابن ماجه : (۱ / ۵۸۵) ، وأحمد : (۶ / ۶) ، وابن خزيمة : (۴ / ۸۱) ، والحاكم : (۱ / ۴۱۰) ، والبيهقي : (۴ / ۱۵۹) من طرق ، وسنده صحيح .

^(۲۰۵) أخرجه البخاري : (۳ / ۲۹۱) رقم : (۱۵۰۳) ، و مسلم رقم : (۹۸۴) .

* (صاع) : بریتی به له چوار گوئل به ده‌ستی پیاویکی مامناوه‌ند .

^(۲۰۶) أخرجه مسلم رقم : (۹۸۲) .

به لام ئەم فەرموودەییە گشتی یە و فەرموودەیی (ابن عمر) تاییبەتە (واتە : خاص) ه ، زانراویشە کە تاییبەت گشتی تاییبەت دەکات .

کۆمەلێکی تر فەرموویانە : (واجب) نابێ لە سەر کەس جگە لە رۆژووان نەبێ ، لە بەر فەرموودەیی (ابن عباس) کە دەفەرمووی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ طُهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ ، وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ " (٢٠٧) .

واتە : پیغه مبهري خوا ﷺ زە کاتی سەرفترەیی فەرز کرد لە سەر رۆژووانان بۆ پاک کردنەوه یان لە قەسەیی پڕ و پووچ و خراپە کاری ، وە خوار دنیکیش بیئت بۆ هەژاران .

(الخطابي) - بەرەحمەت بیئت - لە (معالم السنن) دا : (٣ / ٢١٤) فەرموویەتی : ((زە کاتی سەرفترە (واجب) ه لە سەر هەموو رۆژووانێک دەوڵە مەندیکی خاوەن سەرۆت بێ یان هەژاریک هەیی بێ زیادە لە سەر خوار دنی کەیی ، ئەمە ئەگەر واجب بوونە کەیی بە هۆکاری پاک کردنەوه بێ ، و هەموو رۆژووانانیش پیویستیان پییە ، چونکە ئەگەر هەموویان لە هۆکارە کەیدا هاوبەش بن ئەوا لە واجب بوونیش بەشدار دەبن)) .

و (الحافظ) وەلامی داووتەوه و فەرموویەتی (٣ / ٣٦٩) : ((باسکردنی پاک کردنەوه دەرچوو لە هۆکارەکان : چونکە سەرفترە واجب دەبێ لە سەر ئەو کەسەیی تاوان ناکات ، وەکو پیوانی جی بەجی کەری چاکە کاری یان کەسیک پیش خۆر ئاوا بوون بەساتیک باوهر بیینی)) .

کۆمەلێکیان بۆ ئەوه دەچن کە سەرفترە (واجب) ه لە سەر کۆرپە لە سکی دایکدا بەلام هیچ بەلگە یەک بۆ ئەم کۆمەلە یە نەزانراوه لە سەر ئەو شتە ، چونکە بە کۆرپە لە ناوتریت بچوک (واتە : الصغير) لە زمانەوانی و عورفیشدا .

٣ - جۆرەکانی زە کاتی سەرفترە :

زە کاتی سەرفترە بە بری (صاع) یێک لە جو دەبێ ، یان (صاع) یێک لە خورما ، یان (صاع) یێک لە کەشک ((واتە : إقط)) ، یان (صاع) یێک لە میووژ ، یان جوئی بێ تویک ، (واتە : سلت) ، لە بەر فەرموودە کەیی (أبو سعيد الخدري) ﷺ کە دەگیڕیتەوه و دەفەرمووی : " كُنَّا نُخْرِجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ إِقْطٍ ، أَوْ صَاعًا مِنْ زَبِيبٍ " (٢٠٨) .

(٢٠٧) تقدم تخریجه فی التعلیق رقم : (٢٣٠) .

(٢٠٨) أخرجه البخاري : (٣ / ٢٩٤) رقم : (١٥٠٦) ، ومسلم رقم : (٩٨٥) .

واته : زه کاتی سه رفته مان دهرده کرد له سه رده می پیغهمبهردا ﷺ به بری (صاع) یك له خوادهمه نی ، یان (صاع) یك له جو ، یان (صاع) یك له خورما ، یان (صاع) یك له كه شك ، یان (صاع) یك له میوژ .

وه له بهر فهرمووده که ی (ابن عمر) - په زای خوا له خوئی و بابی بیئت - که فهرموویه تی : پیغهمبهر ﷺ فهرموویه تی : " فرض صدقة الفطر صاعاً من شعیرٍ أو صاعاً من تمرٍ ، أو صاعاً من سلتٍ " (٢٠٩)

واته زه کاتی سه رفته فهرزکرا به بری (صاع) یك له جو ، یان (صاع) یك له خورما ، یان (صاع) یك له جوئی بی تویک .

وه زانایان بوچوونی جیاوازیان هیه له راقه (تهفسیر) ی ووشه ی (الطعام) که له فهرمووده که ی (ابي سعید الخدری) دا هاتووہ ﷺ ووتراوه : که گهنمه ، وه ووتراوه : جگه له وهش ، به لام نه وهی که دل پیئی نارامه نه وهیه که گشتی یه و هه موو شتیکی پیوانه کراوه ده گریته وه له خواردن ، وه کو : گهنم و نه و جوړانهش که له پیئشدا باسکران له گهل ئارد و ئارده واش که (سویق) ه ، وه هه موو نه وهش که له سه رده می پیغهمبهری خوادا ﷺ نه نجام دراوه له بهر فهرمووده که ی (ابن عباس) - په زای خوا له خوئی و بابی بیئت - که فهرموویه تی : " أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ نُؤَدِّيَ زَكَاةَ رَمَضَانَ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ عَنِ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ ، مَنْ أَدَّى سَلْتًا قَبْلَ مِنْهُ ، وَأَحْسَبُهُ قَالَ : مَنْ أَدَّى دَقِيقًا قَبْلَ مِنْهُ ، وَمَنْ أَدَّى سَوِيقًا قَبْلَ مِنْهُ " (٢١٠) .

واته : پیغهمبهر خوا ﷺ فهرمانی پیی کردین زه کاتی سه رفته بدهین به بری (صاع) یك له خوادهمه نی بو هه ر مندالیک یان گه ورهیه ک یان سه ربه سیئتک یان بهندهیه ک ، هه ر که سیی جوئی بیی تویکی بدایه لیی وهرده گیرا ، وا بزائم فهرمووی : هه ر که سیی ئاردی بدایه لیی وهرده گیرا ، وه هه ر که سیی ئارده وای بدایه لیی وهرده گیرا .

هه ر له وه وه ﷺ فهرموویه تی : " صدقة رمضان صاع من طعام ، من جاء ببر قبل منه ومن جاء بشعير قبل منه ومن جاء بتمر قبل منه ، ومن جاء بسلت قبل منه ، ومن جاء بزبيب قبل منه ، وأحسبه قال : من جاء بسويق قبل منه " (٢١١) .

(٢٠٩) أخرجه ابن خزيمة : (٨٠ / ٤) ، و الحاكم : (١ / ٤٠٨ - ٤١٠) .
والسُّلْت : نوع من الشعير لا قشر له . واته : جوړیکه له جو به لام بی تویکله .
(٢١٠) أخرجه ابن خزيمة : (٨٠ / ٤) ، بسند صحيح .
(٢١١) أخرجه ابن خزيمة : (٨٠ / ٤) ، بسند صحيح .
و من أجل ذلك ترجم له ابن خزيمة ب (باب إخراج جميع الأطعمة في صدقة الفطر) .

به لَام ئه و فهرموودانه ی که گهنمی لی دهرده کات ، یان (معاویة) رضی الله عنه وای بینیوه که دوو گوئیل بی له گهنمی شام و بهرامبهر به (صاع) یکه ، به وه لیك دهریته وه که نه گهر گهنم که م بوو وه ئه و جوړه خواردنانه ی تر زور بن ، و زوربه ی خواردنیان له وانه بی ، نه وه ش پالپشتی ئه م واتایه بکات ووته ی (أبو سعید) ه که فهرموویه تی : " وَكَانَ طَعَامُنَا الشَّعِيرُ وَالزَّبِيبُ وَالْأَقْطُ وَالتَّمْرُ " (۲۱۲) .

نه وه ش دهنگی پیچه وانه کار ببری نه مه یه که دیت دهرباره ی پوون کردنه وه ی بری زه کاتی سهرفرته له و فهرمووده (صحیح) و پوونانه ی که گهنمی تیدایه و نه وه ی که دوو گوئیل - واته : (مُلِد) یك - له گهنم بهرامبهر به چوار گوئیل (واته : صاع) یك ده بی بو نه وه ی هه موو موسولمانیک که ریژ بو هاو لانی پیغهمبهری خوا رضی الله عنه داده نیت بزانیت بوچوونه که ی (معاویة) ئیجتهاد نه بوو به دیدی خو ی به لکو پشت ده په ستیت به فهرمووده ی (مرفوع) بو لای راستگویی به راست زانراو له لای پیغهمبهری خوا رضی الله عنه .

٤ - بره که ی :

هه موو موسولمانیک بری (صاع) یك له خواردن دهرده کات له و جوړه خواردنانه ی که له پیشدا باسکراون ، وه جیاوازیش هه یه له گهنم دا ، ووتراوه : نیو (صاع) (واته : دوو گوئیل) نه مه ش بوچوونی هه لبرارده یه و راستره ، له بهر فهرمووده ی پیغهمبهر رضی الله عنه که فهرموویه تی : " أَذُوا صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ قَمْحٍ بَيْنَ اثْنَيْنِ ، أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَنْ كُلِّ حُرٍّ وَعَبْدٍ وَصَغِيرٍ وَكَبِيرٍ " (۲۱۳) .

واته : ببه خشن بری (صاع) یك له گهنم له جیاتی دوو که س ، یان (صاع) یك له خورما ، یان (صاع) یك له جو له جیاتی هه موو نازاد و بهنده و مندال و گه وره یه ک .

وه (صاع) ه که ش که بو پیوانه ده شیئت (صاع) ی خه لکی مه دینه یه له بهر فهرمووده ی (ابن عمر) - ره زای خوا له خو ی و بابی بیئت - که فهرموویه تی : پیغهمبهری خوا رضی الله عنه فهرموویه تی : " الْوَزْنُ وَزْنُ أَهْلِ مَكَّةَ وَالْمِكْيَالُ مِكْيَالُ أَهْلِ مَدِينَةَ " (۲۱۴) .

واته : کیش کیشی خه لکی مه ککه یه ، و پیوانه ش پیوانه ی خه لکی مه دینه .

٥ - پیاو له جیاتی کی دهیدا ؟

موسولمان سهرفرته ده دات بو خو ی و هه موو نه وانه ی که نه فه قه یان

(۲۱۲) أخرجه البخاري رقم : (۱۵۱۰) ، و مسلم رقم : (۹۸۵) .

(۲۱۳) أخرجه أحمد : (۴۳۲ / ۵) عن ثعلبة بن صُعَيْرٍ ، و سنده رجاله كلهم ثقات ، و له شاهد عند الدارقطني : (۲ / ۱۵۱) عن جابر ، بسند صحيح .

(۲۱۴) أخرجه أبو داود رقم : (۲۳۴۰) ، والنسائي : (۲۸۱ / ۷) ، والبيهقي : (۳۱ / ۶) عن ابن عمر ، بسند صحيح .

له سه ریټی له بچووک و گه وره و نیرو می و سه ربه ست و کویله ، له بهر فهرمووده ی (ابن عمر) - په زای خوا له خوی و بابی بیټ - که فهرموویه تی : " امر رسول الله ﷺ بصدقة الفطر عن الصغیر و الکبیر و الحر و العبد من تمونون " (۲۱۵) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانی به زه کاتی سه رفتره کردووه له جیاتی بچووک و گه وره و سه ربه ست و کویله له وانه ی نه فقهه ی دده ن .

۶ - به کی ددریټ ؟

نادریټ به جگه له و که سانه نه بی که شایسته یین ، نه وانیش هه ژاره کانن ، له بهر فهرمووده ی : (ابن عباس) - په زای خوا له خوی و بابی بیټ - که فهرموویه تی : " فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفَطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللُّغْوِ وَالرَّفَثِ وَطُعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ " (۲۱۶) .

هر نه م بچوونه شه که (شیخ الإسلام) له (مجموع الفتاوی) دا : (۲۵ / ۷۱ - ۷۸) ، وه قوتابیه که ی (ابن القيم) له کتیبی : (زاد المعاد) دا : (۲ / ۴۴) هه لیان بژاردووه .

وه هه ندیک له زانایان بو نه وه ده چن که بدریټ به نه وه هشت کومه له یه ی که زه کاتیان پی ددریټ ، به لام نه مه له و ووتانه یه که هیچ به لگه یه کی له سه ربه نیه ، و (شیخ الإسلام) له سه رچاوه ی ناو براوی دا له وه و پیس ، بهر په رچی نه م بچوونه ی داوه ته وه ، جا بگه په ریټه بو ی چونکه زور گرنگه .

وه سوننه تیشه یه کی که ته رخان بکریټ بو کو کردنه وه ی سه رفتره که له لایدا ، چونکه پیغه مبهری خوا ﷺ سپاردوویه تی به (أبو هريرة) دا ﷺ که فهرموویه تی : " أَخْبَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَحْفَظَ زَكَاةَ رَمَضَانَ " (۲۱۷) .

واته : پیغه مبهری خوا ﷺ پی پی راگه یاندم که زه کاتی سه رفتره ی په مه زان کو بکه مه وه .

وه (ابن عمر) ﷺ ده یبه خشی به و که سانه ی وه ریان ده گرد نه وانیش نه و کارمه ندانه بوون که (نیمام) دایده مه زانندن بو کو کردنه وه ی ، نه وه یس پیس چه ژنی په مه زان به پوژیک یان دوو پوژ ، نیمامی (ابن خزیمه) : (۴ / ۸۳) له ریگه ی (عبدالرزاق) هوه له (ایوب) هوه ده گیریټه وه : "

(۲۱۵) أخرجه الدارقطني: (۲ / ۱۴۱) ، والبيهقي: (۴ / ۱۶۱) عن ابن عمر ، بسند ضعيف .

و أخرجه البيهقي: (۴ / ۱۶۱) من طريق آخر عن علي ، وهو منقطع . وله طريق موقوف عن ابن عمر ، عند ابن أبي شيبة في (المصنف) : (۴ / ۳۷) ، بسند صحيح . فهو — بهذه الطُرُق — حسن .

(۲۱۶) تقدم تحريجه في التعليق رقم : (۲۳۰) .

(۲۱۷) أخرجه البخاري: (۴ / ۳۹۶) .

چونیتی پوژووی بیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له رهمه زاندا.....
قُلْتُ : مَتَى كَانَ ابْنُ عُمَرَ يُعْطِي الصَّاعَ ؟ قَالَ : إِذَا قَعَدَ الْعَامِلُ ، قُلْتُ : مَتَى كَانَ يَقْعُدُ الْعَامِلُ ؟ قَالَ : قَبْلَ الْفِطْرِ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ .

واته : ووتم : که ی (ابن عمر) (صاع) هکه ی دهدا ؟ فهرمووی : ئە گەر کارمهنده کان دهستیان به کار بکردبایه ، ووتم : که ی کارمهنده کان دهستیان به کار ده کرد ؟ فهرمووی : پیش چهژن به پوژیک یان دوو پوژ .

۷ . کاته که ی :

پیش دهرچوونی خه لکی بو نوژی چهژن ده به خشریت^(۲۱۸) ، وه نابی دواخریت له نوژی چهژن ، یان پیش بخریت جگه له پوژیک یان دوو پوژ له بهر ئەو فهرمووده یه که له کرداری (ابن عمر) هوه رضی الله عنه ده گیریت هوه ، له سه ر بنه وای : (راوي الحديث أَدْرَى بِمَعْنَى رِوَايَتِهِ) ، وه ئە گەر دوا بکه وی له کاتی نوژی به به خشینیک (صدقة) یه که له به خشینه کان ده ژمیریت ، له بهر فهرمووده ی (ابن عباس) - ره زای خوا له خوی و بابی بیت - که فهرموویه تی : " ... مَنْ أَدَّاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَّقْبُولَةٌ ، وَمَنْ أَدَّاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِّنَ الصَّدَقَاتِ " (۲۱۹) .

واته : ... هه ر که سیك پیش نوژی بیبه خشی زه کاتیکی وه رگیراوه ، وه هه ر که سیك دووای نوژی بیبه خشی به خشینیکه له به خشینه کان ...

۸ . حکمه ت له سه رفتره :

خوای دانا زه کاتی سه رفتره ی فهرز کردووه بو پاک کردنه وه ی پوژووانان له ووته ی پپو پوچ و خراپه کاریه کانیا و خواردنیکیش بی بو هه ژاران ، بو پپر کردنه وه ی که م کورپه کانیا و له و پوژه پرشنگ داره ، له بهر فهرمووده ی (ابن عباس) رضی الله عنه که له پیشدا باسکرا .

^(۲۱۸) راجع كتاب (أحكام العیدين في السنة المطهرة) ، تألیف : علی حسن علی عبد الحمید ، طبع المكتبة الإسلامية .

تیییینی : سه رنجی خوینه رانی به ریز بو ئەوه راده کیشم که ئەم کتیبه به نرخه له لایه ن ماموستا : (صلاح الدین عبد الکریم) هوه وه رگیراوه ته سه ر زمانی کوردی له ژیر ناو نیشانی : (حوکه کانی هه ردوو جه ژنه که له سونه تی پاکر کرادا) به هیوای سود لیوه رگرتنی . - وه رگیر -

^(۲۱۹) تقدم تخریجه .

چه ند فهرمووده یه کی لاواز (ضعیف)

که له ره مه زاندا بلاو ده بیته وه :

به باشمان زانی ئەم به شهش زیاد بکهین له سەر کتیبه که مان به هۆی ئەو گرنگی یه ئاشکرایه ی که هه یه تی ، بۆ ئاگادار کردنه وه ی خه لکی و ئاشکرا کردنی حه ق ، بۆیه ده لێین : خوای بی گهر د و پایه بهرز هه لگرانیکی داد په روه ری ته رخا ن کردووه بۆ سوننه ته کانی پیغه مبهەر ﷺ بۆ ئەوه ی له گۆرینی نار په وایان (تحریف المبطلین) پاکی بکه نه وه ، وه له پاره ی زیاده روه ی که ران (تأویل الغالین) بیپاریزن ، وه درۆی خراپه کارانی (تزئیف الزائفین) تیدا ئاشکرا بکه ن .

سوننه ته کانی پیغه مبه ریش ﷺ به درێژی سه ده کانی پێشوو زۆر خه لته ی تیکه ل کراوه ، له (ضعیف) و (مکذوب) و (مُفترى) واته لاواز و به ده مه وه نراو هه ل به ستره و هاوشیوه کانی ، ئەو شتانه ی که پێشه وایانی رابردوومان ، و زانایانی پێشینمان ئاشکرایان کردووه به باشترین شیوه ، و ئاشکرا ترین پوونکردنه وه هه ر که سیکیش له م رۆژانه دا بپروانیته دونیای نووسه ران و ئامۆژگاری کاران ، ئەبیینت - ئیلا ئەو کاسانه ی نه بیته که خوا په حمی پێ کردوون - هه یچ گرنگی یه کیان نه داوه ته ئەم بابته گرنگه ، سه ره پای بهر بلاوی سه رچاوه زانستی یه کان که تایبه تن به دیاری کردنی (صحیح) و ئاشکرا کردنی زیاده کراوه کان .

وه له نیازماندا نیه درێژه بدین به باسی ئەم بابته و ئەو شتانه ش که بنیات ده نریت له سه ری ، له شوینه واری خراپه له سه ر زانست و خه لکیش له گه ل یه کدا ، به لکو ته نها چه ند نمونه یه ک له وه فه رمووده زیاد کراوانه باس ده کهین که به شیوه یه کی گه وه ناسراون له ناوخه لکیدا .

به شیوه یه ک تۆ ناتوانی بخوینیته وه یان گویت له رینموی یه ک بی ئیلا وه ئەم فه رمووده (ضعیف) انه جیگایه کی بلند ده گر نه وه لی یان - ئەوه زۆر به داخه وه - وه بۆ ئیش پێ کردن به وه فه رمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فه رمووی : " بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً " (٢٢٠) ، وه به وه فه رموودیه ی که فه رموویه تی : " الدِّينُ النَّصِيحَةُ " (٢٢١) .

به پشتیوانی خوا ده لێین :

ئەو فه رمووده لاوازانه ی که بلاوبوونه ته وه له نیوان خه لکیدا به هه موو چینه کانیه وه ، زۆر زۆرن ، به شیوه یه ک فه رمووده (صحیح) کانیش باس نا کریت - له گه لی ئەوه ی چه ند زۆریشن - وه وازیش ناهین له باسکردنی لاوازه کان ، په حمه تی خوا له ئیمامی (عبدالله بن المبارک) بی که فه رموویه تی :

(٢٢٠) أخرجه البخاري : (٦ / ٣٦١) رقم : (٣٤٦١) .

(٢٢١) أخرجه مسلم رقم : (٥٥) .

((فہرموودہ (صحیح) ہکان بہسن بؤ ئہوہی خو خہریک نہکری بہ لاوازہکانہوہ)) ، با ئہم پیئشہوایہ سہر مہشقی ئیمہ بی ، و ریگہشمان زانستی (صحیح) ی ہہلبزئیردراو پوخت کراو بیئت .

لہو فہرموودہ (ضعیف) انہ کہ باسکردنان بلاو بووہتہوہ ، لہ نیوان خہ لکی لہ رهمه زاندا :

۱- ((لو يعلم العباد ما في رمضان لَتَمَنَّتْ أُمَّتِي أَنْ يَكُونَ رَمَضَانَ السَّنَةَ كُلَّهَا ، إِنَّ الْجَنَّةَ لَتَزِين لِرَمَضَانَ مِنْ رَأْسِ الْحَوْلِ ...)) (٢٢٢) هتد . فہرموودہ کہش فہرموودہ یہکی دریزہ .

ہہروہا لہو فہرموودانہ :

۲- ((يا أيها الناس قد أظلمكم شهر عظيم ، شهرٌ فيه ليلةٌ خيرٌ من ألف شهر ، جعل الله صيامه فريضة و قيام ليلة تطوعاً ، من تقرب فيه بخصلة من الخير كان كمن أدى فريضة فيما سواه ... و هو شهر أوله رحمة ، و وسطه مغفرة ، و آخره عتق من النار ..)) (٢٢٣) هتد .

وہ ئہم فہرموودیہش فہرموودیہکی دریزہ ، و تہنہا ئہو ووتانہمان ہیئاوہتہوہ کہ بلاو بووہتہوہ .

ہہروہا لہو فہرموودانہ :

۳- ((صُومُوا تَصْحُوا)) . ئہمہش پارچہ یہ کہ لہ فہرموودہ یہکی (ضعیف) (٢٢٤) .

وہ دوا فہرموودیش :

۴- " مَنْ أَفْطَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ مِنْ غَيْرِ عَذْرٍ وَلَا مَرَضٍ لَمْ يَقْضِهِ صَوْمَ الدَّهْرِ وَإِنْ صَامَهُ " (٢٢٥) .

(٢٢٢) هذا الحديث رواه ابن خزيمة رقم: (١٨٨٦) ، وابن الجوزي في (كتاب الموضوعات) : (٢ / ١ / ١٨٩) وأبو يعلى في (مُسنده) ، كما في (المطالب العالية) : (ق ٤٦ / أ — ب / النسخة المخطوطة) من طريق جرير بن أيوب البجلي عن الشعبي عن نافع بن بردة عن أبي مسعود الغفاري .

وهذا حديثٌ موضوعٌ ، أفته جرير بن أيوب ، ترجمه ابن حجر في (لسان الميزان) : (٢ / ١٠١) وقال : (مشهور بالضعف) ثم نقل عن أبي نعيم قوله فيه : (كان يصنع الحديث) وعن البخاري قوله : (منكر الحديث) وعن النسائي : (متروك) !!! وحكم عليه ابن الجوزي بالوضع ، وقال ابن خزيمة بعد أن رواه : (إن صح الخبر ، فإن في القلب من جرير بن أيوب البجلي) .

(٢٢٣) وهذا الحديث رواه أيضاً ابن خزيمة رقم: (١٨٨٧) ، والхамلي في (أماليه) رقم: (٢٩٣) ، والأصبهاني في (الترغيب) : (ق/١٧٨ ، ب/النسخة المخطوطة) من طريق علي بن زيد بن جدعان عن سعيد بن المسيب عن سلمان . وهذا إسناد ضعيف لضعف علي بن زيد ، قال ابن سعد : (فيه ضعف ، و لا يَحْتَجُّ به) ، وقال أحمد بن حنبل : (ليس بالقوي) ، وقال ابن معين : (ضعيفٌ) ، وقال ابن أبي خيثمة : (ضعيف في كل شيء) ، وقال ابن خزيمة : (لا أحتج به لسوء حفظه) كذا في (تهذيب التهذيب) : (٧ / ٣٢٢ — ٣٢٣) . وقال ابن خزيمة بعد روايته له : (إن صح الخبر) وقال ابن حجر في (الأطراف) : (و مداره على علي بن زيد بن جدعان ، وهو ضعيفٌ) ، كما نقله عنه السيوطي في (جمع الجوامع) رقم : (٢٣١ — ترتيبه) . ونقل ابن أبي حاتم عن أبيه في (علل الحديث) : (١ / ٢٤٩) : (حديث منكر) .

❖ وسقطت (إن) من بعض المراجع ، ك (الترغيب و الترهيب) : (٢ / ٩٥) وغيره ! فأفسد سقوطها المعنى !! واغترَّ بها بعض المتعلمين !!! (٢٢٤) وهو قطعة من حديث ابن عدي في (الكامل) : (٧ / ٢٥٢١) من طريق نمشل بن سعيد ، عن الضحاک ، عن ابن عباس . ونمشل متروك كان يكذب ، والضحاک لم يسمع من ابن عباس .

والطبراني في (الأوسط) : (١ / ق ، ٦٩ / أ — مجمع البحرين) ، وأبو نعيم) في (الطب النبوي) — كما في (تخریج الاحیاء) : (٣ / ٨٧) — وابن بُخیت (جزه) في (شرح الاحیاء) : (٧ / ٤٠١) — من طريق محمد بن سليمان بن أبي داود ، عن زهير بن محمد ، عن سهيل بن أبي صالح ، عن أبي هريرة . وسنده (ضعيف) ، قال أبو بكر الأثرم : (سمعت أحمد — وذكر رواية الشاميين عن زهير بن محمد — قال : يروون عنه أحاديث منكره هؤلاء) ، وقال أبو حاتم : (في حفظه شيء سوء ، وكان حديثه بالشام أنكر من حديثه بالعراق لسوء حفظه) ، وقال العجلي : (وهذه الأحاديث التي يرويها أهل الشام عنه ليست تعجبني) كذا في (تهذيب الكمال) : (٩ / ٤١٧) . قلت : ومحمد بن سليمان شامي مُترجم في (تاريخ دمشق) : (١٥٠ / ق ٣٨٦ — النسخة المخطوطة) فريوايته عن زهير — كما نص الأئمة — منكرة ، وهذا الحديث منها !!!

(٢٢٥) وهذا حديثٌ علَّقَهُ البخاريُّ في (صحيحه) : (٤ / ١٦٠ — فتح الباري) دون إسناد .

وه پاشان ئهم چوار فەرموودهیه که زانایان به (ضعیف) یان داناوه ، و پیشه وایان به پوچه لیان زانیون ، له گه ل ئه وهش دا دهیان بیسین و دهیان خوینینه وه له هه موو پوژیک له پوژه کانی مانگی رهمه زانی پوژ به تایبه تی و جگه له ویش به گشتی .

شاراوهش نیه که هه ندیک له م فەرموودانه واتای راست دهگرنه خویان ، که له شهرع دا هاتوه له قورئاندا بیت یان له سوننهت دا ، به لام ئهمه به ته نهها نابیته هوکاریک بو ئه وهی ووتیه که بدریته پال پیغمبر ﷺ که نه یه فەرمووه ، وه به تایبهت - شوکر بو خوا - ته نهها ئهم ئوممه تهیه له نیوان ئوممه تانی تر دا خوی پاک و بی گهره تایبه تی کردوه به (الإسناد) ، که به هویه وه فەرموودهی وه رگراو (مقبول) له زیاد کراو (المدخول) ده ناسریته وه ، وه (صحیح) و (قبیح) یش له یه که جیا ده کریته وه ، ئهم زانستهش زانستیکی زور وردکاره ، وه راستی فەرمووه ئه و که سهی که ناوی ناوه به [منطق المنقول ، و میزان تصحیح الإخبار] .

کو تایی

خوای په روه ردار باشترین کو تایی مان به قسمت بکات ، برای په روش بو گوپرایه لی په روه ردارگی زیندووی به توانا ، ئهمه یه ﴿ چونیتی پوژووی پیغمبر ﷺ ﴾ له پیش ده ست ، وه رینموویه کانی له پوژووی رهمه زاندا لات شاراوه نیه ، جا پیش برکی بکه بو ده روزه کانی چاکه و گوپرایه ل به ، وه رای گه یه نه ئه وهی که خوای په روه ردار پیی به خشیوی له تیگه یشتن بو ئه وهی گو اناه بار نه بیت .

وسبحانک اللهم ومحمدك

أشهد أن لا إله إلا الله أستغفرُك وأتوب إليك

٢٥ ی / رهمه زانی خیر / ١٤٠٣ ک

مالیه پښ به هه شه

www.ba8.org

له دعای خیر بی به شمان مه کهن

وقد وصله ابن خزيمة في (صحيحه) رقم : (١٩٨٧) ، و الترمذي رقم : (٧٢٣) ، و أبو داود رقم : (٢٣٩٧) ، وابن ماجه رقم : (١٦٧٢) ، والنسائي في (الكبرى) كما في (تحفة الأشراف) : (١٠ / ٣٧٣) ، والبيهقي : (٤ / ٢٢٨) ، وابن حجر في (تعلق التعلق) : (٣ / ١٧٠) من طريق أبي المطوس ، عن أبيه ، عن أبي هريرة . وقال ابن حجر في (فتح الباري) : (٤ / ١٦١) : (واختلف فيه على حبيب بن أبي ثابت اختلافاً كثيراً ، فحصلت فيه ثلاث علل : الإضطراب ، والجهل بحال أبي المطوس ، والشك في سماع أبيه من أبي هريرة) . وقال ابن خزيمة بعد روايته : (إن صح الخبر ، فإني لا أعرف المطوس ولا أباه) ، فالحديث ضعيف أيضاً .